

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20134

ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ
เทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

จุฑาทิพย์ ขอสสุข

21 ส.ค. 2560

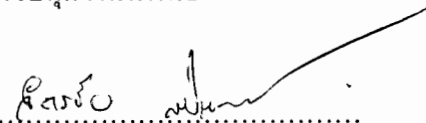
44 000 1000

369618

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
เมษายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

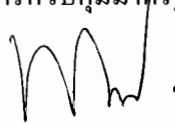
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ นางสาวจุฑาทิพย์ ขอสุข ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

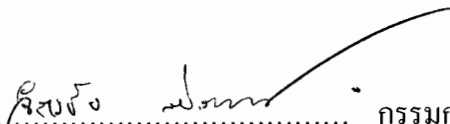
(ดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ)

คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานงานนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

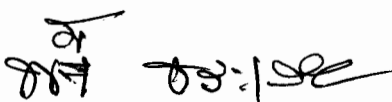
(ดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ)

กรรมการและเลขานุการ

(ดร.ชิตพล ชัยมะดัน)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนี ธารเสนา)

วันที่ 4 เดือน เมษายน พ.ศ.2559

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว” สำเร็จลงด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลืออย่างค้ำจุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์ อาจารย์ ที่ปรึกษาที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียด ถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต อาจารย์ ดร.ชิตพล ชัยมะดัน และนายสุภา น้อยมณี รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานนิพนธ์เป็นอย่างมาก พร้อมกันนี้ขอขอบพระคุณบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้ามทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามทำให้ได้ข้อมูลที่ครบ ถ้วนสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณวิชาชีพสายงานวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ทำให้ ก่อเกิดงานวิจัยเล่มนี้ขึ้นมา และข้าพเจ้าขอสัญญาว่าจะยึดมั่นในอุดมการณ์ ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงความผาสุกของประชาชนเป็นหลัก

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่งตลอดมา พี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อนนิสิตร่วมหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป รุ่นที่ 12 ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือตลอดมาจนกระทั่งงานวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

จุฑาทิพย์ ขอสุข

57930212: กลุ่มวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อม/ ประชาคมอาเซียน/ เทศบาล

จุทาพิทย์ ขอสุข: ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว (OPINIONS AMONG PERSONNEL TOWARD PREPARATION TO JOIN ASEAN ECONOMIC COMMUNITY OF BORAI SUB-DISTRICT MUNICIPALITY, AMPHOE ARANYAPRATHET, SA KAEO PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์, ร.ด. 166 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) ศึกษาระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ (2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตามระดับ เพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง ทำการศึกษาจากประชากรที่เป็นบุคลากรของเทศบาลตำบลป่าไร่ จำนวน 70 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ (1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) (2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) โดยใช้สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Compare mean) เพื่อเปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง ตามลำดับ

ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน เป็นอันดับ 1 มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง และด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอธัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว พบว่า บุคลากรที่เป็นเพศชาย ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมือง มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มากกว่าบุคลากรในกลุ่มอื่น

57930212: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A. (GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: PREPARATION/ ASEAN COMMUNITY/ MUNICIPALITY

JUTARTIP KHORSOOK: OPINIONS AMONG PERSONNEL TOWARD PREPARATION TO JOIN ASEAN ECONOMIC COMMUNITY OF BORAI SUB-DISTRICT MUNICIPALITY, AMPHOE ARANYAPRATHET, SA KAEO PROVINCE. ADVISOR: CHAKCHAI SUEPRASERTSITH, Ph.D. 166 P. 2016.

The purpose of this study was twofold. First, it aimed at examining the level of preparation to join ASEAN Economic Community of Borai Sub-district Municipality, Amphoe Aranyaprathet, Sa-Kaeo Province. Also, this study attempted to compare the level of opinion among personnel toward the preparation to join ASEAN Economic Community as classified by gender, educational level, age, and work rank. The data were collected from 70 personnel working for Borai Sub-district Municipality who were requested to complete a questionnaire. The descriptive statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, means, and standard deviation.

The results of the study revealed that the level of opinion among personnel toward the preparation to join ASEAN Economic Community of Borai Sub-district Municipality was found at a high level. Specifically, it was shown that the subjects rated the aspect in relation to the administration and conservation of environment for future growth and sustainability at the highest level. This was followed by the aspects relating to the promotion of ASEAN identity and preservation of art, customs, and local cultures, promotion of potentiality, peace, and order of community, personnel development, effective administrative systems of Department of Local Administration and local administrative organizations, promotion of basic infrastructure and effective transportation systems to accommodate the economic expansion and tourism, respectively.

Finally, based on the results from the comparisons, it was shown that the subjects who were male, aged 50 onwards, holding a diploma/ higher vocational certificate, and holding a political position had a higher level of readiness to join ASEAN Economic Community than other groups.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม.....	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	10
ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	13
ประชาคมอาเซียนกับบทบาทของกระทรวงมหาดไทย	47
แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558	54
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาล ตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	79
3 วิธีดำเนินการวิจัย	91
แหล่งข้อมูลที่ใช้	91
ประชากรที่ใช้ศึกษา	92
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	92

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	93
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	95
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	95
4 ผลการวิจัย.....	96
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่.....	96
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว.....	98
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว.....	108
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	120
สรุปผลการวิจัย.....	120
อภิปรายผล.....	125
ข้อเสนอแนะ.....	132
บรรณานุกรม.....	137
ภาคผนวก.....	143
ภาคผนวก ก.....	144
ภาคผนวก ข.....	151
ภาคผนวก ค.....	156
ภาคผนวก ง.....	160
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	166

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกระทรวงมหาดไทยในการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558.....	48
2	แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558: ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมและได้มาตรฐานสากล เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว.....	56
3	แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558: ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง.....	59
4	แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558: ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น.....	62
5	แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558: ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน	64
6	แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558: ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน.....	65
7	การนำแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (2559-2561)	68
8	จำนวนและร้อยละของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่	97

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
<p>9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว.....</p>	99
<p>10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการพัฒนา ศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง.....</p>	101
<p>11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริม อัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น.....</p>	103
<p>12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโต ที่มีคุณภาพและยั่งยืน .....</p>	105
<p>13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน .....</p>	106
<p>14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกรายด้าน .....</p>	107
<p>15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของความคิดเห็นบุคลากร ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ จำแนกตามเพศ .....</p>	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของความคิดเห็นบุคลากร ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ จำแนกตามการศึกษา.....	111
17	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของความคิดเห็นบุคลากร ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ จำแนกตามอายุ.....	114
18	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของความคิดเห็นบุคลากร ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ จำแนกตามตำแหน่ง.....	117
19	กรอบแนวคิด แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558.....	145
20	กรอบแนวคิดสำหรับตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับการเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.....	150

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
2 แบบจำลอง Cluster diamond ของ Michael.....	12
3 ความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น	75

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปี พ.ศ. 2546 ผู้นำในกลุ่มประเทศอาเซียน ได้เห็นพ้องถึงเวลาแล้วที่อาเซียน ควรจะมีการร่วมมือกันเพื่อให้เกิดความเหนียวแน่น มั่นคง เข้มแข็ง จึงกำหนดให้มีการสร้างประชาคมอาเซียน ที่ประกอบไปด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ (1) ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political security community) (2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic community) และ (3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-cultural community) ภายในปี พ.ศ. 2563 (กรมอาเซียน, 2553)

การเปิดเขตการค้าเสรีในกลุ่มประเทศอาเซียนจะเกิดขึ้นอย่างเต็มรูปแบบในปี พ.ศ. 2558 อันจะก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า ทั้งการผลิตและการส่งออก จากการปรับลดอัตราภาษีศุลกากรของประเทศสมาชิก การยกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี การเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ และฝีมือแรงงานอย่างเสรี ภายใต้กรอบกฎเกณฑ์ กติกาที่ตกลงร่วมกัน อันนำไปสู่การเคลื่อนย้ายสินค้าแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น การพัฒนาระบบ โลจิสติกส์ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการให้มีประสิทธิภาพการรวมตัวกันของกลุ่มประเทศอาเซียนทำให้มีตลาดสินค้าที่ใหญ่ขึ้น การลงทุนจากประเทศในกลุ่มและนอกกลุ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ดังนั้น เพื่อให้ได้ประโยชน์จากการเปิดเสรีดังกล่าว ประเทศไทยจะต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรด้านแรงงาน และระบบการจัดการที่สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน เพื่อรองรับการเปิดเขตการค้าเสรีตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ลาวรรณ เมฆจินดา, 2557)

ทั้งนี้ ประเทศไทยเองได้มีการเตรียมความพร้อมในเชิงนโยบายโดยการบูรณาการวิสัยทัศน์ และแผนการปฏิบัติการของหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชนให้เหมาะสมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และแผนการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และแผนปฏิบัติการของอาเซียน การพัฒนาภาค กอ ปังจัย และกระบวนการต่าง ๆ รองรับบริบทการทำงานใหม่ โดยในส่วนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ได้มีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไว้ 5 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัว ทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครอง

ท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมอัตลักษณ์ อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2558 ก)

เทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจระหว่างชายแดนไทยและกัมพูชา มีตลาดโรงเกลือซึ่งถือว่าเป็นแหล่งนำเข้า และส่งออกสินค้าที่สำคัญ สำหรับการค้าชายแดนในปี พ.ศ. 2557 จังหวัดสระแก้ว ถือว่ามีมูลค่าการค้าชายแดนสูงสุดจากทั้ง 7 จังหวัด ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา (บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จันทบุรี ตราด และสระแก้ว) โดยในปี พ.ศ. 2557 มีมูลค่าการค้าชายแดน ไทย-กัมพูชา ด้านจังหวัดสระแก้ว รวมทั้งสิ้น 76,158.90 ล้านบาท มูลค่าการส่งออก 60,035.83 ล้านบาท และมูลค่าการนำเข้า 15,910.19 ล้านบาท ได้ดุลการค้า 59,823.94 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2556 จำนวน 14,454.15 ล้านบาท หรือเพิ่มเป็นร้อยละ 23.42 (ปี พ.ศ. 2556 มีมูลค่าการค้าชายแดน จำนวน 61,704.75 ล้านบาท) (สำนักงานจังหวัดสระแก้ว, 2557)

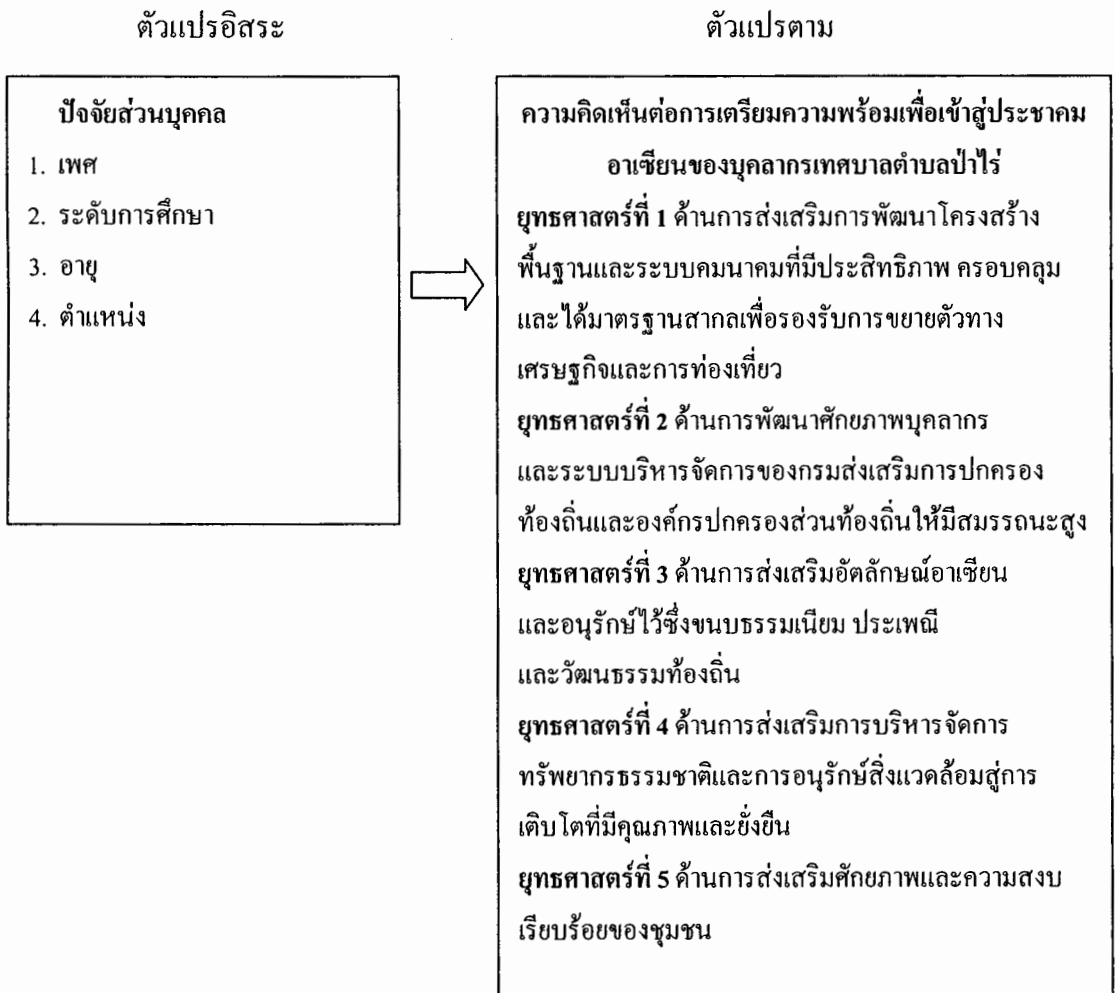
ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาถึงการเตรียมความพร้อมของเทศบาล ตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศจังหวัดสระแก้ว ในประเด็นต่าง คือ การเตรียมความพร้อมของบุคลากร ในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้วอยู่ในระดับใด และปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว เพื่อให้ทราบถึงความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับตัว และเตรียมความพร้อม เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการเข้ามาของประชาคมอาเซียน จึงต้องศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และ ตำแหน่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิด ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ โดยนำแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558 ของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2558 ข) ในขณะที่ตัวแปรอิสระ 4 ตัว กำหนดจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) เพศ: ลัดดา หิรัญยวา (2555) (2) ระดับการศึกษา: กิติยาภรณ์ อินธิปัก (2557) (3) อายุ: ลาวรรณ เมฆจินดา (2557) และ (4) ตำแหน่ง: ชื่นชนก วุฒิพงศ์ปรีชา (2557) ดังนั้น จากการทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
2. ทราบถึงผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
3. ผลการศึกษาคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปพิจารณาเป็นแนวทางในการบริหารงาน การพัฒนา การปรับปรุงนโยบายของฝ่ายบริหารได้ในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ ตำแหน่ง

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ ในประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว (2) ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง (3) ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น (4) ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน และ (5) ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน

2. ขอบเขตประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ศึกษา คือ บุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ จำนวนทั้งสิ้น 70 คน (กองแผนงานวิชาการ สำนักปลัดเทศบาลตำบลป่าไร่, 2558) (ข้อมูลวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2558)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้กำหนดระยะเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา คือ ระหว่างเดือนตุลาคม

พ.ศ. 2558-เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 โดยดำเนินการรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1-31 มกราคม พ.ศ. 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นองค์ระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพ (The bangkok declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2515 โดยสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ตามลำดับ ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ (1) ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-security community) หรือ ASPC (2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic community หรือ AEC และ (3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-culture community) หรือ ASCC

การเตรียมความพร้อม หมายถึง การเตรียมความพร้อมของบุคลากรเทศบาล ตำบล ป่าไร่ อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว ต่อยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น 5 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการส่งเสริมการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่มีคุณภาพ และยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว หมายถึง การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคม/ โครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด การเตรียมความพร้อม ในด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพความเชื่อมโยงระบบคมนาคม ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้ อปท. จัดทำป้ายหน่วยงาน/ ป้ายเส้นทางสองภาษาให้มีความชัดเจน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้ อปท. มีการจัดการ โลจิสติกส์และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง หมายถึง การเตรียมความพร้อมในด้านการพัฒนาโครงสร้างฐานข้อมูลด้านอาเซียน ด้านการทบทวนและปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการเข้ารับการศึกษาเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่เหมาะสมกับภารกิจงานและพร้อมรับกับการเป็นประชาคมอาเซียน และด้านการปรับปรุงโครงสร้างให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับภารกิจด้านอาเซียน

3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง การเตรียมความพร้อมในการส่งเสริมการเรียนรู้อัตลักษณ์อาเซียนและการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ให้กับบุคลากร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน

4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน หมายถึง การเตรียมความพร้อมในการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5. ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน หมายถึง การเตรียมความพร้อมในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการให้บริการสาธารณสุขขั้นมูลฐานและด้านการมีมาตรการรองรับการแพร่ระบาดของยาเสพติด อันเป็นผลจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน

บุคลากร หมายถึง บุคลากรของเทศบาลตำบลป่าไร่ ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว พนักงานจ้าง

เพศ หมายถึง เพศของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ จำแนกออกเป็นเพศชาย และเพศหญิง

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช., ปวส./ อนุปริญญา และปริญญาตรีขึ้นไป

อายุ หมายถึง อายุเต็มปีของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่

ตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ได้แก่ ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานจ้าง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม
  - 1.1 ความหมายของความพร้อม
  - 1.2 องค์ประกอบของความพร้อม
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
  - 2.1 ทฤษฎีการรวมตัวทางเศรษฐกิจ
  - 2.2 แนวคิดการพัฒนากลุ่มแข่งขัน
3. ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
  - 3.1 ประวัติความเป็นมาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
  - 3.2 พัฒนาการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
  - 3.3 วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน
  - 3.4 กฎบัตรอาเซียน
  - 3.5 เศรษฐกิจอาเซียน
  - 3.6 การเมืองในกลุ่มประเทศอาเซียน
  - 3.7 สังคม และวัฒนธรรมอาเซียน
  - 3.8 แนวโน้มของอาเซียนในอนาคต
  - 3.9 ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน
4. ประชาคมอาเซียนกับบทบาทของกระทรวงมหาดไทย
5. แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

6. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
  - 6.1 ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
  - 6.2 นโยบาย แผนงาน โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

6.3 กรอบแนวทางในการดำเนินงานวิจัยเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม

1. ความหมายของความพร้อม

คำว่า “พร้อม” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายไว้ว่าเป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายว่า ครบถ้วน ส่วนคำว่า “ความพร้อม” เป็นคำนามซึ่งมีความหมายความว่า ความครบครัน หรือมีทุกอย่างครบแล้ว “ความพร้อม” เป็นคำกริยาร่วมหรือในเวลาเดียวกันหรือในทำนองนั้น เช่น ไปพร้อมกัน ถึงพร้อมกัน โดยปริยายหมายความว่า ครบครัน หมายถึง ความพร้อมเพียง ไม่ขาดเหลือ บริบูรณ์ เช่น งานพร้อม ดีพร้อม เตรียมพร้อมเสร็จ เช่น พร้อมแล้ว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542, หน้า 762)

นอกจากนี้ คำว่า “ความพร้อม” ได้มีนักวิชาการหลายท่านที่ให้ความหมายไว้แตกต่างกัน จึงขอนำเสนอ ดังนี้

เบญจมาศ วัชโรภาส (2545, หน้า 8) กล่าวว่า ลักษณะที่ผู้กระทำมีความคล่องตัว กระตือรือร้น ความตั้งใจในพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดกิจกรรมนั้น บรรลุผลสำเร็จ

Thaccher (1963, p. 695) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า หมายถึง สภาพหรือคุณภาพของการเตรียมการ ความถนัด ความพอใจ ความกระตือรือร้น

Skinner (1996) กล่าวว่า ความพร้อมเป็นรากฐานและแนวโน้มของบุคคลากรที่ทำงานให้ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว ย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมและไม่พร้อม บุคคลที่มีความพร้อมอย่างดี จะทำงานด้วยความราบรื่นและประสบผลสำเร็จอย่างน่าพอใจ ส่วนบุคคลที่ไม่มีความพร้อมย่อมเสียเปรียบเสมือนลูกบั้งดับให้ทำงาน การทำงานจึงไม่ประสบผลสำเร็จ

อรุณพร เนียมสุวรรณ (2549) ได้กล่าวว่า การเตรียมความพร้อม หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของบุคคลในการเตรียมตัวเพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ หรือกระทำการต่าง ๆ โดยสามารถควบคุมตัวเอง เพื่อให้เกิดความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจสำหรับการเรียนรู้ หรือการกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

กุสุมา ยกชู (2553) ได้กล่าวถึง การเตรียมความพร้อม คือ การแสดงออกของบุคคลทางด้านของความคิด ความรู้สึก ทักษะ และแสดงพฤติกรรมในการเตรียมตัวเพื่อให้เกิดความพร้อมที่เรียนจะรู้ โดยสามารถควบคุมตนเองประกอบกับการวางแผนใช้เวลาที่เหมาะสมมีการเอาใจใส่ หมั่นฝึกฝน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

สายฝน ศิริพร (2546) ได้ให้ความหมายของความพร้อม หมายถึง ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุผลทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสภาพของแต่ละบุคคลและแรงจูงใจที่สามารถจะเรียนรู้และทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จ และปัจจัยพื้นฐานที่จะทำให้เกิดความพร้อม ก็คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม ทั้งนี้ เมื่อมีความพร้อมสิ่งที่จะเกิดตามมาก็คือ ความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่จะดำเนินการและก่อให้เกิดความเต็มใจที่จะปฏิบัติตามกิจกรรมนั้น

สุวรรณี รอดบำเรอ (2545) ได้ให้ความหมายว่า ความพร้อมเป็นสภาพที่เตรียมพร้อมในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลการเตรียมการไว้อย่างพร้อมมูลสำหรับกิจกรรมนั้น ๆ

บรรจบ จันทร์เจริญ (2542) ได้ให้ความหมายความพร้อม หมายถึง สภาพหรือลักษณะของบุคลากรที่กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยมีสภาพการเตรียมการความถนัด ความพอใจ หรือความกระตือรือร้น เพื่อตอบสนองต่อกิจกรรมนั้น ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จซึ่งเกิดจากวุฒิภาวะ ประสพการณ์และอารมณ์

พรณี ชูทัยเจนจิต (2545) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง เป็นสภาวะที่สมบูรณ์ของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างบังเกิดผล

กล่าวโดยสรุป ความพร้อม หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของบุคคลในการเตรียมตัวเพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ หรือกระทำสิ่งต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ มีความกระตือรือร้น พยายาม เพื่อให้การกระทำสิ่งต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ

2. องค์ประกอบของความพร้อม

พรณี ชูทัยเจนจิต (2538 อ้างถึงใน นฤตพงษ์ ไชยวงศ์, 2540, หน้า 18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความพร้อมไว้ 3 ประการ ประกอบด้วย

1. วุฒิภาวะ หมายถึง สภาพของบุคคลที่มีความสามารถในอันที่จะทำอะไรได้เองตามธรรมชาติ โดยที่ความสามารถนั้นไม่ได้เกิดจากการฝึกฝนหรือการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม วุฒิภาวะของบุคคล แสดงออกได้ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2. ประสพการณ์เดิม การเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ต้องอาศัยประสพการณ์เดิม ครุจึงมักใช้เป็นแนวทางในการเตรียมบทเรียนให้เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ให้เหมาะแก่การเรียนรู้ได้ การที่ประสพการณ์เดิมมีผลต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทางจิตวิทยาเรียกว่า เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ ทักษะเดิม ความรู้เดิมเป็นพื้นฐานทำให้เกิดความพร้อมในการเรียน

3. แรงจูงใจ เป็นความเต็มใจหรือความใคร่ที่จะเรียนรู้ การสร้างแรงจูงใจที่ดี คือ การสนองความต้องการของผู้เรียน เด็ก ๆ มักต้องการให้คนอื่นยอมรับ ต้องการความเอาใจใส่และ

ต้องการความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความพร้อม

Drowning and Thackrey (1971 อ้างถึงใน นวรัตน์ สอยเหลืออง, 2545) ได้แบ่งองค์ประกอบของความพร้อมออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

1. องค์ประกอบทางกายภาพ ได้แก่ การบรรลุภาวะด้านร่างกายทั่วไป เป็นต้น
2. องค์ประกอบด้านสติปัญญา ได้แก่ ความพร้อมด้านความสามารถในการรับรู้ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล เป็นต้น
3. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ด้านสังคม สภาพแวดล้อมรอบตัว เป็นต้น
4. องค์ประกอบด้านอารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ ได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์ เป็นต้น

นักจิตวิทยาที่สนใจเรื่องการเรียนรู้ จึงให้ความสำคัญกับเรื่องความพร้อม (Readiness) ว่าเป็นสิ่งสนับสนุนในเรื่องการเรียนรู้เป็นอย่างมาก จากการศึกษาเรื่อง “ความพร้อม” นักจิตวิทยาได้แบ่งแนวความคิดออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

ความพร้อมเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ (Natural readiness approach) กลุ่มนี้มีความเห็นว่าความพร้อมของบุคคลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เมื่อถึงวัยหรือเมื่อถึงระยะเวลาที่จะทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดได้ ดังนั้น ในกลุ่มนี้จึงเห็นว่าการทำอะไรก็ตาม ไม่ควรจะเป็น “การเร่ง” เพราะการเร่งจะไม่ทำให้เกิดประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น ตรงกันข้าม อาจจะทำให้เกิดผลเสียตามมาคือความท้อถอย และความเบื่อหน่าย เป็นต้น

ความพร้อมเกิดจากการกระตุ้น (Guided experience approach) กลุ่มนี้มีความเห็นตรงกันข้ามกับกลุ่มแรก คือ เห็นว่าความพร้อมนั้น สามารถเร่งให้เกิดขึ้นได้ โดยกระตุ้นการแนะนำการจัดการประสบการณ์อันจะก่อให้เกิด เป็นความพร้อมได้โดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงวัยเด็ก ซึ่งจะเป็นวัยที่มีช่วงวิกฤติ (Critical period) ของการเรียนรู้และการปรับตัวเป็นอย่างมาก

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

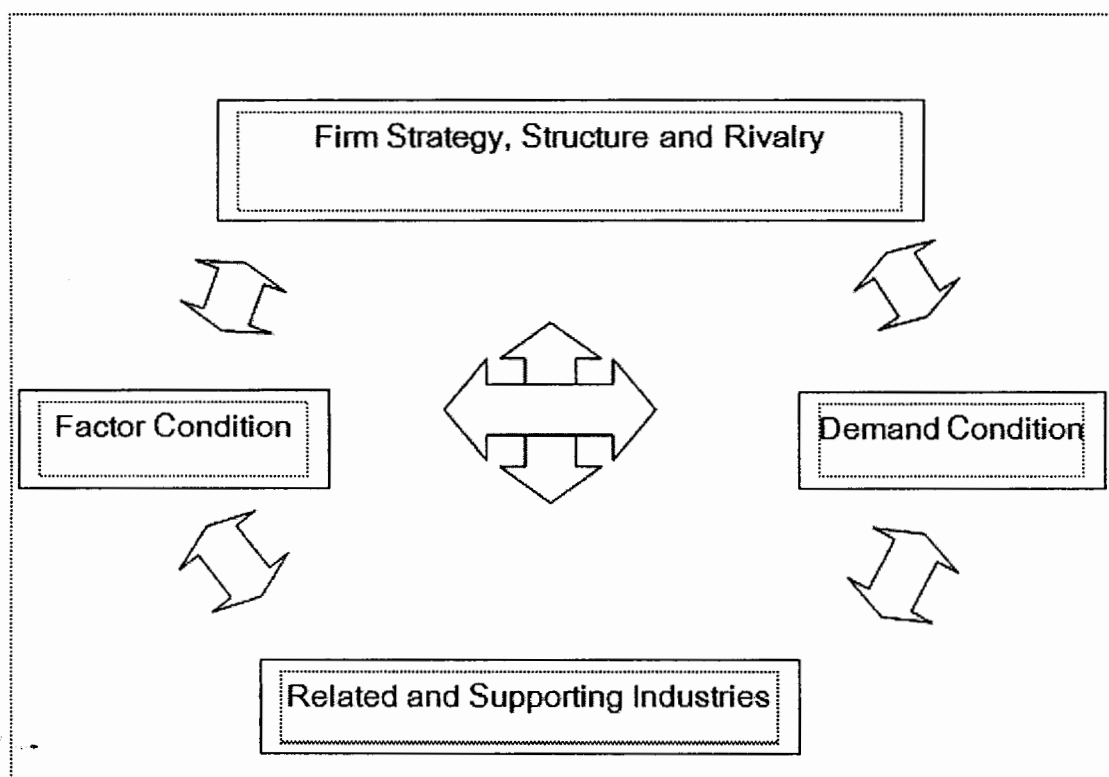
1. ทฤษฎีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเป็นความพยายามที่จะเปลี่ยน สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศที่เต็มไปด้วยการแทรกแซงทางการค้าให้เข้าใกล้การค้าเสรีมากขึ้นเฉพาะประเทศที่เป็นสมาชิกของกลุ่มแต่ยังคงมีการกีดกันทางการค้าทั้งในรูปของภาษีและมิใช่ภาษีจากประเทศที่อยู่นอกกลุ่ม ความเข้มข้นของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ มีตั้งแต่ระดับการทำข้อตกลงทางการค้าที่ให้สิทธิพิเศษเล็กน้อยแก่ประเทศสมาชิกไปจนถึงระดับที่มีการรวมกลุ่มกันอย่างแน่นแฟ้น

ซึ่งการรวมกลุ่ม ที่มีความเข้มข้นในแต่ละระดับก็จะมีชื่อเรียกเรียกต่างกัน กล่าวคือ (1) การให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (Preferential trade arrangement: PTA) เป็นการตกลงลดอัตราภาษีที่เคยเก็บระหว่างประเทศที่เข้าร่วมทำข้อตกลงให้มีระดับต่ำลง ซึ่งเป็น รูปแบบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่หลวมที่สุด (2) เขตการค้าเสรี (Free trade area: FTA) เป็นรูปแบบการรวมกลุ่มที่มีการยกเลิกภาษีศุลกากร และข้อจำกัดทางการค้าต่าง ๆ ระหว่างประเทศสมาชิกออกทั้งหมด โดยที่ประเทศสมาชิก แต่ละประเทศต่างก็ยังคงมีมาตรการกีดกันทางการค้ากับประเทศที่มีใช้สมาชิกอยู่เช่นเดิม (3) สหภาพศุลกากร (Custom union) ในสหภาพศุลกากรจะไม่มีข้อจำกัดหรือกีดกันทางการค้าใด ๆ ในหมู่ประเทศสมาชิกเช่นเดียวกับเขตการค้าเสรี รวมทั้ง มีการกำหนดนโยบายการค้า กับประเทศนอกกลุ่มเป็นอันเดียวกันมากขึ้น (4) ตลาดร่วม (Common market) เป็นการร่วมมือที่คืบหน้าขึ้นไปกว่าระดับของสหภาพศุลกากร กล่าวคือ นอกเหนือจากการร่วมมือทางการค้าแล้วยังยอมให้มีการเคลื่อนย้ายทั้งปัจจัยทุนและปัจจัยทางแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกอย่างเสรี (5) สหภาพเศรษฐกิจ (Economic union) นอกเหนือจากความร่วมมือต่าง ๆ เช่นเดียวกับตลาดร่วมแล้ว ยังได้มีการปรับนโยบายการเงินและการคลังของประเทศสมาชิก ให้สอดคล้องกัน หรือแม้กระทั่ง ใช้เงิน โยบายเดียวกัน (เขาวเรศ ทับพันธุ์, 2551)

2. แนวคิดการพัฒนาclusters แข่งขัน

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาclusters แข่งขัน (Cluster development) (กาญจนา โปธิ, 2550) กล่าวว่า คลัสเตอร์ คือ กลุ่มของธุรกิจและสถาบันที่เกี่ยวข้องที่มารวมตัวกันดำเนินกิจกรรมอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน เพื่อร่วมมือเกื้อหนุน เชื่อมโยง และเสริมกิจการซึ่งกันและกันอย่างครบวงจร และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมสนับสนุนต่าง ๆ ธุรกิจบริการและสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันคือ การเพิ่มผลิต โดยพื้นฐาน การพัฒนาคลัสเตอร์จะมีความยืดหยุ่นค่อนข้างสูง โดยในแต่ละอุตสาหกรรมจะมีความแตกต่างกันของคลัสเตอร์ค่อนข้างมาก

ภาพที่ 2 แบบจำลอง Cluster diamond ของ Michael (1985)

แบบจำลอง Cluster diamond ของ Michael (1985) ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของธุรกิจที่รวมตัวกันเป็นคลัสเตอร์ ดังแสดงในภาพที่ 2 Diamond model cluster diamond เป็นเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ขีดความสามารถการแข่งขันของคลัสเตอร์ที่ศึกษาศักยภาพของการแข่งขันทั้งภาคอุตสาหกรรม โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ 4 ด้าน ที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ บริบทของ โครงสร้างการแข่งขันและกลยุทธ์ของธุรกิจ (Firm strategy firm strategy, structure and rivalry factor condition) Demand condition related and supporting industries, structure and rivalry) เงื่อนไขด้านอุปสงค์ (Demand condition) อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง และสนับสนุน (Related and supporting industries) และเงื่อนไขปัจจัยนำเข้า (Factor condition) เงื่อนไขด้านองค์ประกอบด้านโครงสร้าง การแข่งขันและกลยุทธ์ของธุรกิจ (Firm strategy, Structure and rivalry) ได้แก่ ระดับความเข้มข้นของการการแข่งขันในอุตสาหกรรมและกลยุทธ์ที่เน้นการแข่งขัน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานแรกที่มีความสำคัญในแบบจำลอง Cluster diamond ที่จะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ความกระฉับกระเฉงในการแข่งขัน สภาพแวดล้อมที่เสริมสร้างแนวความคิดใหม่ การลงทุนที่มั่นคงและสำคัญที่สุดคือการสร้างความร่วมมือ ร่วมกันในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น องค์ประกอบที่สองคือ เงื่อนไขด้านอุปสงค์ (Demand condition) โดยทั่วไป ได้แก่

ลักษณะความต้องการที่มากของลูกค้าซึ่งมีความหลากหลายและซับซ้อน รวมถึงความต้องการในสินค้าที่เป็น Specialize segment ซึ่งจะทำให้เกิดความสัมพันธ์กับทั้งลูกค้าและซัพพลายเออร์ โดยในท้ายที่สุดจะก่อให้เกิดสิ่งสำคัญที่สุดคือ ชีตความสามารถ ในการแข่งขันของกลุ่มคลัสเตอร์ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน (Related and supporting industries) เป็นองค์ประกอบที่สาม ได้แก่ ความร่วมมือของธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่เป็นผู้จัดหาวัตถุดิบ และความร่วมมือกับ อุตสาหกรรมหรือคลัสเตอร์อื่น ๆ ทั้งนี้ ประเด็นส่วนใหญ่ที่กล่าวถึงเหตุผลว่าทำไมซัพพลายเออร์ จะต้องมีความร่วมมือกัน รวมถึงการหยุดที่จะแข่งขันกันระหว่างธุรกิจ เพื่อที่จะร่วมกันสนับสนุน ธุรกิจที่อยู่ต้นน้ำนอกจากนี้ สิ่งสำคัญของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน คือ ความสัมพันธ์ ในเชิงการให้ความร่วมมือ ซึ่งยังคงต้องการการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้คลัสเตอร์ มีความยืดหยุ่นสูง (High dynamic) จะต้องมองไปข้างหน้า ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ และจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบด้านที่สี่ของ Porter's model คือเงื่อนไขปัจจัยนำเข้า (Factor condition) ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทุน โครงสร้าง ทั้งด้านกายภาพ การบริหารจัดการ วัฒนธรรมหรือประเพณี ซึ่งต้องการการยกระดับฝีมืออย่างต่อเนื่อง รวมถึง การพัฒนาทางด้านการวิจัยและเทคโนโลยี และการสร้างกระบวนการหรือ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อีกทั้งการยกระดับสถาบันที่เกี่ยวข้อง โดยที่กล่าวมาทั้งหมดนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมี การพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง คลัสเตอร์ไม่สามารถอยู่นิ่งกับที่ได้ จะต้องมีความก้าวหน้า ตลอดเวลา

ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) หรือสมาคมประชาชาติ แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Nations: ASEAN) เป็นองค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อตั้งขึ้น โดยปฏิญญากรุงเทพฯ (The Bangkok declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2515 โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ประกอบด้วย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทยต่อมาได้มีประเทศต่าง ๆ เข้าเป็นสมาชิกเพิ่มเติม ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ตามลำดับ ซึ่งทำให้มีสมาชิกรวม 10 ประเทศ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (กรมอาเซียน, 2555, หน้า 4) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วย สามเสาหลัก (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษา และสำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, 2553, หน้า 11-13) ได้แก่

1. ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-security community) หรือ ASPC) ความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมืองเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาอื่น ๆ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนจึงเป็นเสาหลักความร่วมมือ 1 ใน 3 เสาหลัก ที่เน้นการรวมตัวของอาเซียน เพื่อสร้างความมั่นใจในเสถียรภาพ และสันติภาพในภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนในอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และปราศจากภัยคุกคามด้านการทหาร และภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหาเสพติด และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic community หรือ AEC) มีเป้าหมายให้มีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน มีการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม กรอบความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม กรอบความร่วมมือด้านกฎหมาย การพัฒนาความร่วมมือด้านการเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมืออาชีพ ลดการพึ่งพาดุลการค้าในประเทศที่สาม สร้างอำนาจการต่อรองและศักยภาพในการแข่งขันของอาเซียนในเวทีเศรษฐกิจโลก เพิ่มสวัสดิการและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียน

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-culture community) หรือ (ASCC) มีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีเป้าหมายให้อาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยมีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ระบุอยู่ในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ซึ่งประกอบด้วย ความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่ การพัฒนามนุษย์ (Human development) การคุ้มครองและสวัสดิการ (Social justice and rights) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental sustainability) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building and ASEAN identity) การลดช่องว่างการพัฒนา (Narrowing the development gap)

1. ประวัติความเป็นมาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community AEC)

ความเป็นมาของอาเซียน เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ณ วังสราญรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของ ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ได้ลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพฯ” (Bangkok declaration) เพื่อจัดตั้งสมาคมความร่วมมือในระดับภูมิภาคของประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ภายใต้ชื่อ “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” หรือ “อาเซียน” (ASEAN) ซึ่งเป็น
 ตัวย่อของ Association of South East Asian Nations ชื่อทางการ ในภาษาอังกฤษ ของอาเซียน
 ซึ่งก่อนหน้าที่ การลงนามในปฏิญญากรุงเทพฯ รัฐมนตรีต่างประเทศของทั้ง 5 ประเทศ ได้หารือกัน
 เกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการจัดตั้งสมาคมอาเซียนและยกร่างปฏิญญากรุงเทพฯ ที่แหลมแท่น
 จังหวัดชลบุรี ปฏิญญากรุงเทพฯ ได้ระบุวัตถุประสงค์สำคัญ 7 ประการ ของการจัดตั้งอาเซียน ได้แก่

1. ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม
 วัฒนธรรม เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์และการบริหาร
2. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค
3. เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจพัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค
4. ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
5. ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริม
 การศึกษาด้าน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
6. เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจน
 การปรับปรุงการขนส่งและการคมนาคม
7. เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอก องค์การ ความร่วมมือแห่ง
 ภูมิภาคอื่น ๆ และองค์การระหว่างประเทศ

นับตั้งแต่วันที่ก่อตั้งอาเซียนได้พยายามแสดงบทบาทในการธำรงรักษาและส่งเสริม
 สันติภาพ เสถียรภาพ ความมั่นคงและความเจริญร่วมกันในภูมิภาค ตลอดจนมีวิวัฒนาการ
 อย่างต่อเนื่องในการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจระหว่างประเทศสมาชิกตลอดจนพัฒนาการในเรื่อง
 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคม จนเป็นที่ประจักษ์แก่นานาประเทศ และนำไปสู่การขยาย
 สมาชิกภาพ โดยบรูไนดารุสซาลาม เข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 6 เมื่อปี พ.ศ. 2527 เวียดนาม เข้าเป็น
 สมาชิกลำดับที่ 7 ในปี พ.ศ. 2538 ลาวและพม่า เข้าเป็นสมาชิกพร้อมกันเมื่อปี พ.ศ. 2540
 และกัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. 2542 ทำให้ในปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิก รวมทั้งหมด
 10 ประเทศ อาเซียนก่อตั้งเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริม
 สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือ ระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศ
 และองค์การระหว่างประเทศ 14 นโยบาย การดำเนินงานของอาเซียนจะเป็นผลจากการประชุมหารือ
 ในระดับหัวหน้ารัฐบาล ระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน ทั้งนี้การประชุมสุดยอด
 (ASEAN Summit) หรือการประชุมของผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นการประชุมระดับสูงสุด
 เพื่อกำหนดแนวนโยบายในภาพรวม และเป็น โอกาสที่ประเทศสมาชิกจะได้ร่วมกันประกาศ
 เป้าหมายและแผนงานของอาเซียนในระยะยาว ซึ่งจะปรากฏเป็นเอกสารในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ

แผนปฏิบัติการ (Action plan) แถลงการณ์ร่วม (Joint declaration) ปฏิญญา (Declaration) ความตกลง (Agreement) หรืออนุสัญญา (Convention) ส่วนการประชุมในระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสจะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณา ทั้งนโยบายในภาพรวมและนโยบายเฉพาะด้าน ด้านการเมืองและความมั่นคง อาเซียนได้จัดทำปฏิญญากำหนดให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตสันติภาพ เสรีภาพความเป็นกลาง (Zone of peace, freedom and neutrality-TAC) ในปี พ.ศ. 2519 และจัดทำสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty on the southeast asian nuclear weapon-free zone-SEANWFZ) ในปี พ.ศ. 2538 รวมทั้งได้ริเริ่มการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ASEAN Regional forum-ARF) ซึ่งไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2537 ด้านเศรษฐกิจอาเซียน ได้ลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN free trade area-AFTA) ในปี พ.ศ. 2535 เพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกัน เพื่อช่วยส่งเสริมการค้าภายในอาเซียนให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น ลดต้นทุนการผลิตสินค้า และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ กับทั้งได้ขยายความร่วมมือด้าน เศรษฐกิจเพิ่มเติม เพื่อให้การรวมตัวทางเศรษฐกิจสมบูรณ์แบบและมีทิศทางชัดเจน ด้วยการจัดตั้งเขตลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area-AIA) ด้านสังคม อาเซียนมีความร่วมมือเฉพาะด้าน เพื่อให้ประชาชนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี และมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต นับตั้งแต่ประเทศในกลุ่มอาเซียนมีการรวมตัวกัน ภายหลังจากประกาศปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok declaration) และการก่อตั้งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of Southeast Asian Nations) เป็นต้นมา ประเทศสมาชิกอาเซียนต่างได้รับประโยชน์จากความร่วมมือที่ช่วยให้ผ่านพ้นวิกฤตต่าง ๆ และสามารถเพิ่มอำนาจต่อรองกับประชาคมอื่น ๆ ในโลกให้สูงขึ้น ภายหลังจากรับรองเอกสาร “วิสัยทัศน์อาเซียน 2020” (ASEAN Vision 2020) ในปี พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997) เพื่อพัฒนาอาเซียนไปสู่ “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) ให้เป็นผลสำเร็จภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) และเห็นชอบให้มีการร่าง “กฎบัตรอาเซียน” เพื่อเป็น “ธรรมนูญ” การบริหารปกครองกลุ่มประเทศอาเซียน ทั้ง 10 ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน ตลอดจนการประชุมสุดยอดอาเซียนในปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ที่มีความตกลงให้เร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จเร็วขึ้นอีก 5 ปี คือ ภายใน 15 ปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งมีการลงนามรับรอง “ร่างกฎบัตรอาเซียน” (ASEAN Charter) เพื่อใช้เป็นกติกาในการอยู่ร่วมกันที่เน้นความยึดมั่นในหลักการแห่งประชาธิปไตยหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล การเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ที่จะนำไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียนดังคำขวัญที่ว่า “One vision, One identity, One community” ส่งผลให้เกิดความพยายามในการขับเคลื่อน และเตรียมการเพื่อก้าวสู่การเป็น

ประชาคมอาเซียน ให้ทันตามกำหนดเวลาดังกล่าวในทุกมิติอย่างเป็นรูปธรรมและจริงจังมากยิ่งขึ้น การศึกษามีหน้าที่โดยตรงที่เกี่ยวข้องและมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ที่จำเป็นในการขับเคลื่อน และเตรียมการเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ให้ทันตามกำหนด ในกรอบความร่วมมือ ของประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก (Three pillars of ASEAN community) ซึ่งประกอบด้วย ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and security community-APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN economic community-AEC) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชาสังคม และวัฒนธรรม (ASEAN Socio-cultural community-ASCC) อย่างหลีกเลี่ยง มิได้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาในฐานะหน่วยวิจัยและพัฒนานโยบาย และแผนการศึกษา ของชาติจำเป็นที่จะต้องมีความตระหนักรู้และมีความพร้อมในการกำหนดนโยบาย เพื่อขับเคลื่อน ประเทศไทยให้ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ที่สอดคล้องกับนโยบายในการขับเคลื่อนการปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สอง ที่มุ่งสร้างคนไทยยุคใหม่ให้มีความรู้ความดีและสามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งหมายรวมถึงการจัดการศึกษาเพื่อให้คนไทยมีความพร้อมที่จะเป็นพลเมือง อาเซียนที่สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับเพื่อนบ้านอย่างสันติสุข ตลอดจนเป็นต้นแบบการ ดำเนินการ เพื่อขยายผลความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมกับประเทศเพื่อนบ้านต่าง ๆ ในภูมิภาคเดียวกัน อีกด้วย ดังนั้น การให้ความรู้แก่นักศึกษา ข้าราชการ บุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียม การเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการปูพื้นฐาน สร้างความรู้ ความเข้าใจให้ นักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องให้เกิดความตื่นตัว และมีความพร้อมในเบื้องต้น ในการสู่ประชาคมอาเซียนไปพร้อมกัน (วิทวัส ศรีวิหค, 2555)

2. พัฒนาการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ยุคก่อนกฎบัตรอาเซียน (พ.ศ. 2510-2550 หรือ ค.ศ. 1967-2007)

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian) หรือ อาเซียน จัดตั้งขึ้นตามปฏิญญาอาเซียน (ปฏิญญากรุงเทพฯ) ลงนามที่ประเทศไทยเมื่อ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยมีสาระสำคัญ คือ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก อาเซียนด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ การเกษตรอุตสาหกรรม คมนาคม รวมทั้ง ยกระดับรายได้ความเป็นอยู่ของประชาชน โดยมีสมาชิกก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย บูไนคารุสซาลาม (2527) เวียดนาม (2538) ลาวและพม่า (2540) กัมพูชา (2542) ได้เข้าเป็นสมาชิกอาเซียนในภายหลัง อาเซียนได้พัฒนาความร่วมมือแบบคู่ เจริญกับประเทศ/ กลุ่มประเทศต่าง ๆ ได้แก่ ออสเตรเลีย (2520) นิวซีแลนด์ (2521) ญี่ปุ่น (2523) แคนาดา (2523) สหรัฐ (2523) ประชาคมยุโรป (2523) สาธารณรัฐเกาหลี (2534) จีน (2534) รัสเซีย (2534) อินเดีย (2535) โดยมีการประชุมสุดยอดกับผู้นำ จีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งเรียกว่า

อาเซียนบวกสาม และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit-EAS) เป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ อาเซียนยังมีความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ เช่น สหประชาชาติ คณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council for the Arab States of the Gulf-GCC) และตลาดร่วมอเมริกาใต้ตอนล่าง (MERCOSUR)

พัฒนาการสำคัญของอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง

1. การจัดทำสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia)
2. การออกเอกสาร Zone of Peace, Freedom and Neutrality (ZOPFAN)
3. สนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty on the Southeast Asia Nuclear Weapon-Free Zone)
4. การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum)
5. ความร่วมมือเพื่อแก้ปัญหาที่กระทบเสถียรภาพในภูมิภาค เช่น สงครามในกัมพูชา การผลักดันให้มีพัฒนาการทางการเมืองในพม่า และความร่วมมือด้านการต่อต้านการก่อการร้าย เป็นต้น

พัฒนาการสำคัญของอาเซียนด้านเศรษฐกิจ

1. การจัดทำเขตการค้าเสรี (ASEAN Free Trade Area: AFTA ซึ่งเป็นข้อเสนอของไทย) เขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area: AIA) ที่เป็นรากฐานในการพัฒนาไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. การส่งเสริมการลดช่องว่างด้านการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิก (Initiative on ASEAN Integration: IAI)

พัฒนาการด้านสังคมและวัฒนธรรม

1. การสร้างอาเซียนปลอดยาเสพติด
  2. ความร่วมมือด้านการศึกษา/ ไทยเป็นที่ตั้ง ASEAN University Network
  3. ความร่วมมือด้านการจัดการโรคระบาด เช่น การจัดประชุมสุดยอดอาเซียน +3 เรื่อง SARS ที่กรุงเทพฯ
  4. ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม
2. ยุคหลังกฎบัตร (พ.ศ. 2551-ปัจจุบัน หรือ ค.ศ. 2008-ปัจจุบัน)
ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่บาหลี พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) ได้แสดงเจตนารมณ์ให้สร้างประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ การเมือง

และความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (สอดคล้องกับวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ที่ผู้นำเคยประกาศ เมื่อปี พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997) และจัดทำกฎบัตรอาเซียน เพื่อให้อาเซียนเป็น Rules-based Organization โดยต่อมา ในการประชุมสุดยอดอาเซียนที่เซบูปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ผู้นำเห็นชอบให้ปรับเป้าหมายของการเป็นประชาคมอาเซียนเร่งขึ้นอีก 5 ปี เป็นปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)

กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2009-2015)

เปรียบเสมือนธรรมนูญอาเซียนที่ให้นิยามแก่นอาเซียนและเป็นกรอบการดำเนินการตามกฎหมายสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการให้แก่อาเซียน และเป็นพื้นฐานในการสร้างประชาคมอาเซียนที่มีกฎเกณฑ์กติกาที่ชัดเจน และมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง (People-centred ASEAN)

ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ที่ชะอำ หัวหิน ว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ค.ศ. 2009-2015) ซึ่งประกอบด้วย แผนงานจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน และแผนงานยุทธศาสตร์เรื่องความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนระยะที่ 2 (ค.ศ. 2009-2015) ซึ่งประกอบด้วย แผนงานจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาสังคม วัฒนธรรมอาเซียน และแผนงานยุทธศาสตร์เรื่องความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนระยะที่ 2 (ค.ศ. 2009-2015)

3. วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน

ประชาคมอาเซียน ก่อตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มกีดกันการค้ารุนแรงขึ้น ทำให้อาเซียนได้หันมามุ่งเน้นกระชับและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจการค้า ระหว่างกันมากขึ้น วัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน (The ASEAN Declaration) มี 7 ประการ ดังนี้

1. เพื่อเร่งรัดความเจริญทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และการพัฒนา ด้านวัฒนธรรมในภูมิภาค ด้วยการผนึกความร่วมมือบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียม และความเป็นหุ้นส่วนระหว่างกัน เพื่อเสริมสร้างรากฐานสำหรับประชาคมที่มีความรุ่งเรือง และสันติสุขแห่งประชาชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. ส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค โดยการเคารพหลักความยุติธรรม และหลักแห่งนิติธรรมในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาค ตลอดจนยึดมั่นในหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

3. ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหาร
4. จัดให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปแบบของการอำนวยความสะดวก การฝึกอบรมและวิจัยทางการศึกษา วิชาชีพ วิชาการ และการบริหาร
5. ร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์ในเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม การขยายการค้า รวมทั้งการศึกษาปัญหาในเรื่องการค้าระหว่างประเทศเกี่ยวกับ โภคภัณฑ์ การปรับปรุงบริการความสะดวกเกี่ยวกับการขนส่งและการคมนาคม และการยกระดับ การครองชีพของประชาชน
6. ส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
7. ชรรวมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างอาเซียนกับองค์กรระหว่างประเทศ และ ระดับภูมิภาค ที่มีความมุ่งหมายและมุ่งประสงค์คล้ายคลึงกัน และที่จะแสวงหาช่องทางทั้งหลาย เพื่อให้มีผลความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างกัน

โครงสร้างและกลไกการดำเนินงาน นโยบายการดำเนินงานของอาเซียนจะเป็นผลจากการประชุมหารือในระดับหัวหน้ารัฐบาล ระดับรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่อาวุโส ทั้งนี้ การประชุมสุดยอด (ASEAN Summit) หรือการประชุมของผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นการประชุมระดับสูงสุดเพื่อกำหนดแนวนโยบายในภาพรวมและเป็นโอกาสที่ประเทศสมาชิกจะ ได้ร่วมกันประกาศ เป้าหมายและแผนงานของอาเซียนในระยะยาว ซึ่งจะปรากฏเป็นเอกสารในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ แผนปฏิบัติการ (Action plan) แถลงการณ์ร่วม (Joint declaration) ปฏิญญา (Declaration) ความตกลง (Agreement) หรืออนุสัญญา (Convention) ส่วนการประชุมในระดับรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่อาวุโสจะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งนโยบายในภาพรวมและนโยบายเฉพาะด้าน ต่อมาเพื่อสร้างความแข็งแกร่งและอำนาจต่อรองให้กับประเทศสมาชิกผู้นำอาเซียนได้ลงนาม ร่วมกันในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายใน ปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน

โดยในด้านการเมืองให้จัดตั้ง “ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน” หรือ ASEAN Political-Security Community (APSC) ด้านเศรษฐกิจให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” หรือ ASEAN Economic Community (AEC) และด้านสังคมและวัฒนธรรมให้จัดตั้ง “ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน” หรือ ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) ซึ่งต่อมาผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้เร่งรัดการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปี คือ ภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ.2015) ได้สังเกตเห็นว่า สถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

อาเซียนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถบทบาทนำในการดำเนินความสัมพันธ์ในภูมิภาค และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง (กรมอาเซียน, 2555)

ประโยชน์จากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

1. อาเซียนเป็นกลไกสร้างพันธมิตร และความเป็นปึกแผ่น ตลอดจนเสถียรภาพ และสันติภาพภายในภูมิภาค รวมทั้งช่วยระงับความขัดแย้งในภูมิภาค
  2. อาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทย และในปี พ.ศ. 2554 มีนักท่องเที่ยวอาเซียน เดินทางมาประเทศไทยคิดเป็นสัดส่วนมากกว่า 1 ใน 4 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด
  3. อาเซียนเป็นกรอบความร่วมมือเพื่อร่วมแก้ไขปัญหาความท้าทายทางเศรษฐกิจ (เช่น การจัดตั้งระบบสำรองข้าวในกรอบอาเซียน+3) รวมทั้งปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ (เช่น อาชญากรรมข้ามชาติ และการบริหารจัดการภัยพิบัติ)
  4. อาเซียนช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองแก่ไทยและอาเซียนในประชาคมโลก
  5. พัฒนาศักยภาพและความพร้อมของประเทศสมาชิก และพัฒนาให้อาเซียนมีความ รับผิดชอบต่อประชาชน สามารถตอบรับต่อความเปลี่ยนแปลงในโลก
  6. พัฒนาให้อาเซียนเปิดกว้าง ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศอื่น ๆ
- (ลาวรรณ เมฆจินดา, 2557, หน้า 15-18)

4. กฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN CHARTER) หรือธรรมนูญอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียน ที่จะทำให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน โดยนอกจากจะประมวลสิ่งที่ถือเป็นค่านิยม หลักการ และแนวปฏิบัติในอดีตของอาเซียนมา ประกอบกัน เป็นข้อปฏิบัติอย่างเป็นทางการของประเทศสมาชิกแล้ว ยังมีการปรับปรุงแก้ไขและ สร้างกลไกใหม่ขึ้น พร้อมกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรที่สำคัญในอาเซียน ตลอดจนความสัมพันธ์ในการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ในโลกปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนให้สามารถดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวของประชาคมอาเซียนให้ได้ภายในปี พ.ศ. 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ ทั้งนี้ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์ ในโอกาสครบรอบ 40 ปี ของการก่อตั้งอาเซียน แสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังแสดงให้ประชาคม โลกได้เห็นถึงความก้าวหน้าของอาเซียนที่กำลังจะก้าวเดินไปด้วยกันอย่างมั่นใจระหว่างประเทศ สมาชิกต่าง ๆ ทั้ง 10 ประเทศ และถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ชิ้นสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนอาเซียน

ให้เป็นองค์กรที่มีสถานะเป็นนิติบุคคล ในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล ประเทศสมาชิก ได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียนครบทั้ง 10 ประเทศแล้ว เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, 2553, หน้า 14)

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน คือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียน จะให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental organization)

โครงสร้างและสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 หมวด 55 ข้อ ได้แก่

หมวดที่ 1 ความมุ่งประสงค์และหลักการของอาเซียน

หมวดที่ 2 สภาพบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน

หมวดที่ 3 สมาชิกภาพ (รัฐสมาชิก สิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิก และการรับ

สมาชิกใหม่

หมวดที่ 4 โครงสร้างองค์กรของอาเซียน

หมวดที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

หมวดที่ 6 การคุ้มกันและเอกสิทธิ์

หมวดที่ 7 กระบวนการตัดสินใจ

หมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท

หมวดที่ 9 งบประมาณและการเงิน

หมวดที่ 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

หมวดที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน

หมวดที่ 12 ความสัมพันธ์กับภายนอก

หมวดที่ 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เสริมสร้างกลไก การติดตามความตกลงต่าง ๆ ให้มีผลเป็นรูปธรรม และผลักดันอาเซียนให้เป็นประชาคม เพื่อประชาชนอย่างแท้จริงกฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้อย่างไร มีข้อกำหนดใหม่ ๆ ที่ช่วยปรับปรุงโครงสร้างการทำงานและกลไกต่าง ๆ ของอาเซียน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพิ่มความยืดหยุ่นในการแก้ไขปัญหา เช่น

1. กำหนดให้เพิ่มการประชุมสุดยอดอาเซียนจากเดิมปีละ 1 ครั้ง เป็นปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้

ผู้นำมีโอกาสหรือกันมากขึ้น พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงทางการเมืองที่จะผลักดันอาเซียนไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมในอนาคต

2. มีการตั้งคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนตามเสาหลักทั้ง 3 ด้าน คือ การเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

3. กำหนดให้ประเทศสมาชิกแต่งตั้งเอกอัครราชทูตประจำอาเซียนไปประจำที่กรุงจาการ์ตา ซึ่งไม่เพียงแต่จะแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจแน่วแน่ของอาเซียนที่จะทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อมุ่งไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคต และยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมประชุมและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิก

4. หากประเทศสมาชิกไม่สามารถตกลงกันได้โดยหลักฉันทามติ ให้ใช้การตัดสินใจรูปแบบอื่น ๆ ได้ตามที่ผู้นำกำหนด

5. เพิ่มความยืดหยุ่นในการตีความหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายใน โดยมีข้อกำหนดว่าหากเกิดปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ส่วนร่วมของอาเซียน หรือเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ประเทศสมาชิกต้องหารือกันเพื่อแก้ปัญหา และกำหนดให้ประธานอาเซียนเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

กฎบัตรอาเซียนจะเสริมสร้างกลไกการติดตามความตกลงต่าง ๆ ให้มีผลเป็นรูปธรรมได้อย่างไร

กฎบัตรอาเซียนสร้างกลไกตรวจสอบและติดตามการดำเนินการตามความตกลงต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกในหลากหลายรูปแบบ เช่น

1. ให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนดูแลการปฏิบัติตามพันธกรณีและคำตัดสิน
2. องค์การระงับข้อพิพาท
3. หากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ทำให้เกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐสมาชิกสามารถใช้กลไกและขั้นตอนระงับข้อพิพาททั้งที่มีอยู่แล้ว และที่จะตั้งขึ้นใหม่เพื่อแก้ไขข้อพิพาทที่เกิดขึ้นโดยสันติวิธี
4. หากมีการละเมิดพันธกรณีในกฎบัตรฯ อย่างร้ายแรง ผู้นำอาเซียนสามารถกำหนดมาตรการใด ๆ ที่เหมาะสมว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีกฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนเป็นประชาคมเพื่อประชาชนได้อย่างไรข้อบทย่าง ๆ ในกฎบัตรอาเซียนแสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังผลักดันองค์กรให้เป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง จึงกำหนดให้การลดความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนาเป็นเป้าหมายหนึ่งของอาเซียนกฎบัตรอาเซียนเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในอาเซียนผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่าง ๆ ของอาเซียนมากขึ้น ทั้งยังกำหนดให้มีความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับสมาชิกรัฐสภา

อาเซียน ซึ่งเป็นองค์การความร่วมมือระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกกำหนดให้มีการจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนของอาเซียน เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน

ความสำคัญของกฎบัตรอาเซียนต่อประเทศไทย

กฎบัตรอาเซียน ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามพันธกรณีต่าง ๆ ของประเทศสมาชิก ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมหลักประกันให้กับไทยว่า จะสามารถได้รับผลประโยชน์ตามที่ตกลงกันไว้ อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย นอกจากนี้ การปรับปรุงการดำเนินงานและโครงสร้างองค์กรของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการเสริมสร้างความร่วมมือในทั้ง 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียนจะเป็นฐานสำคัญที่จะทำให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อความต้องการและผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก รวมทั้งยกสถานะและอำนาจต่อรอง และภาพลักษณ์ของประเทศสมาชิกในเวทีระหว่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเอื้อให้ไทยสามารถผลักดันและได้รับผลประโยชน์ด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ด้วย ตัวอย่างเช่น

1. อาเซียนขยายตลาดให้กับสินค้าไทยจากประชาชนไทย 60 ล้านคน เป็นประชาชนอาเซียนกว่า 550 ล้านคน ประกอบกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้า โครงข่ายอินเทอร์เน็ต ฯลฯ จะช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้า และการลงทุนให้กับไทย นอกจากนี้ อาเซียนยังเป็นแหล่งเงินทุนและเป้าหมายการลงทุนของไทย และไทยได้เปรียบประเทศสมาชิกอื่น ๆ ที่มีที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียน สามารถเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งของประชาคม ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และบุคคล ระหว่างประเทศสมาชิกที่สะดวกขึ้น

2. อาเซียนช่วยส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อเผชิญกับภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เช่น SARs ไข้หวัดนก การค้ามนุษย์ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หมอกควัน ยาเสพติดปัญหาโลกร้อน และปัญหาความยากจน เป็นต้น

3. อาเซียนจะช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองของไทยในเวทีโลก และเป็นเวทีที่ไทยสามารถใช้ในการผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาของเพื่อนบ้านที่กระทบมาถึงไทยด้วย เช่น ปัญหาพม่า ในขณะที่เดียวกันความสัมพันธ์พหุภาคีในกรอบอาเซียนจะเกื้อหนุนความสัมพันธ์ของไทยในกรอบทวิภาคี เช่น ความร่วมมือกับมาเลเซียในการแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนใต้ด้วย

5. เศรษฐกิจอาเซียน

เศรษฐกิจของประเทศอาเซียน (AEC) ทั้ง 10 ประเทศ

1. AEC ประเทศกัมพูชา

ประเทศกลุ่ม CMLV ที่เป็นส่วนหนึ่งของ ASEAN ด้วยตัว C คือ กัมพูชา (Cambodia)

เพื่อการปะติดปะต่อเตรียมตัวต่อการเข้าสู่ AEC (ASEAN Economic Community) แล้วนำท่านไปทราบถึงส่วนลึกของสองจังหวัดใหญ่ของกัมพูชา คือ กรุงพนมเปญ และจังหวัดเสียมราฐ (เสียมเรียบ) และจังหวัดโคยรอป จังหวัดพระตะบอง เคยเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของประเทศไทยช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 ก่อนที่ไทยจะเสียดินแดนให้แก่ฝรั่งเศส ตามสนธิสัญญาไทย-ฝรั่งเศส ลงวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2449 จึงยังมีคนเชื้อสายไทยหลงเหลืออยู่ ทำให้สามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารได้และสามารถใช้สกุลเงินบาทของไทยจ่ายใช้สอยได้ จังหวัดพระตะบอง มีความแตกต่างทางรายได้ที่เห็นได้ชัด อันเป็นผลมาจากการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ที่มาจากกรือครองที่ดิน โดยเฉพาะในหมู่เจ้านายข้าราชการ ทหารเขมรแดงเก่าที่อาศัยอยู่ตามตะเข็บชายแดน และมีรายได้เป็นอย่างดีเป็นกอบเป็นกำจากผลผลิตทางการเกษตร รวมถึงรายได้จากการเช่าพื้นที่ทางการเกษตรจากคนไทย ส่วนภาคแรงงานก็มีแรงงานชาวพระตะบองที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยจำนวนมาก มีทั้งถูกและผิดกฎหมายทำให้มีความคุ้นชินต่อสินค้าไทย และสินค้าไทยเป็นที่นิยมอย่างโดดเด่นทั่วทั้งพระตะบอง จึงอาจกล่าวได้ว่า ประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงพื้นที่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ จังหวัดพระตะบอง ยังมีจังหวัดอีกหลายจังหวัดอู่อรอบ ๆ ที่มีอาณาเขตติดกันเสมือนเมืองบริวาร เช่น จังหวัดบันเตียเมียนเจย จังหวัดโพธิสัตว์ จังหวัดไพลิน และบางครั้งก็เลยไปถึงจังหวัดเสียมราฐ ด้วยซึ่งรวมประชากรของกลุ่มจังหวัดนี้ถึง 2.17 ล้านคน และที่น่าสนใจ คือ ทุกจังหวัดมีพรมแดนติดต่อประเทศไทย ตั้งแต่อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ถึงอำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด โดยเฉพาะจังหวัดบันเตียเมียนเจย มีเมืองเอก คือ เมืองศรีโสภณ ที่เป็นที่พักสินค้าที่นำเข้ามาจากฝั่ง โรงเกลือ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้วของประเทศไทย และในจังหวัดบันเตียเมียนเจยนี้เอง มีโครงการ “เขตนิคมอุตสาหกรรมเขตปอยเปตโอเนียง หรือ POSEZ” ห่างจากชายแดนไทยประมาณ 10 กิโลเมตร จะมีอุตสาหกรรมในเรื่อง สิ่งทอ การแปรรูปการเกษตร เครื่องนุ่งห่มและเสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องจักรกลการเกษตร และเครื่องจักรด้านพลังงาน ส่วนจังหวัดไพลิน อยู่ติดจังหวัดจันทบุรี ของประเทศไทยตรงข้ามด่านชายแดนถาวรบ้านฝักกาด ประมาณ 22 กิโลเมตร เศรษฐกิจหลัก คือ การเกษตรกรรม และการปศุสัตว์ และมีแหล่งพลอยที่ใหญ่ที่สุดแต่ปัจจุบันทางการไม่อนุญาตให้ขุดพลอยแล้ว จังหวัดโพธิสัตว์ เป็นจังหวัดเป้าหมายที่มีการลงทุนระบบชลประทานด้วยการสร้างเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้าและเป็นแหล่งสำรองพลังงานไฟฟ้าของประเทศ (AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน, 2556 ก)

2. AEC ประเทศพม่า

การเปิดประเทศของพม่าช่วงที่ผ่านมา ทำให้นักลงทุนต่างประเทศหลายแห่งสนใจ ทั้งสหรัฐ สหภาพยุโรป (อียู) ญี่ปุ่น รวมถึงกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน เนื่องจากพม่า

ยังมีทรัพยากรธรรมชาติ จำนวนมาก ทั้งแหล่งปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ ป่าไม้ โดยเฉพาะพื้นที่เกษตรกรรม ส่งผลให้ประเทศคู่แข่งผลิตปาล์มน้ำมัน หรือ ยางพารา ของไทย เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย นางนฤมล ชรภูมิ ประธานหอการค้าจังหวัดระนอง กล่าวว่า ขณะนี้ทางการพม่าได้เปิดสัมปทานให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้าไปเช่าพื้นที่ปลูกพืชทางการเกษตรได้นับล้านไร่ ในบริเวณเขตพื้นที่ย่านตะนาวศรี หรือพื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศพม่า โดยทางการพม่าได้มีการแบ่งเขตโซนการเพาะปลูกพืชแต่ละชนิดอย่างชัดเจน ซึ่งขณะนี้ ได้มีการประกาศให้ผู้สนใจสามารถเข้าไปติดต่อแจ้งความประสงค์ขอเช่าพื้นที่เพื่อเข้าไปปลูกพืชเกษตรตามโซนที่กำหนด จากการเข้าไปสำรวจก่อนหน้านี้พบว่า มีพื้นที่ ที่เหมาะสำหรับปลูกพืชทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก ที่ทางการพม่าเปิดให้เอกชนจากต่างชาติเข้าไปเช่าพื้นที่ แต่พบว่ามีรายละเอียด ขั้นตอน และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ทางการพม่าได้กำหนดกฎเกณฑ์ไว้ อาทิเช่น จะต้องมีการถ่ายทอดความรู้ ด้านการเพาะปลูก การกรีดยาง การทำยางแผ่นให้กับชาวพม่าที่สนใจ เป็นต้น รวมถึงระเบียบการนำสินค้าที่ผลิตได้ออกนอกประเทศที่ทางการพม่าค่อนข้างจะมีกฎเกณฑ์ที่ละเอียดมาก จำเป็นที่จะต้องศึกษา ในรายละเอียด เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหา แต่สิ่งที่มุ่งใจสำคัญ คือ แรงงานที่มีราคาถูก รวมถึงอัตราค่าเช่าที่ดินที่พม่ากำหนดให้เขาได้ในระยะยาว 10-30 ปี ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่จูงใจ

ดังนั้น เพื่อให้ภาคเอกชนที่สนใจเข้าใจในกฎเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ทางหอการค้าจังหวัดระนอง จึงได้ประสานไปยังหอการค้า จังหวัดเกาะสอง เพื่อร่วมหารือรอบเพื่อพูดคุย ในรายละเอียดที่ยังเป็นที่สงสัย ก่อนที่จะเอกชนจากระนอง จะตัดสินใจเข้าไปเช่าพื้นที่ปลูกพืชเกษตรในฝั่งประเทศพม่า ซึ่งพบว่า มีพื้นที่ที่เหมาะสม อยู่ติดแนวพรมแดนด้าน จังหวัดระนองกว่าแสนไร่ ซึ่งหากสามารถดำเนินการในเงื่อนไข และกฎระเบียบได้ก็จะส่งผลดีต่อการขยายพื้นที่ปลูกปาล์มของเกษตรกร ที่สนใจจากประเทศไทยที่จะเข้าไปปลูกปาล์มน้ำมันขณะนี้ มีความเคลื่อนไหวจากประเทศคู่แข่งอุตสาหกรรมปาล์มของไทย คือ ประเทศมาเลเซีย ได้เข้ามาเช่าสัมปทานพื้นที่ปลูกปาล์มในประเทศพม่าในย่านเขตตะนาวศรี ที่มีพรมแดนติดกับจังหวัดระนองถึงจังหวัดเกาะสอง แล้วไม่ต่ำกว่า 200,000 ไร่ เพราะนโยบายและการสนับสนุนของรัฐบาลมาเลเซีย ที่ต้องการขยายพื้นที่การปลูกปาล์ม ออกนอกประเทศ เนื่องจากพื้นที่ในประเทศที่มีอยู่ไม่สามารถรองรับได้อีกต่อไป ประกอบกับประเทศพม่า กำลังเปิดกว้างให้นักลงทุนจากต่างชาติเข้าไปเช่าพื้นที่ในประเทศพม่าเพื่อปลูกพืชเกษตรได้ โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน และยางพารา ก่อนหน้านั้น ภาคเอกชนไทย รวมถึงตนเองก็ได้เดินทางเข้าไปยังประเทศพม่ามาแล้วครั้งหนึ่ง เพื่อดูสภาพพื้นที่ ที่รัฐบาลทหารพม่าประกาศให้สัมปทานระยะยาวในการปลูกพืชด้านการเกษตร โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน และยางพาราในย่านเขตตะนาวศรีนับล้านไร่ ซึ่งโดยสภาพพื้นที่มีความน่าสนใจมาก เพราะมีสภาพภูมิศาสตร์ ทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมแก่การปลูกปาล์ม หรือยางพาราเป็นอย่างมาก ซึ่งมีเอกชนไทย

ให้ความสนใจเป็นอย่างมากเช่นกัน แต่ที่ผ่านมา ยังไม่กล้าเข้าไปเนื่องจากห่วงเกรงเรื่องนโยบายของรัฐบาลทหารพม่าที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง หากเข้าไปลงทุนมาก ๆ โดยไม่มีหลักประกันถือเป็นการเสี่ยงเกินไปที่จะเข้าไป แต่จากที่ราคาสินค้าทางการเกษตรขยับพุ่งสูงขึ้น อีกทั้งผู้ที่เข้าไปก่อนหน้านี้ ไม่มีปัญหาแต่ประการใด ทำให้ขณะนี้ ภาคเอกชนและนักลงทุนจากไทยต่างให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการหาพื้นที่ปลูกพืชเกษตรอย่างปาล์ม น้ำมัน ที่มีราคาสูงอยู่ในขณะนี้ รวมถึงยางพารา (AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน, 2556 ง)

3. AEC ประเทศลาว

การสัมมนา โอกาสและประสบการณ์การลงทุนของ SMEs ไทยในประเทศลาว ที่จัดขึ้นโดยกระทรวงการต่างประเทศ ร่วมกับสมาคมไทย-ลาวเพื่อมิตรภาพ และสมาคมลาว-ไทยเพื่อมิตรภาพที่ผ่านมานำนักธุรกิจผู้เชี่ยวชาญ ในธุรกิจเอสเอ็มอี ในประเทศลาว มาเปิดเผยถึงโอกาสของการเข้าถึงตลาดใหม่ในประเทศเพื่อนบ้าน

เสถียรภาพการเมืองลาวมั่นคง

นายบดินทร์ สาระ โนทยาน (ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2555) กรรมการบริหารเครือ บริษัท เทมปลาร์ จำกัด ผู้บุกเบิกธุรกิจสัมปทานป่าไม้ในประเทศลาว ในยุคเริ่มแรกเมื่อ 19 ปีก่อน พร้อมกับเริ่มกรุยทางธุรกิจโรงแรม กล่าวว่า ต้องเข้าใจธรรมชาติหรือวัฒนธรรมของ ประเทศลาวเสียก่อนและต้องเข้าใจทิศทางการพัฒนาแผนแม่บททางเศรษฐกิจของประเทศลาวว่าค่อยเป็นค่อยไปแต่ชัดเจน นักลงทุน ไม่ควรกังวลต่อตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของลาว ข้อดีที่ส่งเสริมการเข้ามาทำธุรกิจ ใน ประเทศลาวอย่างยิ่ง คือ เสถียรภาพทางการเมืองของลาวมั่นคง และผู้เข้ามาลงทุนสามารถใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากร หรือ ยกเว้นภาษีเป็น 0% ในการผลิตเพื่อส่งออกไปยังยุโรปและสหรัฐฯ ได้เต็มที่ด้านคำแนะนำต่อธุรกิจการโรงแรม นายบดินทร์กล่าวว่า สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอันดับแรกคือการเช่าที่ดิน ซึ่งค่อนข้างหาได้ลำบาก และต้องเข้าใจว่าการ โรงแรมซึ่งพึ่งพาการท่องเที่ยวของลาวขึ้นอยู่กับเสถียรภาพการเมืองไทยสูง เพราะที่ลาวไม่มีสนามบินขนาดใหญ่ นักท่องเที่ยวต้องเดินทางเข้า ผ่านทางไทยหรือเวียดนาม พืชการเมืองไทยที่ผ่านมามีทำให้โรงแรมในเวียงจันทน์ร้างมาแล้วช่วงก่อนหน้านี้

มองนโยบายรัฐ ก่อนจับธุรกิจใหม่

ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (2555) นายฉัฐพล ปิณฑุสิตา ผู้อำนวยการบริษัท รุ่งเรืองลาว โลจิสติกส์ ผู้บุกเบิกธุรกิจ โลจิสติกส์ในประเทศลาวแนะนำว่า คอนเนกชันในการทำธุรกิจเป็นเรื่องสำคัญมาก นับแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบัน ธุรกิจขนส่งวัสดุก่อสร้างในลาวยังทำรายได้ดี เนื่องจากลาวมีโครงการก่อสร้างจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม อุปสรรคสำคัญด้านการคมนาคมมีสูง ต้องสำรวจเส้นทางให้ชำนาญปัจจุบันประเทศลาวกำลังพัฒนา แต่ก็คำนึงถึง

สิ่งแวดล้อมด้วย ช่องทางการจับธุรกิจใหม่ ๆ หากมองถึงนโยบายของรัฐ มีแนวโน้มไปได้ดี ประสบการณ์ส่วนตัวที่จับธุรกิจใหม่อีกด้าน คือ การสร้างพื้นที่การค้าและเก็บค่าเช่า แก่ผู้ออกกำลังกาย ทั้งสนามฟุตบอลหญ้าเทียมและสระว่ายน้ำ ซึ่งสร้างบนพื้นที่ 7 ไร่ ใจกลางเมือง ธุรกิจนี้เป็น ไปได้ดี และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐที่สนับสนุนการค้า

ตลาดใหม่ กำลังซื้อสูง

ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (2555) นายฉัตรพลชัย ปัญญาธรรมบดี ผู้อำนวยการบริษัท มหทุนเช่าสินเชื่อ ดำเนินกิจการธุรกิจเช่า-ซื้อจักรยานยนต์ ในประเทศลาวมา 11 เดือน ซึ่งประสบความสำเร็จอย่างมาก กล่าวว่า ตลาดลาวไม่ใหญ่ ข้อเสียอยู่ที่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนชัดเจนขั้นต้นต้องเรียนรู้อุปนิสัยพฤติกรรมผู้บริโภคลาวให้ชัดเจนคือ ไม่ชอบเป็นหนี้ สังกัดได้จากป้ายทะเบียนรถใน ประเทศลาว ที่มีแต่ป้ายสีเหลืองเต็มไปหมด เพราะหมายถึงซื้อเงินสด ส่วนป้ายสีขาวคือซื้อเงินผ่อน ซึ่งคนลาวจะอายุมากหากต้องขับรถป้ายทะเบียนสีขาว คุณภาพหนี้ในลาวดีมาก ไม่มีหนี้เสียอย่างแน่นอน นายฉัตรพลชัยมองว่า หากทำธุรกิจเช่า-ซื้อที่ประเทศลาว จะพบขาขึ้น อีก 5 ปี รวยแน่นอน เพราะยังมีกำลังซื้อสูง แม้คนลาวจะมีรายได้น้อย แต่กล้าซื้อ และต่อต้านการใช้ของลอกเลียนแบบ ใช้แต่ของแท้เท่านั้น หากต้องการเข้ามาลงทุน การบ้านที่ต้องทำ คือ ศึกษาข้อกำหนดของลาวให้ดี เพราะข้อกำหนดของลาวซึ่งต่างจากไทยที่พบ ในช่วงแรก คือ ลาวไม่มีกฎหมายเช่าซื้อ เมื่อจดทะเบียนทำธุรกิจเช่าซื้อจึงต้องเปลี่ยนชื่อเป็นเช่าสินเชื่อ อิงตามกฎหมายเช่าสินเชื่อของลาว

ขยายธุรกิจสู่อาเซียน

ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (2555) นายโกสินทร์ ศรีศักดิ์ ตัวแทนเจ้าของธุรกิจร้านอาหารออนซอน และร้านกาแฟ Cash มองว่า ธุรกิจอาหาร ในประเทศลาว ไม่ซับซ้อนอุปสรรค มีเพียงการเสาะหาทำเลที่เหมาะสม เนื่องจากอัตราค่าเช่าในเวียงจันทน์สูง และที่จอดรถไม่เอื้ออำนวย หนทางไปสู่การประสบความสำเร็จของนักธุรกิจไทยในประเทศลาว คือ ต้องใช้ประโยชน์จากการที่คนไทยกับลาวคล้ายคลึงกันอย่างมาก ชอบบริโภคสินค้าไทย ชอบทำธุรกิจแบบผูกมิตรและช่วยเหลือพึ่งพากัน (AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน, 2556 ข)

4. AEC ประเทศสิงคโปร์

สิงคโปร์มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ โอกาสจากการเติบโตของอุตสาหกรรมไอซี ทีมาอย่างต่อเนื่องกว่า 30 ปี โดยในปัจจุบันมีการดำเนินแผนยุทธศาสตร์การสร้าง “โลกาภิวัตน์ อัจฉริยะนคร” ที่จะแล้วเสร็จในปี 2015 โดยเฉพาะการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับ ธุรกิจสิงคโปร์ในการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาด้านสารสนเทศและการสื่อสาร (Infocomm)

เพื่อการพัฒนานวัตกรรมการแสวงหาพันธมิตรทางธุรกิจ และการขยายตลาดในต่างประเทศ

ความสำเร็จของการเตรียมความพร้อมของรัฐบาลสิงคโปร์

เห็นได้จากผลสำรวจการใช้ประโยชน์ด้านสารสนเทศและการสื่อสารของธุรกิจในปี 2010 ที่พบว่าสัดส่วนของธุรกิจสิงคโปร์ที่ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพิ่มสูงถึง 79% และ 77% ตามลำดับ โดยธุรกิจประมาณ 60% มีการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง และมีธุรกิจที่ใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์และมีการพัฒนาเว็บไซต์ขององค์กรสูงถึง 73% และ 41% ตามลำดับ ซึ่งจากข้อมูลยังพบว่าธุรกิจในอุตสาหกรรมสารสนเทศและการสื่อสารมีความพร้อมด้านนี้ถึง 100%

ธุรกิจของสิงคโปร์

9 ใน 10 องค์กร มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการส่งและรับอีเมล และการค้นหาข้อมูลต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบว่าธุรกิจจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาความร่วมมือภายในองค์กร อาทิ การใช้งานระบบซอฟต์แวร์ร่วมกัน หรือการประชุมผ่านวิดีโอ เป็นต้น ในด้านการใช้สมาร์ทโฟน พบว่า ธุรกิจที่มีการจ้างงานไม่ถึง 10 คนถึงกว่า 81% มีการใช้บริการสมาร์ทโฟน อาทิ การส่งข้อความสั้น (SMS) ในการเข้าถึงลูกค้า ซึ่งจำนวนนี้ มาจากอุตสาหกรรมค้าปลีกและค้าส่งถึง 22% นอกจากนี้ มีธุรกิจถึง 43% ที่ใช้สมาร์ทโฟนในการรับส่งอีเมล โดยที่เหลือใช้เพื่อการค้นหาข้อมูลและการพูดคุยผ่านข้อความออนไลน์

จากข้อมูลยังพบอีกว่า

52% ของธุรกิจใช้บริการการชำระเงินผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งการใช้บริการดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในสิงคโปร์ สำหรับการฝึกอบรมด้านสารสนเทศและการสื่อสารให้กับพนักงาน พบว่า มีธุรกิจของสิงคโปร์ประมาณ 17% ที่ลงทุนฝึกอบรมด้านนี้ ให้กับพนักงาน โดยพบว่าธุรกิจขนาดใหญ่จะให้ความสำคัญสูงกว่าธุรกิจขนาดเล็กและยังพบข้อมูลว่าธุรกิจสิงคโปร์เกือบทั้งหมด มีการเพิ่มจำนวนวันและค่าใช้จ่ายในด้านการฝึกอบรมให้กับพนักงาน โดยธุรกิจขนาดใหญ่ จะมีการลงทุนในด้านนี้สูงถึง 2 ล้านบาทต่อองค์กรต่อปี

นอกจากนี้ จากผลการสำรวจอุตสาหกรรมสารสนเทศและการสื่อสารของสิงคโปร์ ปี ค.ศ. 2010 ยังได้ชี้ให้เห็นถึงขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมด้านนี้ของสิงคโปร์ เป็นอย่างดี โดยพบว่าอุตสาหกรรมสารสนเทศและการสื่อสารของสิงคโปร์มีรายรับมูลค่าเกือบ 1.8 ล้านล้านบาท เติบโตสูงถึง 12% จากปีก่อนหน้า โดยอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์มีส่วนสูงสุด คิดเป็น 53% ในขณะที่อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และการให้บริการโทรคมนาคมมีส่วนเท่ากัน ที่ 16%

สำหรับตลาดภายในประเทศ

มีมูลค่าเกือบ 6 แสนล้านบาท เติบโตสูงขึ้น 7% โดยมีอุตสาหกรรมบริการ โทรคมนาคม มีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็น 34% รองลงมาคือบริการไอที 28% ฮาร์ดแวร์ 25% และซอฟต์แวร์ 8% ในตลาดต่างประเทศ พบว่า รายรับจากการส่งออกมีมูลค่า 1.2 ล้านบาท เติบโตสูงขึ้น 15% โดยมีอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์ครองสัดส่วนสูงสุด 67% รองลงมาคือซอฟต์แวร์ 20% การบริการ โทรคมนาคม 20% บริการไอที 4% และบริการคอนเทนต์ 1% รายได้จากการส่งออกมากกว่าครั้ง มาจากการส่งออกไปยังประเทศในเอเชียด้วยกัน โดยมีภูมิภาคอาเซียนเป็นตลาดหลัก 20% ซึ่งสำหรับตลาดในอาเซียน สิงคโปร์มีการส่งออกไปยังอินโดนีเซียและมาเลเซีย มีสัดส่วนรวมกัน สูงถึง 65%

จากข้อมูลสถิติต่าง ๆ ที่กล่าวมา เราคงพอคาดการณ์ได้ว่าเมื่อถึงปี 2015 ซึ่งเป็นปีที่โลกาภิวัตน์อัจฉริยะนครเสร็จสมบูรณ์ สิงคโปร์คงได้ฉลองเอกราชครบ 50 ปีไปพร้อม ๆ กับการประกาศเอกราชเหนือประชาชาติดิจิทัลในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแบบเบ็ดเสร็จ (AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน, 2556 ณ)

5. AEC เวียดนาม

เวียดนาม หรือชื่ออย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วพร้อม ๆ กับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีความรุดหน้าในหลายประเภทสินค้าแม้ว่าในช่วงปีที่ผ่านมาจะเริ่มมีการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ แต่การขยายตัวในช่วงไตรมาสแรกและไตรมาสสองของปีนี้ก็ดีขึ้นเป็นลำดับ (4.0% และ 4.5%) สวัสดิ์ โสกะ เลขาธิการสมาคมมิตรภาพไทย-เวียดนามและกรรมการรองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ สายการผลิตสุราและเทคนิค บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) ให้สัมภาษณ์พิเศษกับ “ฐานเศรษฐกิจ” ถึงคู่ทางการค้าและการลงทุนในเวียดนามที่ยังเปิดกว้าง แม้จะมีอุปสรรคและความท้าทายบางประการอยู่

สินค้าคุณภาพของไทยเป็นที่นิยม

เมื่อพูดถึงการนับถอยหลังสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจเดียวกันในปี พ.ศ. 2558 ทางเวียดนามได้มีการเตรียมความพร้อม โดยเฉพาะในเรื่องของการลดภาษีลงมาเหลือ 0% ในปี พ.ศ. 2558 เหมือนกับประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน นอกจากนี้ยังมีการสัมมนา การให้ข้อมูลแก่ภาคธุรกิจและประชาชนเหมือน ๆ กับที่เราทำอยู่ เป็นการเตรียมความพร้อมในลักษณะ “รู้เขา รู้เรา” ซึ่งจะช่วยในเรื่องการรับมือและแข่งขัน เป็นการรู้เขา รู้เรา ซึ่งรวมถึงในแง่ภาษา วัฒนธรรม รวมทั้งการเรียนรู้ธรรมเนียมหรือสิ่งที่ผู้บริโภคของเขาชื่นชอบในสินค้าประเภทต่าง ๆ ผมว่าไทยเองก็ต้องเตรียมรับมือแบบรู้เขา รู้เราเช่นกัน หากเราต้องการนำสินค้าไปขายเวียดนาม

โดยเฉพาะพวกผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง (SMEs) ที่ใช้ต้นทุนการผลิตน้อย โอกาสก็ยังมีอยู่มากโดยการนำสินค้าผ่านชายแดนทางภาคอีสาน สามารถขนส่งโดยใช้ถนนเส้น R9 ซึ่งก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเชื่อมจากไทยที่มุกดาหาร ผ่านไปลาว ไปเวียดนามโดยใช้เวลาไม่มากนัก เป็นเส้นทางที่เราใช้ค้าขายกันได้ ผู้ค้าของเราเองต้องตื่นตัว ผู้ประกอบการในต่างจังหวัดก็ต้องตื่นตัวด้วย จะทำให้การค้าขายเพิ่มพูนขึ้นได้ในอนาคตข้างหน้า ในเรื่องของการค้าขายนั้น ไทยเราก่อนข้างได้เปรียบเพราะแบรนด์เนมสินค้าไทย เป็นที่ชื่นชอบของคนเวียดนามอยู่แล้ว เวลาเขามาเมืองไทยก็จะมาซื้อสินค้าจากไทยกลับไปกันเยอะ เอาใส่กระเป๋าใบใหญ่ ๆ กันไป เพราะสินค้าบ้านเรามีคุณภาพ ดังนั้น โอกาสสินค้าไทยที่จะเข้าไปสู่ตลาดเวียดนามหลังภาษีเหลือ 0% ในปี พ.ศ. 2558 นั้นจะมีมากขึ้น ส่วนการลงทุน ไทยเราเข้าไปลงทุนในเวียดนามนานหลายปีแล้ว และมีความต่อเนื่องอีกทั้งโอกาสและศักยภาพของเวียดนามที่จะเอื้อต่อนักลงทุนต่างชาตินั้นก็ยังมีอยู่อีกมากเพราะเป็นประเทศที่จัดอยู่ในกลุ่มดาวรุ่งกำลังพัฒนา หรือ New emerging economies มีการเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างดีเมื่อเทียบกับประเทศในยุโรปและอเมริกาที่เศรษฐกิจกำลังแย่

สำหรับอุตสาหกรรมที่นำเข้าไปลงทุนในเวียดนาม

มีความหลากหลายซึ่งบริษัทไทยก็ได้เข้าไปลงทุนอยู่แล้วหลายราย เช่น อุตสาหกรรมผลิตบรรจุภัณฑ์ กล่องกระดาษ พลาสติก ขวดแก้ว กระจก พวกภาชนะ นอกจากนี้ที่ผมมองว่าน่าจะไปได้ดี คือ อุตสาหกรรมด้านไอที-คอมพิวเตอร์ เพราะมันจะเข้ามารองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเราจะเห็นได้ว่าประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ทั้งหลายมีความจำเป็นจะต้องใช้เทคโนโลยีทางด้านนี้เยอะแทนระบบ Manual ที่จะหมดไป แล้วมีระบบ Digital เข้ามาแทน

การแข่งขันและความท้าทาย

ในแง่อุตสาหกรรมอาหารเนื่องจากเวียดนามเองก็เป็นแหล่งผลิตอาหารเหมือนกับไทยเรา ซึ่งเขาเองก็อุดมสมบูรณ์ โอกาสของผู้ส่งออกของไทยจึงเป็นพวกอาหารกระป๋อง อาหารแปรรูป ส่วนข้าวนั้น ข้าวเวียดนามระดับคุณภาพยังต่างจากของไทยซึ่งไทยเรามีข้าวหอมมะลิที่ได้รับการยอมรับจากสถาบันนานาชาติว่าเป็นข้าวที่มีคุณภาพดีที่สุดในโลกขณะที่เวียดนามมีคุณภาพดีน้อยกว่า ข้าวไทยเราจึงมีราคาสูงกว่า เป็นคนละตลาดกัน

สินค้าที่เวียดนาม

มีความแข็งแกร่งก็คล้าย ๆ สินค้าโอท็อปของเรา เป็นสินค้าของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีที่สามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนกันได้ง่าย แต่เขามีค่าจ้างแรงงานถูกกว่าเรา ต่างกันตรงที่ว่าเวลานี้สินค้าของไทยเราจัดเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ โอกาสสินค้าอุปโภคบริโภคของไทยเรายังมีอยู่มาก

แต่แน่นอนว่า ด้วยค่าจ้างแรงงานที่ถูกกว่า สินค้าที่เขาใช้แรงงานมากเช่น สิ่งทอ ก็จะผลิตได้ถูกกว่า บ้านเรา เขาก็จะได้เปรียบเราถ้าลูกค้าไม่เน้นเรื่องคุณภาพมากนัก ถ้าหากเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มของไทย อยากเข้าไปขายในเวียดนามก็ต้องเอาแบรนด์เนมเข้าไป

การเข้าไปลงทุนและค้าขายในตลาดเวียดนาม

เวลานี้ถือว่ายังไม่สายเกินไปแม้ว่าการเข้าไปปักหลักได้ก่อนจะมีความได้เปรียบ และมีโอกาสเติบโตได้มากกว่า อย่างไรก็ตามที่บอกว่าไม่สาย เพราะตลาดมีการเปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา โอกาสจึงมีอยู่ตลอด ขึ้นอยู่กับความสามารถของบริษัทนั้น ๆ ที่จะเจาะเข้าไป ปัจจุบัน ไทยเองก็ได้เปรียบดุลการค้าเวียดนามอยู่แล้ว ส่วนเรื่องที่ทำขายที่สุดเป็นเรื่องของการกระจาย สินค้า เพราะเวียดนามเป็นประเทศที่มีพื้นที่ขามาก การขนส่งจึงลำบากมาก ไม่ว่าจะขนจากเหนือ ลงใต้หรือจากใต้ขึ้นไปทางเหนือ ถ้าจะให้สะดวกต้องมีการตั้งศูนย์กระจายสินค้าที่ตอนกลาง ของประเทศ ส่วนเรื่องการหาอาคารสำนักงานให้เช่าในเวียดนามไม่มีปัญหาเพราะเขามีการก่อสร้าง อาคารใหม่ ๆ ขึ้นอย่างต่อเนื่อง (AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน, 2556 ช)

6. AEC ประเทศไทย

ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่เน้นการทำเกษตรกรรม และมีสินค้าเกษตรมากพอ ที่จะทำการส่งออกไปยัง AEC โดยมีการส่งออกสินค้าจำพวก ยางพารา, น้ำตาลทราย, ข้าว เป็นจำนวนมาก และยังมีสินค้าประเภทอุตสาหกรรมที่ส่งออกเป็นอันดับต้น ๆ ของอาเซียนด้วย เช่น อุปกรณ์และส่วนประกอบ แผงวงจร ไฟฟ้า เครื่องคอมพิวเตอร์ รถยนต์และส่วนประกอบ

จุดแข็ง

ไทยเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลายด้าน เช่น ยานยนต์ และอิเล็กทรอนิกส์ หากมีการลงทุนหรือวิจัยก็อาจจะต่อยอดจากประเทศไทยที่มีโรงงานผลิตตั้งอยู่แล้ว

สถาบันการเงินของไทยมีความมั่นคง นักลงทุนสามารถระดมทุนจากสถาบันการเงินของไทยได้อย่างมั่นใจ และรัฐบาลมีแนวโน้มในการเปิดเสรีภาคการเงินอีกด้วย

เนื่องจากไทยตั้งอยู่ตรงกลางของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้มีความได้เปรียบ ในเรื่องศูนย์กลางต่าง ๆ เช่น การคมนาคมทางบก, การคมนาคมทางอากาศ, การค้า, การลงทุน หรือ แม้กระทั่งศูนย์แสดงสินค้า

ไทยมีจุดเด่นเรื่องการท่องเที่ยวที่ดีและราคาไม่แพงและคนไทยเป็นมิตรทำให้ส่งเสริมกัน กับเรื่องของศูนย์การค้าการคมนาคมทางบกและทางอากาศ

ไทยมีความสามารถด้านการแพทย์ที่ดีและราคาถือว่าไม่แพงเมื่อเทียบกับ AEC ประเทศอื่นเช่น สิงคโปร์ และถ้าต่างชาติมารักษาที่ไทยก็จะส่งเสริมกันในเรื่องการท่องเที่ยวในไทยอีกด้วย

จุดอ่อน

ไทยมีปัญหาเรื่องเสถียรภาพทางการเมืองที่ไม่มีความแน่นอน มีปัญหาด้านความคิดทางการเมืองภายในประเทศ และยังมีปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยบริเวณจังหวัดชายแดนใต้

ไทยยังคงมีปัญหาเรื่องละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาที่รุนแรง และไม่จริงจัง โดยมีปัญหาหนักในเรื่อง เพลง, ภาพยนตร์, Software ต่าง ๆ

ปัญหาการจราจรในเมืองหลวงที่ติดขัด และบริเวณเมืองใหญ่ตามจังหวัดใหญ่ ก็เริ่มมีปัญหาการจราจรเช่นกัน โดยเฉพาะกรุงเทพฯ และปริมณฑล

ประชาชนชาวไทยยังด้อยความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ที่จะเป็นภาษากลางในการสื่อสารเมื่อ AEC เริ่มดำเนินการ

โอกาส

ไทยมีนโยบายสนับสนุนการลงทุนต่างชาติ โดยเฉพาะการลงทุนที่นำไปสู่การพัฒนาเทคโนโลยี การสร้างนวัตกรรม การพัฒนาทักษะบุคลากร

ไทยเปิดเสรีทางการค้าอย่างเปิดกว้าง ไม่มีการปิดกั้น

การลงทุนที่ได้รับการสนับสนุนจาก BOI ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องการถือหุ้นของต่างชาติ ไม่กำหนดสัดส่วนการใช้วัตถุดิบในประเทศ และไม่จำกัดปริมาณส่งออก และยังมีสิทธิพิเศษอื่น ๆ ที่ปรับสอดคล้องกับ WTO

BOI สนับสนุนอุตสาหกรรมหลักของไทยหลายสาขา คือ การเกษตร พลังงานทางเลือก ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ ICT แพชั่น บันเทิง สุขภาพ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการเกษตร

ภาคบริการบางสาขาของไทยเช่น การแพทย์ มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และได้มาตรฐาน ในราคาไม่แพง สามารถต่อยอดได้

อุปสรรค

ประเทศไทยต้องเผชิญกับการแข่งขันด้านค่าแรงที่ต่ำกว่าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การผลิตที่ใช้แรงงานเป็นหลัก เช่นอุตสาหกรรมสิ่งทอ อาจจะถูกย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีค่าแรงถูกกว่า เช่น ลาว เวียดนาม เมียนมาร์ ผู้ประกอบการต้องปรับตัว ไม่เช่นนั้น มีปัญหาแน่นอน

ภาษาอังกฤษของประชากรชาวไทยที่ทำธุรกิจขนาดกลางขึ้นไปต้องพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ มิเช่นนั้น แรงงานจากต่างชาติที่ใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้จะมาแย่งงาน (AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน, 2556 ข)

7. AEC ประเทศอินโดนีเซีย

การวิเคราะห์ในภาพรวมถึงศักยภาพด้านการลงทุนของอินโดนีเซียในจุดแข็ง/ จุดอ่อน/

โอกาส/ อุปสรรคในการลงทุน มีข้อสรุป ดังนี้

จุดแข็ง

เป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศอาเซียนด้วยกัน โดยมีประชากรมากถึง 240 ล้านคน หรือเกือบร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมดในอาเซียนที่มีประชากรรวม 560 ล้านคน

มีท่าเรือขนาดใหญ่กระจายอยู่ทั่วไปและการขนส่ง สินค้าทางเรือใช้เวลา 5-7 วันจากประเทศไทย

จุดอ่อน

การให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุนของอิน โดนีเซียยังค่อนข้างน้อย

ประเทศอิน โดนีเซียมีห้องเย็นเพื่อเก็บรักษาสินค้ามีจำนวน น้อยและคุณภาพไม่ดีมากนัก ทำให้สินค้าเกิดความเสียหายได้ โดยเฉพาะสินค้าประเภท ผักและผลไม้ เนื่องจากประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศในเขตร้อน

โอกาส

อิน โดนีเซียเรียกเก็บภาษีนำเข้า จากไทยในอัตราค่อนข้างต่ำ

ชาวอิน โดนีเซียนิยมซื้ออาหารรับประทาน และนิยมซื้อสินค้าประเภทอาหารเป็นของฝากแก่กัน

อุปสรรค

สภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นเกาะทำให้การขนส่งสินค้ามีความจำกัดอยู่ที่การขนส่งทางเรือเป็นหลัก สินค้าเกษตรอาจเกิดความเสียหายได้

ท่าเรือของประเทศอิน โดนีเซียยังขาดมาตรฐานในระดับสากล (AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน, 2556 ญ)

8. AEC ประเทศมาเลเซีย

จุดแข็ง

อุตสาหกรรม ปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรม Bio-diesel เป็นอุตสาหกรรมที่มีระดับการผลิตเพื่อการส่งออกที่สูง จนทำให้คลังสำรองปาล์มน้ำมันมีจำนวนลดลง เนื่องจากปริมาณ ความต้องการสูงกว่ากำลังการผลิต และยังมี การส่งเสริมด้านวิจัยและพัฒนาตัวสินค้าให้เกิดความหลากหลาย เช่น การผลิตน้ำมันปาล์มชนิดผง เป็นต้น

อุตสาหกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีส่วนในการปรับปรุงและยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมี Platform ที่สำคัญ คือ Cyber jaya

การยกระดับของมาเลเซีย ในการเป็นศูนย์กลางด้านฮาลาลของโลก และ การวาง

มาตรฐานสากลสำหรับการกำหนดตราฮาลาล MS 1500: 2004 ถือเป็นยุทธศาสตร์ที่ดีสำหรับ มาเลเซีย รวมทั้งความน่าเชื่อถือของการเป็นประเทศมุสลิม สามารถเพิ่มความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค ทั้งในและนอกประเทศ

การจัดการด้าน Logistics แบบครบวงจร ช่วยสร้างความสะดวกสบายแก่ผู้นำเข้า และส่งออก มาเลเซียพยายามลดขั้นตอนการดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบสินค้าและการกำหนด คุณภาพ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่ลูกค้าในการใช้บริการ Logistics ของตน

จุดอ่อน

มาเลเซียเป็นประเทศที่อุดมไปด้วยธรรมชาติและวัตถุดิบ แต่จำเป็นต้องนำเข้าสินค้าบาง รายการที่มีการผลิตไม่เพียงพอต่อปริมาณความต้องการของตลาดภายในประเทศ เช่น ยางพารา และผลิตภัณฑ์จากเหล็ก เป็นต้น

การลงทุนในมาเลเซีย ต้องใช้ต้นทุน ที่สูงกว่าประเทศอื่น ๆ เมื่อเทียบกับประเทศ ที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน จึงส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติเปลี่ยนมาลงทุนในประเทศที่ต้นทุนต่ำ ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุดิบและแรงงาน อาทิ เวียดนาม ไทยและอินโดนีเซีย

สินค้าอาหาร ที่ผลิตในมาเลเซีย ยังมีจำกัดและน้อยมากจำเป็นต้องนำเข้าจาก ต่างประเทศ เพื่อเกิดความหลากหลายและสร้างแรงกระตุ้นให้กับผู้ผลิตภายในประเทศ

ธุรกิจการท่องเที่ยวของมาเลเซีย ยังคงจำกัดในวงแคบ เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน อย่างประเทศไทย

โอกาส

การพัฒนาการเชื่อมโยงทางอินเทอร์เน็ต (Internet exchange projects) ซึ่งเป็นการลด ค่าใช้จ่ายในการใช้อินเทอร์เน็ต

มาเลเซียพยายามทุกช่องทางในการเจรจากับบริษัทต่างชาติในภาคธุรกิจอุตสาหกรรม รถยนต์ เพื่อปรับปรุง ออกแบบและพัฒนาโครงสร้างของรถยนต์ เนื่องจากภาวะการแข่งขัน ที่ค่อนข้างสูงและการขยายตัวที่น้อยลง

มาเลเซียสามารถสร้างตลาดในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ และประเทศอาหรับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศมุสลิมได้แล้ว แต่กระนั้น ได้มีความพยายามเปิดตลาดแห่งใหม่ ซึ่งมีเป้าหมาย ในทวีปแอฟริกา

อุปสรรค

การแข่งขันของตลาดรถยนต์แห่งชาติมาเลเซีย Proton และ รถยนต์ต่างชาติ ซึ่งมีคุณภาพ ที่ดีกว่า ส่งผลให้ยอดขายของรถยนต์แห่งชาติมีจำนวนลดลง

รัฐบาลสร้างนโยบายกีดกันภาษีการขายที่ค่อนข้างสูง สินค้าบางรายการไม่สามารถส่งออกไปยังมาเลเซียได้อย่างเต็มที่

คู่แข่งรายใหม่ของมาเลเซียด้านเทคโนโลยีอย่างเวียดนาม ได้รับความไว้วางใจจากนักลงทุนต่างชาติ เนื่องจากต้นทุนที่ค่อนข้างถูก อีกทั้งการศึกษาที่มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ (AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน, 2556 ฉ)

9. AEC ประเทศฟิลิปปินส์

จุดแข็ง

มีแรงงาน ที่มีความรู้ด้าน IT จำนวนมาก ทำให้ฟิลิปปินส์สามารถพัฒนาและส่งออกสินค้า IT ในระยะเวลาอันสั้น

ประชากร ก่อนประเทศมีความรู้ภาษาอังกฤษ แต่จุดแข็งนี้เริ่มลดลงในปัจจุบัน คนที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษมีเพิ่มขึ้น และผู้ที่รู้ก็ใช้อย่างไม่ถูกต้องนัก ทำให้มีการส่งคนออกไปทำงานต่างประเทศ และนำรายได้เข้าประเทศปีละกว่า 7,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ฯ ทำให้ฐานะความเป็นอยู่ของคนในประเทศดีขึ้น และมีกำลังซื้อมากขึ้น และเป็นสิ่งดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ หากมีการพัฒนาในด้านอื่น ๆ เช่น สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อาจดึงดูดนักลงทุนไปจากไทยได้

ทรัพยากรธรรมชาติที่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ เช่น สัตว์น้ำ ทรัพยากรแร่ พื้นที่การเกษตรทางภาคใต้

เป็นตลาดที่มีศักยภาพในด้านปริมาณ เนื่องจากมีประชากรจำนวนมาก

จุดอ่อน

มีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบราชการอยู่เสมอ กฎระเบียบเข้มงวดและหลายขั้นตอน มีการถือราษฎร์บังหลวงสูงในทุกระดับ แม้แต่การเสนอขายสินค้าให้กับบริษัทห้างร้านใหญ่ ๆ ก็ต้องจ่ายเบี้ยบำนาญทาง

สภาพแรงงานแข็งแกร่งและมีบทบาทมาก ทำให้ค่าจ้างแรงงานสูง และมีการเรียกร้องค่าแรงเพิ่มเสมอ ผู้ประกอบการหลบเลี่ยงปัญหาโดยจ้างคนงานต่ำกว่า 6 เดือน เพื่อมิให้สามารถเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานได้ ทำให้คนงานไม่มีความชำนาญ

ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการจับตัวเรียกค่าไถ่ แม้รัฐบาลกำลังปราบปรามโจรก่อการร้ายอยู่ แต่ยังไม่หมดสิ้นลง ทำให้นักท่องเที่ยวจากต่างชาติไม่เข้ามาเที่ยวในประเทศ ทั้ง ๆ ที่มีธรรมชาติสวยงาม โดยเฉพาะทะเลทางตอนใต้ของประเทศซึ่งเป็นที่ชื่องูมของผู้ก่อการร้าย

สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานมีไม่เพียงพอ ไฟฟ้าดับบ่อย เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก ไม่สามารถรองรับการขยายตัวด้านธุรกิจและอุตสาหกรรมได้เต็มที่

ประชากร โดยทั่วไปมีลักษณะนิสัยค่อนข้างเฉื่อยชา ทำงานไม่ละเอียดรอบคอบ และไม่ซื่อสัตย์ ธรรมเนียมการให้/ รับเงินทิป ทำให้ทุกคนหวังว่าจะต้องได้รับสิ่งตอบแทนทุกครั้ง ที่ทำอะไรสักอย่างแม้จะเป็นงานในหน้าที่

โอกาส

ไทยสามารถแลกเปลี่ยนสินค้าสำเร็จรูป เพื่อใช้ในการผลิต สินค้าสำเร็จรูป เป็นการลดต้นทุน การผลิต เนื่องจากสินค้า IT มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเร็วมาก จากการทำมีประชากรมากทำให้เป็นตลาดที่คุ้มกับการเจาะเข้าไป เนื่องจากจะขายได้ในปริมาณมาก

อุปสรรค

มีการใช้อุปสรรคด้านการค้าที่มีใช้ภายใน (NTB) หลายประการ ใช้ทรัพยากรบุคคลในฟิลิปปินส์ที่มีความได้เปรียบด้านภาษาให้เป็นประโยชน์ด้านการค้าการลงทุนให้มากขึ้น สร้างเครือข่ายกระจายสินค้าไทยให้มีจำนวนมากขึ้น ส่งเสริมให้มีการสร้างตราสินค้าไทย (Brand royalty) ในตลาดโดยการเปิดสาขาหรือใช้ระบบ Franchise สินค้าไทยในฟิลิปปินส์ (AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน, 2556 จ)

10. AEC ประเทศบรูไน

จุดแข็ง

รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีอยู่ในอันดับ 2 ของอาเซียน และอันดับ 26 ของโลก การเมืองค่อนข้างมั่นคง เป็นผู้ส่งออกน้ำมัน และมีปริมาณสำรองน้ำมันอันดับ 4 ของอาเซียน

จุดอ่อน

ตลาดขนาดเล็ก ประชากรประมาณ 4 แสนคน

ขาดแคลนแรงงาน

โอกาส

ประเทศบรูไนต้องการนำเข้าสินค้าเกษตรหลายรายการเพื่อให้เพียงพอกับความ ต้องการในประเทศ เช่น ข้าว ผัก และผลไม้ต่าง ๆ รวมถึงเนื้อสัตว์

รัฐบาลมีนโยบายในการสนับสนุนด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน อุปกรณ์ และการ ผลิต รวมถึงการให้กู้ยืมเงินทุนเพื่อการลงทุนและงวดเงินภายใน

อุปสรรค

เรือที่บรรทุกสินค้าไปบรูไนมีสินค้าเฉพาะที่ขงขาไป แต่ไม่มีสินค้าในเที่ยวกลับ

ทำให้ต้นทุน การขนส่งสินค้าเพิ่มสูงขึ้น

ประเด็นที่น่าสนใจ

มีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกับสิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย

การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศพึ่งพาสิงคโปร์เป็นหลัก

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางอาหารค่อนข้างมาก (กรมอาเซียน, 2556)

6. การเมืองในกลุ่มประเทศอาเซียน

การเมืองในกลุ่มประเทศอาเซียน ระบบการเมืองการปกครองของประเทศสมาชิก ในอาเซียนมีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ระบบการเมืองมีความหลากหลายอย่างมาก บางประเทศปกครองด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (บรูไน) ในขณะที่บางประเทศปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข (กัมพูชา มาเลเซีย และไทย) ส่วนบางประเทศปกครองด้วยระบอบประธานาธิบดี (อินโดนีเซีย ลาว เมียนมาร์ สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม) ความหลากหลายของระบบการเมือง กลับไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนพัฒนาการของระบบการเมืองการปกครองของประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนก็มีความน่าสนใจไม่แพ้กัน ในขณะที่บางประเทศมีความมั่นคงทางการเมืองสูงอย่าง (มาเลเซีย และสิงคโปร์) บางประเทศกลับประสบปัญหา สงครามกลางเมือง และการก่อการร้าย โครงการวิจัยของ The polity IV วิเคราะห์ระบบการเมืองการปกครองในประเทศต่าง ๆ และกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อให้เห็นแนวโน้มของสถาบันทางการเมือง และความมั่นคงทางการเมือง

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางการเมืองระหว่างประเทศที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วได้นำมาซึ่งทั้งโอกาสและความท้าทายที่อาเซียนต้องเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นโอกาสในการเสริมสร้างความร่วมมือด้าน การเมืองและความมั่นคงของอาเซียน ให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น หรือการเผชิญกับภัยคุกคามที่มาในรูปแบบใหม่ อาทิ การก่ออาชญากรรมและการก่อการร้ายข้ามชาติ ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนจึงได้เห็นชอบให้จัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” ภายในปี พ.ศ. 2558 เพื่อสร้างความเป็นปึกแผ่นของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยมีการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียนเป็นหนึ่งในสามเสาความร่วมมือสำคัญของประชาคมอาเซียน

การเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างสันติภาพและความมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคอันถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนา มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างค่านิยมและแนวปฏิบัติร่วมกันของอาเซียนในด้านต่าง ๆ เสริมสร้างจิตความสามารถของอาเซียน ในการเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งในรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ บนพื้นฐานของหลักการว่าด้วยความมั่นคงของมนุษย์ และให้ประชาคมอาเซียนมีปฏิสัมพันธ์

ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก โดยให้อาเซียนมีบทบาทนำในภูมิภาค กระบวนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มีรากฐานมาจากการนำความร่วมมือและความตกลงของอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงที่ได้ดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้ว มาต่อยอดให้มีผลเป็นรูปธรรมและมีความแบบแผนมากยิ่งขึ้น อาทิ ข้อบทย่าง ๆ ภายใต้สนธิสัญญาไมตรี และความร่วมมือกันในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สนธิสัญญาว่าด้วยการทำให้ภูมิภาคอาเซียนเป็นเขตแห่งสันติภาพ เสรีภาพและความเป็นกลางและ สนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งมีสมาชิกเข้าร่วมการประชุมกว่า 25 ประเทศ รวมถึงสหรัฐอเมริกา รัสเซีย จีน และสหภาพยุโรปด้วย

นอกจากการมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคแล้ว ผลลัพธ์ประการสำคัญที่จะเกิดขึ้นจากการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ก็คือ การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีกลไกและเครื่องมือที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกกับรัฐสมาชิกด้วยตนเอง ซึ่งจะต้องแก้ไขโดยสันติวิธี หรือปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง เช่น การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติด ปัญหาโจรสลัดและอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนที่อำเภอชะอำ อำเภอหัวหิน เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ที่ประชุมผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับรองพิมพ์เขียวหรือแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ซึ่งกำหนดกรอบและกิจกรรมที่จะทำให้อาเซียนบรรลุเป้าหมายการเป็นประชาคมการเมือง ความมั่นคง ที่เน้นความสำคัญของความปลอดภัยของประชาชนภายในปี พ.ศ. 2558 โดยในปัจจุบัน ประเทศสมาชิกอาเซียนกำลังอยู่ในระหว่างการปฏิบัติตามพิมพ์เขียวดังกล่าว

ทั้งนี้ ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งนี้จะมีการประกาศจัดตั้ง “คณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน” อย่างเป็นทางการ ซึ่งคณะกรรมการ ฯ ที่จัดตั้งขึ้นจะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลัก ในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับองค์การระหว่างประเทศและภาคประชาสังคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยและประชาชนอาเซียนโดยรวม นอกจากนี้การมีกลไกทางด้านสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นทางการจะทำให้อาเซียนเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศมากขึ้น อันจะส่งผลทางอ้อมต่อความร่วมมือกับประเทศและองค์การระหว่างประเทศนอกอาเซียนในทุก ๆ ด้าน

บทบาทของไทยในด้านการเมืองและความมั่นคง

1. เร่งให้กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้ในช่วงที่ไทยเป็น ประธานอาเซียน (ธันวาคม พ.ศ. 2551)
  2. จัดตั้งและผลักดันการดำเนินการของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ASEAN Intergovernmental commission on human rights-AICHR)
  3. รับรองและผลักดันการปฏิบัติตามแผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
  4. ส่งเสริมให้คณะมนตรีของประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนมีผลงานเป็นรูปธรรม เช่นการส่งเสริมความร่วมมือด้านการรักษาสันติภาพในภูมิภาค
  5. ยกระดับบทบาทของรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนในด้านการจัดการภัยพิบัติและความร่วมมือกับภาคประชาสังคมในการแก้ไข Non-traditional security threats
  6. ผลักดันให้สหรัฐฯ เข้าเป็นภาคีสันธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia-TAC)
  7. ผลักดันให้เขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asia Nuclear Weapon-Free Zone -SEANWFZ) มีบทบาทมากยิ่งขึ้นในเวทีระหว่างประเทศ และสร้างเสถียรภาพในอาเซียน
  8. ส่งเสริมให้อาเซียนเป็นเขตปลอดอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง
  9. ส่งเสริมให้มีความโปร่งใสด้านนโยบายและข้อมูลทางทหารในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
  10. ส่งเสริมมาตรการสร้างความไว้วางใจ (Confidence building measures-CBMs) และการทูตเชิงป้องกัน (Preventive diplomacy) ในกรอบการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ASEAN Regional forum-ARF)
  11. ส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในกระบวนการอาเซียน (กรมอาเซียน, 2556)
- 7. สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน**
- สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนคืออะไรและมีเป้าหมายอย่างไรอาเซียนมุ่งหวังประโยชน์ จากการรวมตัวกันเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึกร่วมกัน โดยเน้นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจระหว่างประเทศสมาชิกในด้านความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์ มรดกทางวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ระดับภูมิภาคร่วมกัน

ทั้งนี้ การเสริมสร้างรากฐานและความเชื่อมโยงระหว่างกันที่แข็งแกร่งนำไปสู่ความเข้าใจของการเป็นเพื่อนบ้านที่ดี การรู้เขารู้เราและมีความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกภายใต้สังคมนี้อาหาร โดยแผนปฏิบัติการเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งประชาคม สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) ได้กำหนดกิจกรรมความร่วมมือที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางโดยเน้นความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human development)
2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social welfare and protection)
3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social justice and rights)
4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Ensuring environmental sustainability)
5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building ASEAN identity)

6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the development gap) และเน้นให้มีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเขียนนักคิดและศิลปินในภูมิภาค ตลอดจนการเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนในภูมิภาค โดยเฉพาะในระดับประชาชน

ทั้งนี้ ไทยจะได้ประโยชน์อย่างมากจากการที่รากฐานสำคัญของประชาคมอาเซียนที่ประชาชนมีความเข้าใจซึ่งกันและกันและเข้าใจถึงผลประโยชน์ที่มีร่วมกัน ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้การสร้างประชาคม อาเซียนสามารถประสบความสำเร็จด้วย (กรมอาเซียน, 2556 ก)

ตัวอย่างวัฒนธรรมบรูไน บรูไนดารุสซาลาม (Negara Brunei Darussalam) อยู่บนเกาะบอร์เนียว พื้นที่ 5,769 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ในเขตร้อน ฝนตกเกือบตลอดปี อุณหภูมิประมาณ 24-32 องศาเซลเซียส พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้เขตร้อน อุดมด้วยน้ำมันและก๊าซธรรมชาติประชากรมีประมาณ 330,700 คน คนเชื้อชาติมลายู 67.20 % คนจีน 15 % และคนพื้นเมืองดั้งเดิม 6 % คนพื้นเมืองในประเทศบรูไน ประกอบด้วย 7 ชนเผ่า ด้วยกัน แต่เพื่อให้ความเป็นหนึ่งเดียวด้านการเมืองการปกครอง ทั้ง 7 ชนเผ่า โดยภาพรวมจะใช้ชื่อเรียกว่า มลายู หรือ มาเลย์ สำหรับคนภายในประเทศบรูไนเอง จะแบ่งออกเป็นชนเผ่าตามสภาพความเป็นจริง ชนชาวบรูไนประกอบด้วยชนเผ่า ต่าง ๆ ดังนี้ Melayu Brunei, Kedayan, Tutong, Dusun, Belait, Murut, Bisaya วัฒนธรรมของประเทศบรูไน สตรีชาวบรูไนจะแต่งกายมิดชิด นุ่งกระโปรงยาว เสื้อแขนยาว และมีผ้าโพกศีรษะ คนต่างชาติ จึงไม่ควรนุ่งกระโปรงสั้น และใส่เสื้อไม่มีแขน ควรหลีกเลี่ยงเสื้อผ้าสีเหลือง เพราะถือเป็นสีของพระมหากษัตริย์ การทักทายจะจับมือกันเบา ๆ และสตรีจะ ไม่ยื่นมือให้บุรุษจับ การชี้นิ้วไปที่คนหรือสิ่งของถือว่าไม่สุภาพ แต่จะใช้หัวแม่มือชี้แทน และจะไม่ใช้มือซ้ายในการส่งของให้ผู้อื่น สตรีเวลานั่งจะไม่ให้เท้าชี้ไปทางผู้ชาย และไม่ส่งเสียงหรือ หัวเราะดัง ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ภาษาราชการของบรูไนคือภาษามาเลย์ ซึ่งเป็นภาษาที่ชาวบรูไน

ใช้กันมากเนื่องจากชาวบรูไนร้อยละ 66 มีเชื้อสายมาเลย์ อย่างไรก็ตามชาวบรูไนส่วนใหญ่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ และสามารถใช้อังกฤษในการติดต่อธุรกิจได้เช่นกัน รวมไปถึงภาษาจีน ซึ่งเป็นภาษาที่มีการใช้กันมาก เนื่องจากมีชาวบรูไนเชื้อสายจีนอยู่ถึงร้อยละ 11 การเรียนรู้ภาษา มาเลย์ จะช่วยสร้างความประทับใจให้คู่แข่งชาวบรูไนได้

วัฒนธรรมของประเทศฟิลิปปินส์ คนเผ่าเด็ก ๆ ในชนเผ่า Negritos มีลักษณะคล้าย พวกเงาะป่าในประเทศตอนใต้ ปัจจุบันได้มีการผสมเผ่าพันธุ์อื่น ๆ จนมีเหลือที่ เป็น Negritos แท้มีไม่มากนัก ปัจจุบันมีเหลือไม่เกิน 30,000 คน ส่วนพวกประชากรลูกผสมที่เรียกว่า Mestizo มีอยู่ร้อยละ 2.32 แต่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างมาก จากการศึกษาเผ่าพันธุ์ Stan for Genetic Study ชาวฟิลิปปินส์มีเลือดผสมที่มาจากยุโรปประมาณร้อยละ 3.60 สำหรับชาวต่างชาติ ที่ได้เข้ามาอยู่ในฟิลิปปินส์และกลายเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีมากที่สุด คือ ชาวจีน มีเป็นร้อยละ 3 ของประชากรที่เหลือ นอกนั้นมีกระจุกกระจาย เช่น อเมริกาเหนือ (North Americans) สเปน (Spaniards) และพวกชาวยุโรป (Europeans) เม็กซิกันจากทวีปอเมริกาตอนกลาง (Mexicans) และจากทางประเทศทางอเมริกาใต้ (Latin Americans) มีบางส่วนจากอาหรับ (Arabs) จากเอเชียใต้ (Sout Asians) ประเทศอินโดนีเซีย (Indonesians) เกาหลี (Koreans) ญี่ปุ่น (Japanese) เวียดนาม (Vietnamese) และผู้อพยพจากเอเชียอื่น ในลักษณะดังกล่าวนี้จึงจัดได้ว่าประเทศฟิลิปปินส์เป็น ประเทศที่มีชนกลุ่มต่าง ๆ หลากหลายมากที่สุดประเทศหนึ่งในเอเชีย ในช่วงหลายทศวรรษหลัง รัฐบาลพยายามทำให้ประเทศมีความเป็นหนึ่งเดียว ทางวัฒนธรรมมากขึ้น แต่ก็ได้รับการต่อต้าน จากกลุ่มชนต่าง ๆ ในประเทศที่ต้องการสงวนวัฒนธรรม และฐานะทางภาษาของตนไว้ โดยมอง ว่ารัฐบาลพยายามทำให้ความหลากหลายนั้นถูกรอบงำโดยวัฒนธรรมกระแสหลักของชาติที่เป็น พวกพูดภาษาตากาล็อก (Tagalog) ด้านภาษา Languages ประเทศฟิลิปปินส์มีการใช้การพูดมากกว่า 170 ภาษา เกือบทั้งหมดเป็นกลุ่มภาษาที่ เรียกว่า Western Malayo Polynesian Language ภาษาตากาล็อก และภาษาอังกฤษ คือ ภาษาของทางราชการและมีภาษาถิ่นอีก 12 ภาษา อันมีการพูด ที่แตกต่างกันไปตามแต่ละภูมิภาค ภาษาเหล่านี้ ได้แก่ Tagalog, Cebuano, Ilokano, Hiligaynon, Waray-Waray, Bikol, Kapampangan, Pangasinan, Kinaray-a, Maranao, Maguindanao, และ Tausug ภาษาตากาล็อก (Tagalog) เป็นภาษาถิ่นที่มีการใช้มากที่สุด ด้านศาสนา ประเทศ ฟิลิปปินส์จัดเป็นประเทศที่มีคนนับศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิกที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลก มีคนนับถือนิกายโปรเตสแตนท์มากเป็นอันดับ 13 ของโลก นับถือนิฮาลามมากเป็นอันดับที่ 40 เป็นพวกนับถือนินดูมาเป็นอันดับที่ 7 และนับถือพุทธศาสนาเป็น อันดับที่ 17 ของโลก แต่โดยส่วนใหญ่จัดว่าเป็นพวกนับถือคริสต์ศาสนา ร้อยละ 92 ของชาวฟิลิปปินส์ เป็นชาวคริสเตียน ร้อยละ 83 เป็นโรมันแคทอลิก และร้อยละ 9 เป็นชาวโปรเตสแตนท์ แม้ชาวฟิลิปปินส์จะได้รับอิทธิพล

ด้านศาสนาจากตะวันตกมาก แต่ก็ยังมีพวกนับถือประเพณีท้องถิ่นเดิมด้านวัฒนธรรม ได้รับอิทธิพลวัฒนธรรม จากสเปนและเม็กซิโก เรียกว่า Hispanic influences ที่มีมากกว่า 300 ปี ในช่วงการปกครองแบบอาณานิคม จะเห็นได้จากความเชื่อในศาสนาคาทอลิก งานประเพณีทางศาสนา ในทุกปี ฟิลิปปินส์จะมีงานรื่นเริง เรียกว่า Barrio fiesta เป็นการฉลองนักบุญของเมือง หมู่บ้าน และเขตการปกครองต่าง ๆ มีการประกอบพิธีทางศาสนา การเดินขบวนในเมืองฉลองนักบุญ การจุดพลุไฟ การประกวดความงามและการเต้นรำ รวมทั้งมีการตีไก่

สรุปได้ว่า การรวม 10 ประเทศอาเซียนในกรอบของประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ไม่เพียงแต่จะนำมาซึ่งการเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างกันทั้งยังทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมมาผสมผสานกันในแต่ละประเทศซึ่งจะก่อให้เกิดวัฒนธรรมแบบใหม่ ๆ ที่อาจคาดไม่ถึงในปัจจุบัน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนของประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในอนาคตเป็นอย่างมากในภูมิภาคกลุ่มประเทศอาเซียนที่ไม่เพียงแต่นำมาซึ่งการขยายตัวและความผูกพันทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต และนั่นคือ จุดเปลี่ยนประเทศไทยที่สำคัญ (สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์, 2556)

8. แนวโน้มของอาเซียนในอนาคต

แนวโน้มของอาเซียนในอนาคต เรื่องการเป็นประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 และอนาคตของอาเซียน อาเซียนจะกลายเป็นอีกกลุ่มประเทศหนึ่งที่มีพลังต่อรองทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ มีความมั่นคงและเข้มแข็งทาง สังคมและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ที่ชาวโลกไม่อาจมองข้ามได้ เนื่องจากอาเซียนรวมกันแล้วมีประชากรราว 600 ล้านคน เป็น 1 ใน 10 ของประชากรทั้งโลก เป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนา ที่มีหลักธรรมที่เป็นสากล และเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โลกในยุคปัจจุบัน

ซึ่งองค์การพุทธศาสนิกชนสัมพันธ์แห่งโลก (พสล.) ตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย และมีอิน โดนีเซีย เป็นประเทศที่นับถือศาสนาอิสลามที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งมีประชากรกว่า 240 ล้านคน

ด้านการเมือง และความมั่นคง

เมื่อเกิดความร่วมมือกันด้านการเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แล้วก็ได้แต่หวังว่าสักวันหนึ่งประเทศที่ยังมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน อันสืบเนื่องมาจากระบบการปกครองที่ยังไม่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค ของประชาชนเจ้าของประเทศ ไม่นำพาต่อการใช้อำนาจอธิปไตยของปวงชน ไม่ว่าจะประเทศที่ปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ หรือประชาธิปไตยแบบครึ่งใบหรือเผด็จการทหารก็ตาม ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ที่มุ่งให้เกิดสิทธิเสรีภาพ สันติภาพขึ้นทั่วโลก และการโคดเคี้ยวประเทศที่ไม่สนใจในกระแสการเมืองแบบนี้

ก็จะตามมาซึ่งเชื่อว่าไม่มีประเทศใด ต้องการถูกตอบโต้ทางการเมืองอันเนื่องมาจากนโยบายการเมืองการปกครองของตนที่ยังด้าหลัง เรื่องสิทธิมนุษยชนและกฎหมาย เชื่อว่าในอนาคตอันใกล้นี้ทุกประเทศในภูมิภาคนี้จะเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่เต็มใบ อำนาจอธิปไตย อันเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ เป็นของประชาชนอย่างแท้จริงครบทั้ง 10 ประเทศ ต่างแต่เวลาที่จะขับเคลื่อนพัฒนาไปสู่จุดหมายดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

ก็จะเกิดความร่วมมือกันมากขึ้นยกเลิกการเก็บภาษีสินค้าระหว่างกันทุกรายการที่มีการค้าขายกัน เสมือนเป็นการค้าภายในประเทศเดียวกัน มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้นำของประเทศ รัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศบ่อยครั้งขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกันมากขึ้น ตลอดจนสร้างองค์ความรู้ความร่วมมือ หรือพันธสัญญาต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนพัฒนากลุ่มประเทศอาเซียนทางด้านเศรษฐกิจ ให้มีเสถียรภาพมากขึ้น มีขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและมีอำนาจต่อรองกับกลุ่มเศรษฐกิจอื่นทั่วโลก ในอนาคตอาจมีการใช้เงินสกุลเดียวกันทั้งภูมิภาคอาเซียน อาจเป็นสกุลเงินบาท หรือสกุลเงินรูเปีย หรือสกุลเงินเปโซ หรืออาจเป็นชื่อสกุลเงินที่ตั้งขึ้นใหม่ ไม่ให้ซ้ำกับสกุลเงินที่ใช้ในประเทศใดในกลุ่ม เหมือนกับสกุลเงินยูโร ของสหภาพยุโรป ที่ไม่ซ้ำกับสกุลเงินของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปเลย แต่สหภาพยุโรปส่วนใหญ่มีความเจริญด้านอุตสาหกรรม ในขณะที่อาเซียนยังเป็นประเทศ เกษตรกรรม ประชากรมีการศึกษาดำเนินนำไปสู่ปัญหาความยากจนและปัญหาอื่น ๆ ประเทศไทยควรนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปเผยแพร่ แก่สมาชิกกลุ่มอาเซียนและชาวโลกมากขึ้นเพื่อแก้ปัญหา เศรษฐกิจ จากระบบการแข่งขันตามกลไกการตลาดอันเกิดจากระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมในปัจจุบัน และส่งเสริมให้ทุกประเทศพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนในท้องถิ่นของตนได้ใช้ความรู้ ความสามารถของตนพัฒนาสินค้าที่ได้จากวัตถุดิบในท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างหลากหลายทั่วประเทศ ให้มีระดับจนสามารถส่งจำหน่ายภายในประเทศ หรือส่งเป็นสินค้าเพื่อจำหน่ายต่างประเทศได้ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐอาจมีบทบาทด้านการส่งเสริมด้านงบประมาณ วิทยากร เพิ่มศักยภาพให้คนในชุมชน ตลอดจนหาตลาดเพื่อจำหน่ายสินค้าที่ภูมิปัญญาชาวบ้านผลิตหรือสร้างขึ้นมาอย่างพอเพียงในการระบายสินค้า อันจะนำมาซึ่งกำลังใจในการมุ่งพัฒนาผลงานให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้น

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ยกระดับการศึกษาของประชาชนภายในประเทศให้สูงขึ้นจนถึงระดับปริญญาตรี หรือใครมีศักยภาพทางด้านปัญญาและการเงินก็อาจเรียนให้สูงกว่านั้น และไม่ลืมจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมควบคู่ไปด้วย เนื่องจากยุคสมัยปัจจุบันมีการแข่งขันสูงทุก ๆ ด้าน การศึกษา

ทางโลกอย่างเดียวยังไม่พอเพราะคนยังมีกิเลสตัณหาที่จะใช้เล่ห์เหลี่ยม กลโกง เพื่อหาประโยชน์ใส่ตนและพวกพ้องเกิดการเอาเปรียบทางสังคม ดังนั้นทุกประเทศควรส่งเสริม ทัศนคติทางศาสนาของตนมาทำให้สังคมมีความเข้มแข็ง อบอุ่น และน่าอยู่มากขึ้น เพื่อก้าวสู่ระดับสากล ควรมีการศึกษาภาษา ที่เป็นสื่อกลางใช้สื่อสารระหว่างประเทศ เช่น ภาษา อังกฤษ ภาษาจีน หรือ ภาษาประจำชาติของแต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียน เป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรับใช้ องค์การระหว่างประเทศที่ชื่ออาเซียน และองค์การอื่นที่อาเซียนมีความจำเป็นต้องประสานงานมากขึ้น เช่น องค์การสหประชาชาติ ซึ่งมีหน่วยงานย่อยหลายหน่วยงาน มีสาขากระจายอยู่ทั่วโลก เช่น องค์การศึกษาวិทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) หรือ แอสแปค เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีการร่วมมือด้านการตรวจคนเข้าเมืองที่เอื้อต่อกัน ไม่มีมาตรการกีดกันที่เข้มงวดเหมือนเมื่อก่อน เพื่อความสะดวกในการเรียนรู้ศึกษาซึ่งกันและกันมากขึ้น นอกจากนี้ เรื่องภาษา ควรมีการร่วมมือกัน ด้านส่งเสริมหรือผสมผสานทางวัฒนธรรมเพื่อความเข้าใจและประยุกต์ใช้ร่วมกันมากขึ้นในภูมิภาค ส่งเสริมแลกเปลี่ยนด้านสาธารณสุข ควรส่งเสริมการแพทย์ทางเลือกที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนการค้นคว้าเรื่องสมุนไพร การฝังเข็ม การนวดแผนโบราณ หรือแม้แต่การพัฒนาจิตวิญญาณตามหลักศาสนาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับยุคสมัยมากขึ้น โดยแสวงจตุรร่วมสงวนจุดต่าง โดยเลือกมองหรือเลือกเอาเฉพาะข้อดีของแต่ละศาสนา มาบูรณาการคำสอน เพื่อนำเสนอให้ สังคมในภูมิภาคอาเซียนนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตมากขึ้น อันจะเป็นการนำมาซึ่งความเข้าใจกันระหว่างประเทศมากขึ้น ความสัมพันธ์กันด้านวัฒนธรรม จะเป็นพื้นฐานในการนำไปสู่ความเข้าใจในเรื่องอื่นต่อไป ไม่ว่าจะเป็นความร่วมมือทางการเมือง ความมั่นคง สันติภาพและความร่วมมือด้านเศรษฐกิจได้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น (สมใจ กงเดิม, 2556, หน้า 18-20)

9. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียนมี ดังนี้

1. ประเทศสมาชิกอาเซียน มีสภาพภูมิศาสตร์คล้ายคลึงกัน จึงมีสินค้าเกษตรหรือแร่ธาตุที่คล้ายคลึงกัน บางครั้งจึงมีการแย่งตลาดกันเอง และสินค้าส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตรที่ยังไม่ได้แปรรูปทำให้ราคาสินค้าตกต่ำ นโยบายเขตการค้าเสรีในภูมิภาคนี้จึงดำเนินไปอย่างช้ามาก จะแก้ไขปัญหานี้ได้จะต้องมีการแบ่งการผลิตตามความถนัดของแต่ละประเทศแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกัน จึงจะเกิดการรวมกลุ่มกันได้ แต่ถ้าต่างคนต่างผลิตโดยไม่มีการกำหนดมาตรฐานร่วมกัน ในการวางแผนการผลิตก็ถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ในการรวมกลุ่ม

2. สินค้าอุตสาหกรรมในกลุ่มอาเซียนนั้นก็เป็อุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ละประเทศ ต่างก็มุ่งจะพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วตามแบบอย่างตะวันตก

จึงต้องมีการจัดซื้อเทคโนโลยีขั้นสูง ประเทศในกลุ่มอาเซียนที่พอจะผลิตสินค้าเทคโนโลยีได้ก็คือ สิงคโปร์ แต่ประเทศ สมาชิกก็เก็งว่ายังไม่มีความรู้ จึงจำเป็นต้องพึ่งพาสินค้าจากประเทศ อุตสาหกรรมนอกกลุ่มอาเซียน ทำให้การค้าขายระหว่างกันในกลุ่มอาเซียนทำได้ยาก วิธีการแก้ไข จะต้องมีการแบ่งงานกันทำ และยอมรับสินค้าประเทศในภูมิภาคเดียวกัน รวมทั้งจะต้องมีการพัฒนา คุณภาพสินค้าภายในกลุ่มประเทศอาเซียนให้ดีขึ้น

3. ประเทศในอาเซียนพยายามพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้า แต่ละประเทศพยายามส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศตน โดยการใช้กำแพง ภาษี หรือกำหนดโควต้า ซึ่งสวนทางกับหลักการในการรวมกลุ่มและตลาดการค้าเสรี ซึ่งเป็น ประเทศ สมาชิกมารวมกลุ่มกันต้องยกเลิกข้อเลือกปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศเพื่อให้เกิด การค้าเสรี 27 (Free trade) ดังนั้น ข้อตกลงใน AFTA ของอาเซียนหลายข้อจึงยังไม่ได้รับการปฏิบัติ

4. ประเทศสมาชิกยังคงปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติของตนเป็นหลักและการหารายได้ เข้าของรัฐประเทศในอาเซียนมีลักษณะเหมือนกัน คือรายได้หลักของประเทศมาจากการเก็บภาษี สุลกากรสินค้าขาเข้าและขาออก ซึ่งการรวมกลุ่มเป็นประชาคมอาเซียนให้ยกเลิกการเก็บภาษี ระหว่างกันหรือเก็บภาษีให้น้อยลง แต่ประเทศสมาชิกไม่สามารถสละรายได้ในส่วนนี้ได้ เนื่องจาก เป็นเงินที่ต้องนำมาพัฒนาประเทศ การรวมกลุ่มเพื่อให้เกิดการค้าเสรีระหว่างประเทศในภาคีจึงยัง ทำได้ยาก

5. ความแตกต่างกันทางการเมืองและการปกครองกฏบัตรอาเซียนได้กำหนดไว้ชัดเจน ถึงหลักการประชาธิปไตยและให้ประเทศสมาชิกยึดมั่นต่อรัฐบาลที่มาจากวิถีทาง รัฐธรรมนูญ การสร้างประชาคมความมั่นคงอาเซียนก็จะช่วยยกระดับความร่วมมือในการส่งเสริมประชาธิปไตย ของแต่ละประเทศ อันมีผลต่อความสงบเรียบร้อยทางการเมืองในภูมิภาคด้วย แต่การปกครอง ของประเทศ สมาชิกอาเซียนมีหลากหลายรูปแบบประกอบด้วย

5.1 แบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา มี 4 ประเทศ คือ ไทย กัมพูชา สิงคโปร์ และมาเลเซีย

5.2 ประชาธิปไตยในระบบประธานาธิบดี 2 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

5.3 เผด็จการสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ 2 ประเทศคือลาวและเวียดนาม

5.4 เผด็จการทหาร 1 ประเทศ คือเมียนมาร์ หรือพม่า

5.5 สมบูรณาญาสิทธิราชย์ 1 ประเทศ คือ บรูไน สมาชิกในกลุ่มอาเซียนมีความ แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด สมาชิกบางประเทศยังมีปัญหาด้านความเป็นประชาธิปไตย และยัง ปกครองในรูปแบบเผด็จการและต้องการรักษาอำนาจของตนไว้ ทำให้อาเซียนพัฒนาได้ อย่างยากลำบาก

6. ความขัดแย้งระหว่างประเทศอาเซียน ประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนยังมีปัญหา ความขัดแย้งระหว่างประเทศอยู่ เช่น ปัญหาพรมแดนระหว่างประเทศไทย-กัมพูชา ปัญหาพรมแดน ระหว่าง มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย

7. ความแตกต่างด้านสังคมและวัฒนธรรม ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นดินแดน ซึ่งมีความหลากหลายทางเชื้อชาติศาสนา โดยสามารถแบ่งกลุ่มประเทศตามศาสนาที่ประชากร ส่วนใหญ่ ของประเทศนับถือได้ ดังนี้

ประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คือ บรูไน อินโดนีเซีย และมาเลเซีย
ประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คือ กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม ลิงคโปร์ และประเทศไทย

ส่วนในฟิลิปปินส์ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ (สนใจ กงเดิม, 2556, หน้า 18-20)

นอกเหนือจากความแตกต่างทางศาสนาแล้ว ปัญหาชนกลุ่มน้อยที่มีจำนวนมาก ซึ่งแน่นอนว่าย่อมจะมีความแตกต่างทางความเชื่อ วิถีชีวิต ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม ก็เป็นอุปสรรคต่อการหลอมรวมสร้างความเป็นหนึ่งเดียว (สนใจ กงเดิม, 2556, หน้า 26-33)

ประชาคมอาเซียนกับบทบาทของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับแผนงาน ประชาคมการเมืองและ ความมั่นคงอาเซียน แผนงานประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน และแผนงานประชาคมและวัฒนธรรม อาเซียน ทั้งที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนและรับผิดชอบในฐานะเจ้าภาพหลักในสาขาการพัฒนา ชนบทและ จัดความยากจน และการจัดการภัยพิบัติ รวมทั้งเป็นหน่วยงานหลักในการแปลง นโยบายสู่ระดับพื้นที่ และมีบทบาท ภารกิจหน้าที่ที่ครอบคลุมหลายมิติของประเทศ จึงดำเนินการ เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 โดยแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียม ความพร้อมฯ กรอบความร่วมมืออาเซียนกับการกำหนดยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 คณะทำงานเตรียมความพร้อม ด้านระเบียบกฎหมาย ด้านบุคลากร และด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งคณะทำงาน ขับเคลื่อนเพื่อเตรียมความพร้อมฯ ในภาพรวม นอกจากนี้ กระทรวงมหาดไทยยังได้จัดทำแผน ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกระทรวงมหาดไทยในการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 โดยได้ใช้กรอบแนวคิด 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน ได้แก่ เสาประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน เสาประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน และเสาประชาคมการเมือง

และความมั่นคงอาเซียน ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country strategy) อำนวยการหน้าที่
ของกระทรวงมหาดไทย เพื่อนำมาเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อม ฯ
ของกระทรวงมหาดไทย โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “มหาดไทยพร้อมเข้าร่วมประชาคมอาเซียน
ในปี พ.ศ. 2558” ซึ่งประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ตารางที่ 1 แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกระทรวงมหาดไทยในการเข้าร่วมเป็น
ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 (กระทรวงมหาดไทย, 2556)

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	เป้าประสงค์	โครงการ/ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของ เศรษฐกิจ ฐานราก เพื่อเชื่อมโยง โอกาสจาก ประชาคมอาเซียน	เป้าหมาย วางระบบ โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาพื้นที่ และ สร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจให้ชุมชน ฐานรากจากการเข้า ร่วมประชาคม อาเซียน	1. พื้นที่ชายแดน และชุมชนฐานราก มีโอกาสทาง เศรษฐกิจสูงขึ้น	1. จัดทำข้อเสนอ การจัดการศึกษาท้องถิ่น เพื่อรับรองเขตการค้าเสรี อาเซียน (ASEAN FREE TRAD AREA: AFTA) (สธ.) 2. ส่งเสริมการค้า ชายแดน (ปก.) 3. สนับสนุนส่งเสริม อปท.ให้มีความสามารถ ในบริการประชาชน ที่มีประสิทธิภาพ (สธ.) 4. พัฒนาระบบบริการ เชิงรุกของหน่วยงาน โดยยึดประชาชนเป็น ศูนย์กลางให้ทันสมัย และทั่วถึง (ปก./ ทุกหน่วยงาน)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	เป้าประสงค์	โครงการ/ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้าง ความสงบเรียบร้อย จากภัยพิบัติ และความมั่นคง ของประเทศ	เป้าหมาย พื้นที่มี ความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน และป้องกัน การเกิดปัญหา ความมั่นคง รูปแบบใหม่ (Non- traditional security)	เป้าประสงค์ 1: กระทรวง มหาดไทย มีกลไก การอำนวย ความเป็นธรรม ที่เป็นสากล	1. พัฒนาศูนย์อำนวย ความเป็นธรรมในระดับ อำเภอทั่วประเทศ (ปก.) 2. พัฒนาระบบเรื่องราว ร้องทุกข์อย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ (ปก.)
		เป้าประสงค์ 2: มีระบบทะเบียน ราษฎรที่เชื่อมโยง ระบบ ฐานข้อมูล ประชากรอาเซียน เพื่อคุณภาพชีวิต และความมั่นคง ภายใน	1. ผลักดันให้ไทย เป็นศูนย์กลางใน การเชื่อมโยงระบบ การทะเบียน และ ฐานข้อมูลประชากร อาเซียน (ปก.) 2. พัฒนาระบบ การทะเบียนราษฎรรองรับ การเคลื่อนย้ายแรงงาน 8 วิชาชีพ (ปก.) 3. พัฒนาระบบ การทะเบียนแรงงาน ต่างด้าวให้มีประสิทธิภาพ (ปก.)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	เป้าประสงค์	โครงการ/ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
		เป้าประสงค์ที่ 3: สังคมไทย มีความสงบ เรียบร้อยและ มีภูมิคุ้มกัน จากภัยยาเสพติด	1. ควบคุม กำกับให้มี การบังคับใช้กฎหมาย และการจัดระเบียบ สังคม อย่างจริงจัง (ปก.) 2. การบูรณาการ การป้องกันและปราบปราม การค้ำมนุษย์ (ปก.)
		เป้าประสงค์ที่ 4: การเสริมสร้าง ความมั่นคงในพื้นที่ ให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับ ผลกระทบจาก การเข้าสู่ประชาคม อาเซียน	1. เพิ่มประสิทธิภาพ ด้านการข่าวเพื่อ ความมั่นคง (ปก.) 2. เสริมสร้างการจัด ระเบียบความมั่นคง ชายแดน (ปก.) 3. ส่งเสริม ประชาธิปไตยในชุมชน และหมู่บ้าน (ปก.)
		เป้าประสงค์ 5: กระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติงานโดย ยึดหลักธรรมาภิบาล	1. พัฒนาระบบ ธรรมาภิบาล ในการบริหารงาน ของกรมหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ จังหวัด อำเภอ และอปท. (สป./ ทุกหน่วยงาน)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	เป้าประสงค์	โครงการ/ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้าง ศักยภาพชุมชน และอัตลักษณ์ อาเซียน	เป้าหมาย ชุมชนมีความเข้มแข็ง ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นหนึ่ง เดียวกันของ ประชาชน อาเซียน	เป้าประสงค์ 3.1: ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในอัต ลักษณ์อาเซียน	2. พัฒนาระบบ/ เครือข่ายการติดตาม และรายงานผล การปฏิบัติงาน/ งบประมาณ อย่างมีธรรมาภิบาล (สป./ ทุกหน่วยงาน) 1. ส่งเสริมการเรียนรู้ อัตลักษณ์อาเซียนให้กับ ประชาชนในพื้นที่ (สส./ ปค.) 2. สร้างความตระหนักรู้ แก่ภาคประชาชน ในเรื่องสิทธิมนุษยชน ในกรอบอาเซียน (ปค.) 3. จัดกิจกรรมเสริมสร้าง ความตระหนักรู้ทั้ง ภาคประชาชน และ บุคลากรภาครัฐ (ปค.) ขยายผลแนวทาง การพัฒนาอัน เนื่องมาจากพระราชดำริ หลักการทรงงาน ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงและการเรียนรู้ ตามรอยพระยุคลบาท
		เป้าประสงค์ 3.2: ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง ได้รับ การยอมรับให้เป็น อัตลักษณ์ ของอาเซียน	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	เป้าประสงค์	โครงการ/หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพ ของบุคลากรและ ระบบบริหารจัดการ	เป้าหมาย: บุคลากร กระทรวงมหาดไทย มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ ที่เหมาะสม ในการปฏิบัติหน้าที่ และ มีระบบบริหาร จัดการที่มีประสิทธิภาพ รองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	เป้าประสงค์ 4.1: บุคลากรมีความรู้ ทักษะและสมรรถนะ ที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบท ที่เปลี่ยนแปลงไป เป้าประสงค์ 4.2: ระบบงานของ กระทรวงและ จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด มีความเหมาะสม ทันสมัย รองรับ การเข้าสู่ ประชาคม อาเซียน เป้าประสงค์ 4.3: โครงสร้างและ อัตรากำลัง มีความเหมาะสม กับการกิจ ที่เปลี่ยนแปลงไป	1. พัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ ที่เหมาะสมกับ ภารกิจงาน (สป./ ทุกหน่วยงาน) จัดตั้ง ASEAN Unit ในระดับท้องถิ่น (สอ.) 1. ปรับปรุงโครงสร้าง ให้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับการกิจ ที่เปลี่ยนแปลงไป (สป./ ทุกหน่วยงาน) 2. จัดสรรอัตรากำลัง ที่มีคุณภาพและปริมาณ ที่เหมาะสม กับภารกิจ (สป./ ทุกหน่วยงาน)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	เป้าประสงค์	โครงการ/ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
		เป้าประสงค์ 4.4: กระทรวงมหาดไทยมี โครงข่ายฐานข้อมูล อาเซียนเพื่อการ พัฒนา	พัฒนาระบบและจัด ตั้งศูนย์ข้อมูลอาเซียน ของกระทรวงมหาดไทย (สป./ ทุกหน่วยงาน)
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความ เชื่อมโยงระหว่างกัน ในอาเซียน	เป้าหมาย: ส่งเสริม การเปิดประเทศให้ มีความเชื่อมโยงกัน ระหว่างกันในอาเซียน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านประชาชน ด้านการปรับปรุง กฎหมาย และด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	เป้าประสงค์ 5.1: ประชาชนของ ประชาคมอาเซียน มีช่องทาง ในการติดต่อกัน สะดวกมากขึ้น เป้าประสงค์ 5.2: ประชาชนของ ประชาคมอาเซียน มีความเข้าใจอันดี ต่อกัน	1. ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาและการเปิด จุดผ่านแดน (สป./ ปค./ ยผ.) 2. พัฒนาระบบ การให้บริการออก หนังสือผ่านแดน ชั่วคราว ให้เกิด ความพึงพอใจ แก่ผู้รับบริการ (ปค.) จัดกิจกรรมสร้าง ความ สัมพันธ์ระดับ ประชาชน ต่อประชาชน (ปค.)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	เป้าประสงค์	โครงการ/ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
		เป้าประสงค์ 5.3: กระทรวงมหาดไทย มีการทบทวน ปรับปรุง กฎหมาย และระเบียบ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับ การเข้าสู่ประชาคม อาเซียน	1. ดำรวจตรวจสอบ และพิจารณากำหนด แนวทางในการ ปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนา กฎหมายและระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม ภารกิจด้านกฎหมาย ในการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน (สป./ ทุกหน่วยงาน) 2. ประสานติดตาม ผลการดำเนินการ ปรับปรุง แก้ไข หรือ พัฒนากฎหมายใน ความรับผิดชอบ ของ มท. เพื่อเตรียม ความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน (สป./ ทุกหน่วยงาน)

แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มี
ประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
และการท่องเที่ยว

ความเชื่อมโยง

“เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน” (วิสัยทัศน์)

ให้คำแนะนำปรึกษา ประสาน และสนับสนุนการบริหารจัดการและการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล (พันธกิจ)

เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ตอบสนองความต้องการของประชาชน (ยุทธศาสตร์ สด.)

เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาประเทศ (ยุทธศาสตร์ สด.)

เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากเชื่อมโยงโอกาสจากประชาคมอาเซียน (ยุทธศาสตร์ มท.)

สร้างความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (ยุทธศาสตร์ มท.)

ตารางที่ 2 แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558: ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริม
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม
และได้มาตรฐานสากล เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ 1	เมือง/ ชุมชน	พัฒนาศักยภาพ อปท.	กิจกรรมประสาน
การส่งเสริม	มีการพัฒนา	ในการก่อสร้าง	และ ขอความร่วมมือ
การพัฒนาโครงสร้าง	เพื่อรองรับ	และปรับปรุงระบบ	อปท.
พื้นฐานและระบบ	การขยายตัวทาง	คมนาคม/ โครงสร้าง	ในการก่อสร้าง
คมนาคมที่มี	เศรษฐกิจ	พื้นฐานให้ได้	และปรับปรุง ระบบ
ประสิทธิภาพ	และการท่องเที่ยว	มาตรฐาน	คมนาคมให้ได้
ครอบคลุม		โดยสอดคล้องกับ	มาตรฐาน
และได้มาตรฐานสากล		ยุทธศาสตร์การพัฒนา	โดยสอดคล้องกับ
เพื่อรองรับ		จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์
การขยายตัวทาง			การพัฒนาจังหวัด/
เศรษฐกิจ			กลุ่มจังหวัด
และการท่องเที่ยว		ปรับปรุงประสิทธิภาพ	กิจกรรมประสาน
		ความเชื่อมโยงระบบ	และ ขอความร่วมมือ
		คมนาคม	อบจ. เป็นเจ้าภาพ
			หลักในการพัฒนา
			เส้นทางคมนาคม
			แบบองค์รวม

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม
		<p>ส่งเสริมและสนับสนุนให้ อปท. จัดทำป้ายหน่วยงาน/ป้ายเส้นทางสองภาษา ให้มีความชัดเจน พัฒนาบุคลากรให้มี ความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ ในการ รับมือกับ การขยายตัวทาง เศรษฐกิจและส่งเสริม การท่องเที่ยว</p>	<p>1. โครงการอบรม การจัดการ โลจิสติกส์ สำหรับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>2. โครงการอบรม พัฒนาศักยภาพ บุคลากรท้องถิ่น เพื่อเตรียมความพร้อม คู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (AEC) และ เขตเศรษฐกิจ พิเศษ</p> <p>3. โครงการ พัฒนาการท่องเที่ยว และเศรษฐกิจ สร้างสรรค์เพื่อ รองรับ ประชาคมอาเซียน สำหรับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น</p>

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง

ความเชื่อมโยง

“ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นบริการให้คำปรึกษา พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง”

(ค่านิยม)

พัฒนากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความทันสมัยมีขีดสมรรถนะสูงและพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ (พันธกิจ)

นำนวัตกรรมมาใช้และพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการบริหารและการจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พันธกิจ)

สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พันธกิจ)

เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลและกิจการสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล (ยุทธศาสตร์ สด.)

เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาประเทศ (ยุทธศาสตร์ สด.)

พัฒนาศักยภาพของบุคลากรและระบบบริหารจัดการ (ยุทธศาสตร์ มท.)

ตารางที่ 3 แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558: ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนา
ศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนา ศักยภาพ บุคลากร และระบบ บริหารจัดการ ของกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น และองค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้ มีสมรรถนะสูง	ระบบงาน ของ สถ. และ อปท. มีความเหมาะสม ทันสมัย เพื่อรองรับ การเข้าสู่ ประชาคม อาเซียน	จัดสรรงบประมาณ เป็น การเฉพาะ สำหรับการเตรียม ความพร้อมผู้ ประชาคมอาเซียน พัฒนาและส่งเสริม การบริหารจัดการ สถ. และ อปท. แบบองค์รวม โดยสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ การเตรียม ความพร้อม เข้าสู่ประชาคม อาเซียนของ มท. พัฒนาโครงข่าย ฐานข้อมูล ด้านอาเซียน พัฒนาโครงข่าย ฐานข้อมูล โดยส่งเสริม ให้อปท. นำเทคโนโลยี สารสนเทศ มาประยุกต์ใช้ใน การจัดเก็บข้อมูล/ รายได้	การจัดสรรงบประมาณเฉพาะกิจเพื่อเตรียม ความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนโดยจำแนกเป็น งบบริหารของ สถ. 1. การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อเตรียม ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2. การจัดทำแนวทางดำเนินการเตรียม ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1. การจัดทำ “มุมมองอาเซียน” บนเว็บไซต์ สถ. 2. การจัดทำฐานข้อมูลด้านอาเซียนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น โครงการปรับปรุงระบบโปรแกรมแผนที่ภายใน และทะเบียนทรัพย์สิน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม
		ทบทวนและปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการเข้ารับบริการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1. โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับทราบสภาพปัญหา ระดมความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2. กิจกรรมการสำรวจ ตรวจสอบ และวิเคราะห์บทบัญญัติ ของกฎหมาย ในความรับผิดชอบของ สก. เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
		สร้างกลไกการประสานงาน (Focal point) เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพในการกำหนดประสานและนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนติดตามประเมินผลงานด้านอาเซียน	กิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุน ASEAN Unit ในระดับภูมิภาค
บุคลากรมีความรู้ ทักษะและสมรรถนะที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป	พัฒนาบุคลากรให้มี ความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ ที่เหมาะสมกับภารกิจงาน และพร้อมรับกับการเป็นประชาคมอาเซียน		1. โครงการจัดพิมพ์ ไปสเตอร์เผยแพร่ข้อมูล การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2. โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3. โครงการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษแก่ข้าราชการ ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม
			<p>4. โครงการฝึกอบรมพัฒนานักบริหารระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง</p> <p>5. โครงการพัฒนาข้าราชการในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน</p> <p>6. โครงการเสริมสร้างสมรรถนะ ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของสายงานและตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</p> <p>7. โครงการพัฒนาข้าราชการ/ พนักงานผู้มีศักยภาพหรือผล สัมฤทธิ์สูง (รวมถึงการศึกษาดูงานหน่วยงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ)</p> <p>8. โครงการฝึกอบรมสร้างความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (วิทยากร ครู ก.อาเซียน)</p> <p>9. โครงการผู้บริหารท้องถิ่นกับประชาคมอาเซียน</p> <p>10. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลอาเซียนเพื่อการศึกษาและการพัฒนา</p>
	โครงสร้างและอัตรากำลังมีความเหมาะสมกับภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไป	ปรับปรุงโครงสร้างให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไป	<p>1. การปรับปรุงโครงสร้างและแบ่งงานภายในเพื่อรองรับภารกิจด้านอาเซียน</p> <p>2. การจัดทำข้อมูลผู้ประสานงานอาเซียนของหน่วยราชการในสังกัด สด.</p> <p>3. การขอเกลี้ยอัตรากำลัง, สรรหา ข้าราชการพนักงาน เพื่อรองรับภารกิจงานอาเซียน</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม
		พัฒนาระบบ ธรรมาภิบาล ในการบริหารงาน ของ สต./ อปท.	1. โครงการอบรมสัมมนาผู้บริหาร อปท. เพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลและเสริมสร้าง ประสิทธิภาพการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 2. โครงการจ้างที่ปรึกษาดำเนินการศึกษาวิจัย และปรับปรุงเอกสารมาตรฐานการบริการ สาธารณะของ อปท. 3. โครงการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติ ราชการ ของ อปท.

**ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม
ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น**

สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พันธกิจ)

การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนและอัตลักษณ์อาเซียน (ยุทธศาสตร์ มท.)

การสร้างเชื่อมโยงระหว่างกัน ในอาเซียน (ยุทธศาสตร์ มท.)

ตารางที่ 4 แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558: ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริม
อัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริม อัตลักษณ์ อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ท้องถิ่น	บุคลากร สต./ อปท. และประชาชน มีความรู้ความเข้าใจ ในอัตลักษณ์	ส่งเสริมการเรียนรู้ อัตลักษณ์อาเซียน และการอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ให้กับบุคลากร สต./ อปท. และประชาชน	1. โครงการพัฒนา และทบทวนหลักสูตร สถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อเตรียม ความพร้อมสู่ประชาคม อาเซียน

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม
			2. โครงการเตรียมความพร้อมและยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัด อปท. เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
	บุคลากร สด./อปท. และประชาชน มีความรู้ความเข้าใจในอัตลักษณ์ อาเซียนและคงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น	ส่งเสริมการเรียนรู้ อัตลักษณ์อาเซียน และการอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ให้กับบุคลากร สด./อปท. และประชาชน	โครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 โครงการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ OTOP ตลาดอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน

สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พันธกิจ)

เสริมสร้างความสงบเรียบร้อย ความพร้อมรับมือภัยพิบัติและความมั่นคงของประเทศ (ยุทธศาสตร์ มท.)

ตารางที่ 5 แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558: ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริม
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโต
ที่มีคุณภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริม การบริหารจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติ และการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมสู่ การเติบโตที่มี คุณภาพและยั่งยืน	เมือง/ ชุมชน มีสภาพแวดล้อมที่ดี และยั่งยืน	1. ส่งเสริม และสนับสนุน การจัดการขยะชุมชน 2. ส่งเสริม การมีส่วนร่วม ของชุมชนในการบำรุง รักษาทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	1. กิจกรรมส่งเสริม และสนับสนุน อปท. คัดแยกขยะ และรวมกลุ่ม เพื่อจัดการขยะชุมชน 2. กิจกรรมส่งเสริม ให้ชุมชนร่วมกับ อปท. บำรุงรักษา และเพิ่มพื้นที่สีเขียว ในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน

“เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงาน
ตามอำนาจหน้าที่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน” (วิสัยทัศน์)

เสริมสร้างความสงบเรียบร้อย ความพร้อมรับมือภัยพิบัติและความมั่นคงของประเทศ
(ยุทธศาสตร์ มท.)

ตารางที่ 6 แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558: ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริม
ศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมศักยภาพ และ ความสงบ เรียบร้อยของชุมชน	1. ประชาชนมี คุณภาพชีวิตที่ดี	ส่งเสริมและสนับสนุน อปท. ในการให้บริการ สาธารณสุขขั้นมูลฐาน	1. โครงการจัดอบรม สัมมนาการเตรียม ความพร้อม ด้านการป้องกัน ควบคุมโรคข้ามแดน เพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน 2. โครงการประชุม เชิงปฏิบัติการด้านการ คุ้มครองผู้บริโภค/ อาหารปลอดภัยแนว พรมแดน 3. กิจกรรมสนับสนุน บริการ ด้านสาธารณสุข ขั้นพื้นฐานให้แก่ ชุมชนท้องถิ่น
	สังคมไทย มีความสงบเรียบร้อย และมีภูมิคุ้มกัน จากภัยยาเสพติด	มีมาตรการรองรับ การแพร่ระบาดของ ยาเสพติดอันเป็นผล จากการเคลื่อนย้าย แรงงาน	โครงการรณรงค์ เพื่อป้องกันยาเสพติด ในสถานศึกษา โครงการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของ อปท.

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาล ตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

1. ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลป่าไร่

ตำบลป่าไร่ เดิมทีเป็นตำบลท่าข้ามเดิม และได้แยกตำบลมาในภายหลัง ในช่วงภัยสงครามตำบลป่าไร่ ได้รับผลกระทบจากสงครามช่วงชิงดินแดนของเขมร 3 ฝ่าย ทำให้ราษฎรในตำบลได้รับความเดือดร้อนจากสงครามดังกล่าวอยู่เป็นเวลานาน ทำให้ชีวิตของคนที่นี่ค่อนข้างยากจนอาชีพส่วนใหญ่เพาะปลูกอ้อย มันสำปะหลัง ข้าว ตำบลป่าไร่ เป็นตำบลที่มีชนหลายชาติอาศัยอยู่ร่วมกัน อาทิเช่น ไทย, ไทย-โคราช, ลาว, กัมพูชา, ญ้อ, เวียดนาม ทำให้ค่อนข้างมีวัฒนธรรมประเพณีหลากหลาย แม้แต่ภาษาพูด อาทิ ภาษาญ้อ ภาษากัมพูชา ภาษาลาว ภาษาไทย และไทย-โคราช

เทศบาลตำบลป่าไร่ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2552 อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะการปกครองท้องที่ โดยในปัจจุบันมี สมาชิกสภาเทศบาลทั้งสิ้น 12 คน มาจากการเลือกตั้งทั้ง 12 คน

นายสุรศักดิ์ รัตนธรรม	เป็นนายกเทศมนตรีตำบลป่าไร่
นายสมพล รุ่งกลาง	เป็นประธานสภาเทศบาลตำบลป่าไร่
นายวงษ์ คำสุชาติ	เป็นกำนันตำบลป่าไร่

ที่ตั้ง ตำบลป่าไร่ ตั้งอยู่ฝั่งขวาของ ถนนธนะวิถิ และฝั่งซ้ายของถนนสุวรรณศร (ถ้ามาจากตำบลอรัญประเทศ) หรือเหนือสุดแดนสยามด้านตะวันออก และมีอาณาเขตพื้นที่ติดต่อกับพื้นที่อื่น ดังนี้

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลหนองสังข์, ตำบลหนองม่วง และตำบลโนนหมากมูน อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลอรัญประเทศ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว และราชอาณาจักรกัมพูชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลโนนหมากมูน อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว และราชอาณาจักรกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลบ้านใหม่หนองไทร, ตำบลบ้านด่าน และตำบลอรัญประเทศ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

สภาพพื้นที่ทั้งหมดมีลักษณะราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ ใช้ทำนา ปลูกพืชไร่

และไม้ผล แหล่งน้ำที่สำคัญได้แก่ อ่างเก็บน้ำบ้านป่าไร่ใหม่ มีห้วยเหี้ยและห้วยทุ่งมนไหลผ่านทางตอนเหนือของพื้นที่ ถนนส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรัง 70 % ถนนดิน 20 % ถนนคอนกรีต

และถนนลาดยาง 10 %

จำนวนหมู่บ้าน มี 9 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านโคก

หมู่ที่ 2 บ้านป่าไร่

หมู่ที่ 3 บ้านหนองหญ้าเมย

หมู่ที่ 4 บ้านหนองหญ้าปล้อง

หมู่ที่ 5 บ้านภูน้ำเกลี้ยง

หมู่ที่ 6 บ้านหนองหมากบี่

หมู่ที่ 7 บ้านดง

หมู่ที่ 8 บ้านป่าไร่ใหม่

2. นโยบาย แผนงาน โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม

อาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

แผนพัฒนาสามปีเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของท้องถิ่น อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน/ โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณในแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่อง และเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติ โดยมีหลักคิดว่าภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาหนึ่ง ๆ จะมีแนวทางการพัฒนาทาง และภายใต้แนวทางการพัฒนาหนึ่งจะมีโครงการ/ กิจกรรม ที่ต้องนำมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อและเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา อีกทั้งเป็นแผน ๆ ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี (เทศบาลตำบลป่าไร่, 2558) ซึ่งเทศบาลตำบลป่าไร่ ได้มีการนำแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มาบรรจุไว้ในแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 7 การนำแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (2559-2561) (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2558 ก; กองแผนงานวิชาการ สำนักปลัดเทศบาลตำบลป่าไร่ เทศบาลตำบลป่าไร่, 2558)

แผนยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อม ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนพัฒนา 3 ปี
	1. การส่งเสริมการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน และระบบคมนาคมที่มี ประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐาน สากลเพื่อ รองรับการขยายตัวทาง เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	1. พัฒนาศักยภาพ อปท. ในการก่อสร้างและ ปรับปรุงระบบคมนาคม/ โครงสร้างพื้นฐานให้ได้ มาตรฐานโดยสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด 2. ปรับปรุง ประสิทธิภาพ ความเชื่อมโยงระบบ คมนาคม 3. ส่งเสริม และสนับสนุน ให้อปท. จัดทำป้าย หน่วยงาน/ ป้ายเส้นทาง สองภาษาให้มี ความชัดเจน 4. ส่งเสริมและสนับสนุน ให้อปท. มีการจัดการ โลจิสติกส์ และการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา ด้านการคมนาคม อาทิ เช่น ก่อสร้างถนน ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน และท่อระบายน้ำ ขยายผิวจราจร ก่อสร้างท่อระบายน้ำ ก่อสร้างทางเท้า ก่อสร้างสะพาน ติดตั้งป้ายบอกเส้นทาง ไหล่ทาง ติดตั้งสัญญาณไฟ อันตราย ตามสี่แยก, สามแยก และย่านชุมชน เป็นต้น

ตารางที่ 7 (ต่อ)

แผนยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อม ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ในการร่วมตัวเป็น ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนพัฒนา 3 ปี
	2. การพัฒนาศักยภาพ บุคลากรและระบบ บริหารจัดการ ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้มี สมรรถนะสูง	1. พัฒนาโครงข่าย ฐานข้อมูลด้านอาเซียน 2. ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับการเข้ารับ การเข้าสู่ ประชาคม อาเซียน 3. พัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ ที่เหมาะสมกับการทำงาน และพร้อมรับกับการเป็น ประชาคมอาเซียน 4. ปรับปรุงโครงสร้าง ให้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับการกิจ ด้านอาเซียน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการ อาทิ เช่น พัฒนาบุคลากร ปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ ปฏิบัติราชการ การบริหารจัดการ ด้านงบประมาณให้มี ประสิทธิภาพ รณรงค์ให้เยาวชน และประชาชนตื่นตัว ถึงความสำคัญ ของการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีส่วนร่วม ในการกำหนด วิสัยทัศน์/ ความต้องการ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

แผนยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อม ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนพัฒนา 3 ปี
	3. การส่งเสริมอัตลักษณ์ อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น	1. ส่งเสริมการเรียนรู้ อัตลักษณ์อาเซียน และการอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ให้กับบุคลากร อบท. และประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการ อาทิ เช่น 1. ส่งเสริมการจัดการ ประเพณีท้องถิ่น และการอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น 2. สำรวจค้นคว้า อนุรักษ์และปรับปรุง รักษา โบราณสถาน โบราณวัตถุต่าง ๆ 3. ส่งเสริมสร้าง เครือข่ายการเรียนรู้ ทาง ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม 4. จัดอบรมเด็ก เยาวชน ประชาชน ให้มีความรู้ และอนุรักษ์มรดกทาง ประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม 5. ให้การสนับสนุน/ อุดหนุนการถ่ายทอด ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญา ท้องถิ่น

ตารางที่ 7 (ต่อ)

แผนยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อม ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนพัฒนา 3 ปี
	4. การส่งเสริม การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่ มีคุณภาพและยั่งยืน	1. ส่งเสริมและสนับสนุน การบริหารจัดการ ทรัพยากร 1.1 ธรรมชาติ และการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับ การเข้าสู่ประชาคม อาเซียน	6. จัดตั้งศูนย์วิจัย และพัฒนาภูมิปัญญา ท้องถิ่นและการพัฒนา หัตถกรรมท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 3 อุตสาหกรรมเกษตร อาทิเช่น 1. การพัฒนา ด้านการเกษตร การส่งเสริมการเกษตร ปลอดสารพิษ ส่งเสริม การปลูกพืช สมุนไพร การพัฒนาคุณภาพดิน การพัฒนานุเคราะห์ทาง การเกษตร การพัฒนา สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ เกษตรกรรม ครบวงจรตามแนวทฤษฎี ใหม่ ส่งเสริมให้มีตลาด เพื่อเป็นศูนย์กลางใน การจำหน่ายสินค้า การเกษตร จัดตั้ง สถาบันวิจัย ด้านการเกษตร

ตารางที่ 7 (ต่อ)

แผนยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อม ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนพัฒนา 3 ปี
			<p>2. ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและบริหาร จัดการแหล่งน้ำ ธรรมชาติ คู คลอง หนอง บึง แหล่งน้ำชล ประทาน ให้สามารถเก็บ กักน้ำได้ตลอดปี</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ อาทิเช่น</p> <p>1. การพัฒนา ด้านการท่องเที่ยว พัฒนา/ ส่งเสริม การท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงและพัฒนา สถานที่ท่องเที่ยว พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำ ธรรมชาติ ฯลฯ</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

แผนยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อม ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ในการร่วมตัวเป็น ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนพัฒนา 3 ปี
5. การส่งเสริมศักยภาพ และความสงบเรียบร้อย ของชุมชน	1. ส่งเสริม และสนับสนุน อปท. ในการให้บริการ สาธารณสุขขั้นมูลฐาน 2. มีมาตรการรองรับ การแพร่ระบาดของ ยาเสพติดอันเป็นผลจาก การเคลื่อนย้ายแรงงาน	2. การพัฒนา ด้านการค้าตลาด ชายแดนพัฒนาตลาด การค้าตามแนวชายแดน ไทย กัมพูชา ให้มี ความสะอาด สะดวก การรักษาความปลอดภัย จัดสถานที่รักษา พยาบาลแก่นักท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมทุกด้าน ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด คดี อาทิเช่น 1. ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ประชาสัมพันธ ด้านการป้องกัน ยาเสพติด แก่ประชาชน เผยแพร่ประชาสัมพันธ ความรู้เรื่องยาเสพติด ให้แก่ประชาชนทราบ จัดทำแผ่นพับเผยแพร่ ประชาสัมพันธความรู้ ในเรื่องยาเสพติด	

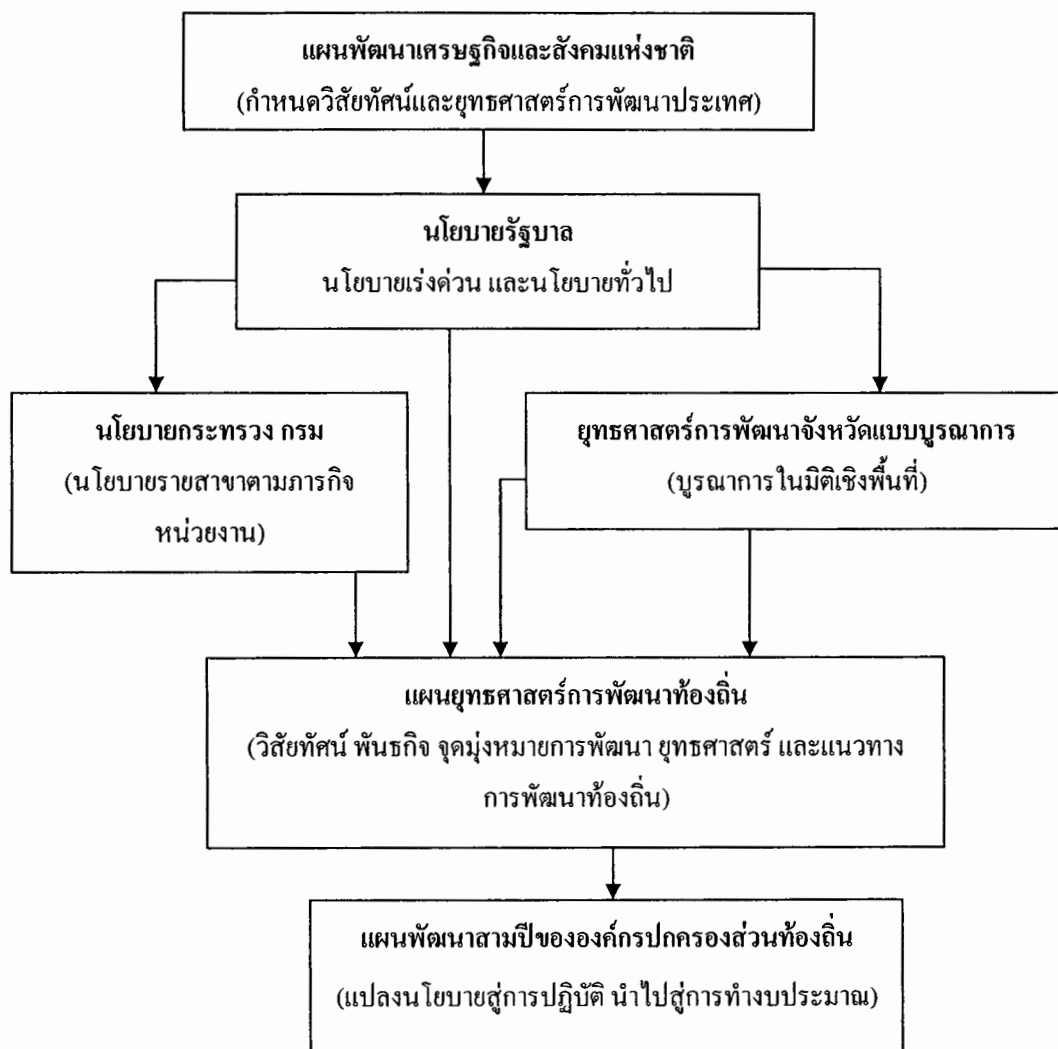
ตารางที่ 7 (ต่อ)

แผนยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อม ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ในการร่วมตัวเป็น ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนพัฒนา 3 ปี
			2. จัดอบรมส่งเสริม ความรู้ด้านยาเสพติด แก่เยาวชน และประชาชน

3. กรอบแนวทางในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม อาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทาง
ในการดำเนินการพัฒนานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย
รัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด ฯลฯ มาประกอบการจัดทำแผน ซึ่งลำดับขั้นตอนในการจัดทำแผน
จะสามารถศึกษาได้จากแผนภูมิภาพ ดังนี้

ความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น

ภาพที่ 3 ความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น (ฉัตรพรานกุล, 2557)

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559-2561) ของเทศบาลตำบลป่าไร่ จัดทำขึ้นโดยสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2559-2561) ของเทศบาลตำบลป่าไร่ และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น โดยนำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ฯ ตามขั้นตอนของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2559 เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลป่าไร่ แผนพัฒนาสามปีเป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น กล่าวคือ แผนพัฒนาสามปี เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเทศบาลตำบลที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน/โครงการที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

ลักษณะของแผนพัฒนาสามปี

แผนพัฒนาสามปี เป็นเอกสารที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี กล่าวคือ เทศบาลตำบลป่าไร่ใช้การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นเครื่องมือ ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนพัฒนาสามปี ในปีที่จะจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไปจัดทำงบประมาณ เพื่อที่กระบวนการจัดทำงบประมาณเป็นไปด้วยความรอบคอบ และผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

1. เพื่อเป็นการจัดเตรียมโครงการพัฒนาต่าง ๆ ให้อยู่ในลักษณะที่พร้อมจะบรรจุในเอกสารงบประมาณประจำปี และนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับงบประมาณ
2. เพื่อแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงและสอดคล้องกันระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา, แผนพัฒนา 3 ปี และการจัดทำงบประมาณประจำปี
3. เพื่อแสดงแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปีที่มีความสอดคล้องและสามารถสนองตอบต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

หลังจากที่ได้มีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์แล้ว ก็จะต้องถึงขั้นตอนในการแปลงสู่การปฏิบัติโดยการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการจัดทำเป็นแนวทางให้เทศบาลตำบลป่าไร่ดำเนินการ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการจัดทำแผน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนในการจัดประชุมเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำคัญและความจำเป็นในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เพื่อให้ผู้บริหารทราบถึงภารกิจและอนุมัติโครงการ และกำหนดปฏิทินการทำงานไว้อย่างชัดเจน เมื่อผู้บริหารอนุมัติแล้ว ต้องแจ้งโครงการที่ได้รับอนุมัติให้คณะกรรมการพัฒนาตำบล, คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล, หน่วยงานภายในของเทศบาลตำบล และประชาคมทราบ

ขั้นตอนที่ 2 การคัดเลือกยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ขั้นตอนนี้ คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา จะสรุปยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พร้อมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ปัญหาความต้องการของท้องถิ่น และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งนอกจากจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วยังจะต้องนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนา โครงการ/ กิจกรรม ได้อย่างถูกต้อง โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องเก็บข้อมูลทั้งข้อมูลภายในและข้อมูลภายนอก เพื่อสามารถนำมาวิเคราะห์หาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคได้

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา โดยนำวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาและประเด็นหลักในการพัฒนามาพิจารณาวัตถุประสงค์และเป้าหมายร่วมกัน ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี

ขั้นตอนที่ 5 การจัดทำรายละเอียดโครงการ/ กิจกรรมการพัฒนา คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นคัดเลือกโครงการที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี มาจัดทำรายละเอียดโครงการในด้านเป้าหมาย ผลผลิต ผลลัพธ์ งบประมาณ ระยะเวลา ผู้รับผิดชอบ และตัวชี้วัดความสำเร็จ โดยเน้นการศึกษารายละเอียดของกิจกรรมที่จะดำเนินการในปีแรกของแผนพัฒนาสามปี เพื่อให้สามารถนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 6 การจัดทำร่างแผนสามปี โดยการสรุปรวบรวมโครงการทั้งหมด และรายละเอียดส่วนประกอบอื่นมาผนวกรวมกันเป็นรูปเล่ม เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ขั้นตอนที่ 7 การอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี เมื่อคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลให้ความเห็นชอบและผ่านกระบวนการประสานแผน แล้วจึงนำเสนอให้นายกเทศมนตรีประกาศใช้ต่อไป

ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

1. เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้เทศบาลตำบลป่าไร่ สามารถดำเนินการพัฒนาได้ บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สามารถตอบสนองต่อปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

3. เป็นมาตรการที่แสดงถึงความเชื่อมโยงกันระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาตำบล 3 ปี และการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีของท้องถิ่น

การจัดทำแผนพัฒนาสามปีมีกระบวนการในการดำเนินการได้หลายวิธีซึ่งต้องมีการวางแผน และการคาดการณ์ในอนาคตเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุผลประเมิณ ซึ่งต้องมีการประเมินในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดในแต่ละกิจกรรม ดังนี้

การประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น สรุปผลการพัฒนาที่ผ่านมา และนำเสนอที่ประชุมซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ประชาคมท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่นในรอบปีที่ผ่านมา โดยประเมิน ทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ (สำหรับเทศบาลตำบล ควรจัดให้มีการประชุมประชาคม หมู่บ้านด้วย)

การคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา

หลังจากการประเมินผลการพัฒนาในรอบปีที่ผ่านมาแล้ว ให้ที่ประชุมตามข้อ 1 ร่วมกัน คัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาคม/ ชุมชนในห้วงระยะเวลาสามปี (ในกรณีดังกล่าวอาจคัดเลือกทุกยุทธศาสตร์ การพัฒนาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีก็ได้)

ในกรณีที่เห็นว่ามิยุทธศาสตร์การพัฒนาใดที่ยังไม่มีได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนา แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องกำหนดขึ้นใหม่ ก็อาจกำหนดขึ้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องแสดงให้เห็นถึงเหตุผลและวัตถุประสงค์ที่มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน และวิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น (และนำไปปรับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป)

การจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา

ภายใต้ยุทธศาสตร์ จะมีแนวทางพัฒนาที่หลากหลายซึ่งล้วนแต่มีความจำเป็น ในการดำเนินการ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้น แต่มีความสำคัญ ความจำเป็นเร่งด่วนมากน้อยแตกต่างกัน ที่ประชุมตามข้อ 1 จะต้องร่วมกันจัดเรียงลำดับ ความสำคัญของแนวทางการพัฒนา การจัดลำดับความสำคัญดังกล่าว ไม่ได้หมายความว่า แนวทางการพัฒนาที่ถูกจัดลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับหลัง ๆ จะไม่ต้องนำมาปฏิบัติ

เพราะการที่จะกำหนดแนวทางการพัฒนาทุกแนวทาง ได้รับการพิจารณาแล้วว่าต้องดำเนินการ แต่ในห้วงระยะเวลาสามปีของแผนพัฒนาสามปีนั้นอาจมีแนวทางที่จำเป็นต้องนำมาเน้นการปฏิบัติ

วิธีการจัดลำดับความสำคัญ มีหลายวิธี ตั้งแต่วิธีง่าย ๆ คือ ประชุมตกลงกัน หรืออาจใช้วิธีการลงคะแนนคัดเลือกโดยใช้บัตรคะแนน เพื่อนำมารวมคะแนนและจัดลำดับ วิธีการจัดลำดับความสำคัญที่เป็นวิทยาศาสตร์อาจใช้วิธี Rating scale หรือวิธี Strategic issues graph หรือวิธีอื่น ๆ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถเลือกวิธีการปฏิบัติได้ตามความเหมาะสม

การตัดสินใจเลือกแนวทางการพัฒนาในห้วงสามปี

หลังจากจัดลำดับแนวทางการพัฒนาแล้ว ที่ประชุมจะตัดสินใจว่าจะนำแนวทางการพัฒนาเหล่านั้นมาดำเนินการ แต่ในการตัดสินใจเลือกนั้น ควรจะได้วิเคราะห์ถึงความเป็นได้ในทางปฏิบัติ เพราะในการจัดลำดับความสำคัญอาจใช้การตัดสินใจของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ดังนั้น เพื่อทบทวนและยืนยันการจัดลำดับว่ามีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติจริงหรือไม่ จึงควรนำแนวทางการพัฒนามาทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (Swot analysis) อีกครั้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมใจ กงเติม (2556) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำแนกตามความคิดเห็นของนักศึกษาตามคณะต่าง ๆ จำนวน 5 คณะ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 1,540 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความพร้อมด้านความรู้ ความพร้อมด้านทักษะกระบวนการ ความพร้อมด้านเจตคติ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบอิสระ (t-test independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ด้วยสถิติทดสอบเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's) และผลการวิจัย พบว่าความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้และด้านทักษะกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคณะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาต่างคณะกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะและกระบวนการ ด้านเจตคติ แตกต่างกัน

นิดาวรรณ สุบรรณเสณีย์ (2556) ศึกษาเรื่อง ความต้องการแรงงานคนไทยที่มีความรู้ภาษาพม่าในตลาดแรงงาน เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความต้องการแรงงานคนไทยที่มีความรู้ภาษาพม่าในตลาดแรงงาน เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (2) เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมของแรงงานคนไทยที่มีความรู้ภาษาพม่าต่อการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (3) เพื่อศึกษาคุณสมบัติของแรงงานคนไทยที่มีความรู้ภาษาพม่าที่ตลาดแรงงานต้องการ โดยผู้ศึกษาใช้วิธีการวิจัยสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ซึ่งได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key information) ออกเป็น 4 กลุ่ม ศึกษาจาก ข้าราชการของกระทรวงกลาโหม สถานประกอบการเอกชนที่มีการจ้างแรงงานคนไทยที่มีความรู้ภาษาพม่า นักวิชาการจาก ศูนย์พม่าศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร กลุ่มแรงงานคนไทยที่มีความรู้ภาษาพม่า ที่จบการศึกษา หลักสูตรภาษาพม่า จากมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานราชการและ สถานประกอบการเอกชน จำนวน 12 คน ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ความต้องการของตลาดแรงงานที่มีต่อแรงงานคนไทย ที่มีความรู้ภาษาพม่า ตลาดแรงงานยังมีความต้องการแรงงานคนไทย ที่มีความรู้ภาษาพม่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจาก พนักงานที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมพม่าจะช่วยให้การติดต่อสื่อสารในการทำงาน การสั่งการ และการบังคับบัญชาเกิดความราบรื่นมากยิ่งขึ้น และพบอีกว่า ปัจจุบันแรงงานไทย ที่มีความรู้ภาษาพม่ามีอยู่น้อยและหายากมาก ในขณะที่ความต้องการแรงงานกลุ่มดังกล่าว ของตลาดแรงงานกลับมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่สนใจเรียนภาษาพม่า มากเท่าที่ควร ผลการศึกษาความพร้อมของแรงงาน คนไทยที่มีความรู้ภาษาพม่าต่อการเข้าสู่ การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) การเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่กำลังจะมาถึงในปี พ.ศ. 2558 ได้ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเกิดความตื่นตัว ในด้านการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมความพร้อม ในด้าน เศรษฐกิจและการลงทุน ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยเริ่มมีการ ประชาสัมพันธ์การเตรียม ความพร้อมผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น บอร์ดประชาสัมพันธ์/ เว็บไซต์ของหน่วยงาน มีการจัดอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) รวมถึงยังได้ให้ ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในหน่วยงาน โดยมีการส่งเสริมและสนับสนุน ให้ข้าราชการและพนักงานในหน่วยงาน ติดตามข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ตลอดจนมีการจัดส่งบุคลากรในหน่วยงานไปศึกษาเรียนรู้สังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศ สมาชิกอาเซียน อย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษาคุณสมบัติของแรงงานคนไทยที่มีความรู้ภาษาพม่า

ที่ตลาดแรงงานต้องการ พบว่า ทักษะทางด้านการใช้ภาษา ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะทางด้านการฟัง การพูด การอ่านและ การเขียน คือ คุณสมบัติที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานของกลุ่มแรงงานคนไทยที่มีความรู้ ภาษาพม่า

วรนาธิ นวนสี (2556) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับนโยบายการก้าวสู่ประชาคมเขตเศรษฐกิจอาเซียน วิธีการศึกษา โดยใช้วิธีการเสวนาเพื่อกำหนดอนาคต ร่วมกันในการเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับนโยบายการก้าวสู่ประชาคมเขตเศรษฐกิจอาเซียน ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารและขับเคลื่อนนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา จำนวน 60 คน ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสะเตาจังหวัดสงขลา จำนวน 12 คน ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 12 คน หัวหน้าหน่วยราชการในพื้นที่ จำนวน 12 คน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 12 คน ตัวแทนชุมชน ตำบล จำนวน 12 คน โดยผลการศึกษาพบว่าการเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทบทวนบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่ การกำหนดคน นโยบายการส่งเสริมอาชีพทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม การส่งเสริมการลงทุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยมาตรการ และอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่การปรับปรุงระบบกฎหมาย และพัฒนาสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการค้าการลงทุน การจัดวางผังเมือง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายคมนาคมขนส่ง การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน ระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย การส่งเสริมการท่องเที่ยวของท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติศิลปวัฒนธรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวร่วมกัน การเตรียมความพร้อมให้กับแรงงานในด้านการฝึกทักษะ หรือเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้กับแรงงาน ให้เป็นผู้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับนานาชาติการสร้างแรงงานที่มีความรู้ ความสามารถและมีระเบียบวินัย พัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการเกษตร เปิดเสรีการค้า ขยายสินค้าเกษตรข้ามพรมแดนอย่างจริงจัง เสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านการวิจัยและพัฒนา ในสาขาที่สำคัญร่วมกัน การส่งเสริมการพัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนอย่างยั่งยืนส่งเสริมการพัฒนาสินค้าการเกษตรของประชาชนให้ได้มาตรฐานสากลของประชาคมอาเซียน การส่งเสริมให้ประชาชนลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การบริการการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้ได้มาตรฐานสากล และการปรับปรุงร่วมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในเขตพื้นที่ ส่วนประเด็นในการเตรียมความพร้อมด้านสังคม การเตรียมความพร้อมด้านสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ควรมีการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากยาเสพติด การป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของ ประชาชน ทั้งการสร้างงาน สร้างอาชีพ และส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วม การสร้างประชากรที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของประเทศ มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย รู้จักสิทธิหน้าที่ของตน เคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น สนับสนุนการ พัฒนาแรงงาน ป้องกันปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และสิ่งผิดกฎหมายข้ามแดน ด้านสังคม และวัฒนธรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประชาชน ดำรงชีวิตโดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริม รักษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นให้คงอยู่ การสร้างเครือข่ายให้กับองค์กรและ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาด้านอาชญากรรม และยาเสพติด ส่งเสริมและ พัฒนาประชาชนเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงของประชาคมอาเซียน และส่งเสริมให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สร้างสังคมที่มั่นคงและปลอดภัยจากยาเสพติด ยกระดับการกินคือผู้ดีของประชาชนอาเซียน รวมถึง การเตรียมความพร้อมด้านสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรคำนึงถึง ผลกระทบจากปัญหาสาธารณสุขที่อาจเกิด จากการ เคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรีเช่น โรคระบาด การให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการ ดูแลสุขภาพของคนในท้องถิ่น การป้องกันและควบคุมการให้ความรู้ใน โรคติดต่อ ที่อาจเกิดขึ้น การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้านสาธารณสุข พบว่า การเพิ่มมาตรฐาน การรักษาพยาบาลให้เป็นที่ยอมรับของประชาคมอาเซียน การส่งเสริม ให้ประชาชน มีสุขภาพ แข็งแรง ปลอดภัยจากโรคร้ายไข้เจ็บ และอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย ส่วนการควบคุมและการป้องกัน โรคระบาดไม่ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ อยู่ในระดับปานกลาง

ถาวรธ เมฆจินดา (2557) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อมุ่งสู่ตลาดแรงงาน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปี พ.ศ. 2558 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา (1) ศึกษาการเตรียมความพร้อมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับมุ่งสู่ตลาดแรงงาน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัย บูรพา เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสำหรับมุ่งสู่ตลาดแรงงาน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี พ.ศ.2558 และ (3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อมุ่งสู่ตลาดแรงงาน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี พ.ศ. 2558 ซึ่งศึกษาจากนิสิตระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีสุดท้าย ใน 18 คณะ มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน จำนวน 12,173 คน เป็นการวิจัย เชิงสำรวจ เลือกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro yamane ได้จำนวน 388 คน ซึ่งจากผลการศึกษา พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับ ปานกลาง นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีการเตรียมความพร้อมสำหรับมุ่งสู่ตลาดแรงงานในประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ในด้านการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับข้อมูลทางวิชาการเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มีการเตรียมความพร้อมด้านการยอมรับเรื่องรายได้และผลตอบแทนจากการทำงานตามมาตรฐานอาเซียน การเตรียมความพร้อมด้านการยอมรับความหลากหลายของแรงงานอพยพเข้า-ออกประเทศ การเตรียมความพร้อมด้านการยอมรับการทำงานตามมาตรฐานที่ได้ตกลงร่วมกับอาเซียน โดยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีอายุต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมสำหรับมุ่งตลาดแรงงาน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 แตกต่างกัน ส่วนข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อมุ่งสู่ตลาดแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 ผลการศึกษา พบว่า นิสิตต้องการให้มหาวิทยาลัยมีการเตรียมพร้อมเพิ่มเติม ตามลำดับดังต่อไปนี้ (1) มหาวิทยาลัยควรมีการสอนภาษาให้มากขึ้น ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศในอาเซียนมากที่สุด (2) มหาวิทยาลัยควรมีการอบรม สัมมนาให้นิสิตเข้าใจในการเตรียมตัวรับอาเซียน รวมถึงให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพเสรีในอาเซียน (3) นิสิตมีความต้องการให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้ได้ฝึกประสบการณ์ มีการแลกเปลี่ยน นิสิตในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อเรียนรู้สังคมและวัฒนธรรม (4) นิสิตมีความต้องการให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมการเรียนวิชาเกี่ยวกับอาชีพอาเซียน (5) นิสิตมีความต้องการให้มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์ กระตุ้นให้นิสิตตื่นตัวมากขึ้น

ศักรินทร์ สารระักษ์ (2557) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (2) เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยการใช้แบบสอบถาม โดยศึกษาจากบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่สังกัดหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์ สถาบันวิจัยและพัฒนา สำนักศิลปวัฒนธรรม สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และสำนักงานอธิการบดี จำนวน 444 คน จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสายสนับสนุนมีความพร้อมในการพัฒนาอยู่ในระดับมาก และพบอีกว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน รายได้ ไม่ทำให้ความพร้อมในการพัฒนาเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ศุภครจิรา พรหมสุวิชา (2557) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษา

ความพร้อมในส่วนต่าง ๆ ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (2) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในส่วนต่าง ๆ เพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนซึ่งผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากบุคลากรทางการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รวมทั้งสิ้น 159 คน โดยแบ่งประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากประชากรในเชิงปริมาณ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รวมจำนวน 101 คน และบุคลากรสายสนับสนุน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รวมจำนวน 52 คน ส่วนประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้บริหาร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รวมจำนวน 6 คน ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า ความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก กำลังอยู่ในช่วงของการดำเนินการ ซึ่งสิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ การเรียนการสอนและการเตรียมความพร้อมของนิสิตด้านภาษา ด้านการทำความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน

พระครูสาธิตกิตติญาณ ยศฐาศักดิ์ (2557) ศึกษาเรื่อง ความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีราชาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีราชาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (2) เพื่อศึกษาปัญหาในการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีราชาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (3) เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีราชาในการเข้าสู่ประชาคมศึกษา โดยผู้ศึกษาได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ครูในสังกัดของโรงเรียนศรีราชา ตำบลศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งหมด 137 คน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีราชาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีความพร้อมสูงในด้านการพัฒนาตนเองของบุคลากร รองลงมาคือ ความพร้อมด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ไอซีที ในการเรียนการสอน ผลการศึกษาปัญหาในการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีราชาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า โรงเรียนศรีราชายังขาดความพร้อมในการรับรู้ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ขาดความสนใจในการพัฒนาตนเอง ขาดงบประมาณ ขาดผู้มีความชำนาญในการทำวิจัย ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาพบว่า โรงเรียนศรีราชาควรจัดให้มีการอบรมบุคลากรเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการเรียนภาษาอังกฤษ จัดอบรมพัฒนาบุคลากรที่เชี่ยวชาญในสายงาน จัดหาอุปกรณ์ไอซีทีให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ เป็นต้น

ณัฐภรณ์ ศรีนพรัตน์กุล (2557) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลเมืองชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของบุคลากร สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี (2) เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลเมืองชลบุรี ในทัศนของบุคลากร สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี (3) เพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลเมืองชลบุรี ตามความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หน่วยงานที่สังกัด ประเภทของตำแหน่งและระดับทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาจากประชากรกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี ซึ่งปฏิบัติงานในสำนัก/ กองต่าง ๆ ของเทศบาลเมืองชลบุรีและ โรงเรียนในสังกัดจำนวน 5 โรงเรียน จำนวน 250 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) และเลือกตัวอย่างแต่ละกลุ่มด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลาก ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลเมืองชลบุรี จำนวน 3 ตอน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลเมืองชลบุรี ด้านการสร้างความพร้อมเชิงยุทธศาสตร์ระดับองค์กร โดยเห็นว่า เทศบาลมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านวิเทศสัมพันธ์ ซึ่งได้แก่ กำลังคนที่มีความรู้ความสามารถและความสนใจด้านภาษาต่างประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพียงพอ อยู่ในลำดับสุดท้าย บุคลากรสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี มีความคิดเห็นว่าการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลเมืองชลบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรเห็นว่าเทศบาลเมืองชลบุรีมีการเตรียมความพร้อมด้านการยกระดับการบริการและอำนวยความสะดวกเป็นธรรมชาติที่สุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างความพร้อมเชิงยุทธศาสตร์ระดับองค์กร และด้านการเพิ่มขีดสมรรถนะการบริหารจัดการพื้นที่ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ผลการเปรียบเทียบพบว่า ระดับการศึกษา และระดับทัศนคติที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลเมืองชลบุรีแตกต่างกัน

สินี เสารอง (2557) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอไร่ จังหวัดตราด โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษา คือ (1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอไร่ จังหวัดตราด (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอไร่

จังหวัดตราด จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และวุฒิการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรเพื่อตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอโป่งไร่ จังหวัดตราด คือ ครู และผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอโป่งไร่ จังหวัดตราด จำนวน 130 คน โดยได้สุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโรยามานะ จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอโป่งไร่ จังหวัดตราด มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ด้านงานวิชาการมากที่สุด รองลงมาคือด้านการบริหารงานบุคคล ด้านบริหารงานทั่วไป และด้านงานงบประมาณ และพบอีกว่า เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

ฉัฐพล จันทร์เขียว (2555) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อรองรับการเข้าเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2559 มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ได้แก่ (1) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ (2) ศึกษาผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับของการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ และ (3) ศึกษาการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเข้าร่วมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย โดยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา จากสมาชิกของสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวน 207 ราย 5 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานการท่องเที่ยวและการกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่ และสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัด มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบในการดำเนินการทางธุรกิจในกรณีในประเทศไทย เข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ด้านภาษี เป็นอุปสรรคและข้อจำกัดอันดับแรก รองลงมาคือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านกฎหมายและข้อบังคับ การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในมุมมองของผู้ประกอบการเอกชนต่อภาครัฐ ด้านศักยภาพในการแข่งขันภาครัฐมีการเตรียมความพร้อมมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค และด้านการประชาสัมพันธ์ตามลำดับ ธุรกิจที่มีการเตรียมความพร้อมมากที่สุดในด้านการมุ่งเน้นการตลาดไปยังกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน รองลงมาคือการลงทุนเพิ่ม และการหาแหล่งเงินทุนสำรองล่วงหน้า และการขยายความร่วมมือทางธุรกิจการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวของประเทศสมาชิกอาเซียน ตามลำดับ ผลการศึกษาการเตรียมความพร้อมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจากภาครัฐ พบว่า หน่วยงานราชการมีความเห็นว่ารัฐบาลมีการให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในแง่ของการดำเนินงานและนโยบายต่าง ๆ อยู่ในระดับมากและปานกลาง

กิตติยาภรณ์ อินธิปัก (2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทย ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมและระดับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยกับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทย และเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยกับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา พฤษภาคม พ.ศ. 2557-พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 จำนวน 7 เดือน ประชากรและการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ 400 คนจากวิธีการสุ่มแบบวิธีการสุ่มแบบง่ายตามสะดวก โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่า ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 259 คน มีอายุ 35 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 45 ปี จำนวน 140 คน มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 249 คน มีประสบการณ์ทำงานทางด้านบัญชีต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 144 คน ปฏิบัติงานบัญชีที่หน่วยงานเอกชน จำนวน 200 คน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่สูงสุด รองลงมา คือ จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ต่อมา คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี ความสามารถในการใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชี ความรู้ความสามารถทางด้านกฎหมาย ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ระดับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิชาชีพบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ต่อมาคือ ด้านกฎหมาย ด้านความรู้ รองมาตามลำดับ ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านภาษา

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

เพศ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า t -test เท่ากับ 1.285 และมีค่า Sig. เท่ากับ .199 ซึ่งมากกว่าค่า Sig. ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อายุ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า F -Test เท่ากับ 2.954 และมีค่า Sig. เท่ากับ .032 ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig. ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า F -Test เท่ากับ 5.539 และมีค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig. ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประสบการณ์ทำงานทางด้านบัญชี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ทำงานทางด้านบัญชีมีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า F -test เท่ากับ 9.037 และมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig. ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ประสบการณ์ทำงานทางด้านบัญชีที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงานบัญชี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงานบัญชีมีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า F -test เท่ากับ 2.085 และมีค่า Sig. เท่ากับ .126 ซึ่งมากกว่าค่า Sig. ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า หน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงานบัญชีที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยกับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบ

วิชาชีพบัญชีในประเทศไทยแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ความสามารถทางด้านกฎหมาย มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยมากที่สุด โดยจัดในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ด้านจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ด้านความสามารถในการใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยน้อยที่สุด คือ ด้านทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยค่าความสัมพันธ์จัดอยู่ในระดับต่ำ

ชื่นชนก วุฒิพงษ์ปรีชา (2557) ศึกษาเรื่อง การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของพนักงานธนาคารกรุงไทยพื้นที่จังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยการพัฒนาทักษะที่มีอิทธิพลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาบุคลากรให้กับพนักงานธนาคารกรุงไทยพื้นที่จังหวัดลำปาง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรทุกตำแหน่งที่ปฏิบัติงานกับ ธนาคารกรุงไทยพื้นที่จังหวัดลำปาง จำนวน 130 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-test, F-test และสหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (Pearson correlations)

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความแตกต่างกัน โดยเห็นว่า ตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการให้ความสำคัญต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งด้านผลิตภัณฑ์ธนาคารและด้านอื่น ๆ ด้านการให้ความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ด้านการพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม เพื่อการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ดียิ่งขึ้น ด้านการรับรู้ถึงความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลง ศึกษาถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตนเองและองค์กร เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขและพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ด้านการนำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาพัฒนาต่อยอด เพื่อเพิ่มศักยภาพในตนเองให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความเต็มใจในการให้ความร่วมมือกับองค์กร เพื่อก้าวไปสู่

การพัฒนาทุกด้านอย่างยั่งยืน ด้านการสร้างความมั่นใจในตนเอง แม้ว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางใดก็สามารถ ปฏิบัติงานกับองค์กร ได้เต็มความสามารถ และด้านการมีจิตสำรวมกันสร้างความเข้มแข็งขององค์กรในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการพัฒนาทักษะของพนักงานธนาคารกรุงไทยพื้นที่จังหวัดลำปาง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ระดับทักษะด้านการคิด/ แนวคิดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนมากที่สุด 2 ข้อ คือ คำนี้ถึงคุณประโยชน์ที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์ธนาคารและนำแนวคิดไปเสนอต่อลูกค้าได้อย่างสมเหตุสมผล และยึดหลักการและจุดมุ่งหมายที่ถูกต้อง ช่วยให้การปฏิบัติดำเนินไปอย่างถูกต้อง ถูกทิศทาง ส่วนระดับทักษะที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านภาษา โดยปัจจัยที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ นอกจาก ภาษาอังกฤษแล้วท่านสามารถใช้ภาษาต่างประเทศอื่นได้

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ พนักงานกรุงไทยพื้นที่จังหวัดลำปาง พบว่า ภาพรวมพนักงานธนาคารกรุงไทยพื้นที่จังหวัดลำปาง มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เต็มใจในการให้ความร่วมมือกับองค์กร เพื่อก้าวไปสู่การพัฒนาทุกด้าน อย่างยั่งยืน รองลงมาคือ สร้างความมั่นใจในตนเอง แม้ว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางใด ก็สามารถปฏิบัติงานกับองค์กร ได้เต็มความสามารถ และน้อยที่สุด คือ พัฒนา ทักษะด้านภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม เพื่อการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและเพื่อเปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ได้นำข้อมูลไปใช้มีประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นหลัก ด้วยการศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎี แนวคิด กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ตลอดจนบริบทอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และศึกษาวิจัยจากเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ศึกษานำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยแยกเป็น 6 ส่วน ประกอบด้วย

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้
  2. ประชากรที่ใช้ศึกษา
  3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
  4. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
  5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
- โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แหล่งข้อมูลที่ใช้

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการสำรวจภาคสนาม (Field research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากบุคลากรเป้าหมายของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ผู้ศึกษาวิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร วารสาร บทความ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สารนิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยอย่างมีทิศทาง และเชื่อมโยงกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับทฤษฎีอย่างมีเหตุผล

ประชากรที่ใช้ศึกษา

พื้นที่เป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ พื้นที่ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ บุคลากรในเขตเทศบาลตำบลป่าไร่ จำนวน 70 คน (ข้อมูลจากเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ณ วันที่ 21 ธันวาคม 2558)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นโดยการศึกษาจากเอกสารและผลงานการวิจัยต่าง ๆ ลักษณะแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม 4 ข้อ ได้แก่ จำแนกตามระดับ เพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ตามแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558 ทั้ง 5 ด้าน คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัว ทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2558)

ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 14 ข้อ โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้

ระดับการเตรียมความพร้อมมากที่สุด	ได้ 5 คะแนน
ระดับการเตรียมความพร้อมมาก	ได้ 4 คะแนน
ระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
ระดับการเตรียมความพร้อมน้อย	ได้ 2 คะแนน
ระดับการเตรียมความพร้อมน้อยที่สุด	ได้ 1 คะแนน

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ ไว้ดังนี้

มีความพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุด	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00
มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20
มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40
มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60
มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. การหาตรวจสอบความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Content validity) ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์การวิจัยและกรอบแนวคิดในการวิจัย (ดูรายละเอียดในการสร้างข้อคำถามในตารางกรอบแนวคิดตัวแปรตาม และตารางกรอบแนวคิดตัวแปรต้นในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความครบถ้วน ครอบคลุม และความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย ตลอดจนความชัดเจนและความเหมาะสมของสำนวนถ้อยคำที่ใช้ ความเหมาะสมของการจัดวางรูปแบบข้อคำถาม และความละเอียดและชัดเจนของคำชี้แจงของแบบสอบถามคำถามด้วยตนเอง และปรับใช้จากแบบสอบถามตัวอย่างจากภาคนิพนธ์ต้นหลาย ๆ ฉบับ ที่เกี่ยวข้องและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อให้คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไข เนื้อหาที่มีความชัดเจน ความถูกต้องของการใช้ถ้อยคำภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหาที่ต้องการวัด (Content validity) ของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ

ก) อาจารย์ ดร. ชิตพล ชัยมะดัน อาจารย์ประจำ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ข) นายสาริต อ่อนนุ่ม นักส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นชำนาญการพิเศษ สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระแก้ว

ค) นายสุภา น้อยมณี รองนายกเทศมนตรีตำบลป่าไร่ อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว
เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยการคำนวณหาค่า

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC (Index of item-objective congruence: IOC) โดยนำแบบสอบถามให้
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่า ข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์
เชิงปฏิบัติการหรือไม่ อย่างไร ถ้ามีความสอดคล้องผู้เชี่ยวชาญจะให้ค่าเป็น “+1” แต่หากผู้เชี่ยวชาญ
เห็นว่า ข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการจะให้ค่าเป็น
“-1” และในกรณีที่ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจในข้อคำถามนั้นว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
และนิยามศัพท์ปฏิบัติการหรือไม่จะให้ค่าเป็น “0” หลังจากนั้นจึงนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
แต่ละท่านมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (IOC) รายข้อคำถามตามสูตร (วรปภา
อารีราษฎร์, 2558, หน้า 121-122) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง
	$\sum R$	คือ	ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การยอมรับค่าสัมประสิทธิ์ IOC คือ ข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรง คือ
มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถ้าหากข้อคำถามใดมีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 ถือว่าข้อคำถามนั้น
ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษา จำเป็นต้องตัดข้อคำถามนั้นออกไปหรือทำการปรับปรุงข้อ
คำถามนั้นใหม่ ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ IOC รายข้อสามารถพิจารณาได้จากภาคผนวก
ท้ายเล่มให้ถูกต้องตามแนวทางของการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
หลังจากนั้นนำแบบสอบถาม มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ
จนได้แบบสอบถามที่เห็นว่าตรงประเด็นมากที่สุด

2. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอ
อรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว จำนวน 30 คน นำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาช (Cronbach's coefficient
alpha) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น = .95 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้ สามารถ
นำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1-31 มกราคม พ.ศ. 2559 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการนำแบบสอบถามทั้ง 70 ฉบับ ไปเก็บข้อมูลจากบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ จำนวน 70 คน เพื่อให้ตอบแบบสอบถาม
2. เมื่อแจกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และพบว่าแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา มีความสมบูรณ์ ทั้งหมด 70 ฉบับ
3. นำข้อมูล ไปประมวลผล โดยคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ในการประมวลผลค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เนื่องจากแนวทางในการศึกษาวิจัยส่วนหนึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วเสร็จจึงนำมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับ และจัดหมวดหมู่ จากนั้นจึงนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มาบันทึกใส่ลงเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปและทำการวิเคราะห์ตามหลักตรรกศาสตร์เทียบเคียงตามแนวทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและเพื่อให้การวิเคราะห์มีความชัดเจนจึงต้องอาศัยสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ วิเคราะห์ตามสถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน และค่าร้อยละ
2. ระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ วิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การเปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ วิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนา โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Compare mean) จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง ตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอ อัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอ อัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง โดยเก็บข้อมูลจากประชากรที่เป็นบุคลากรในเขตเทศบาลตำบลป่าไร่ จำนวนทั้งหมด 70 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ ประกอบด้วยคำถาม 4 ข้อ ได้แก่ จำแนกตามระดับ เพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอ อัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอ อัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่

ในตอนต้นที่ 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอ อัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่

จำนวนและร้อยละของบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	33	47.14
หญิง	37	52.86
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	7.14
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	10	14.29
ปวส./อนุปริญญา	15	21.43
ปริญญาตรีขึ้นไป	40	57.14
อายุ		
อายุต่ำกว่า 30 ปี	13	18.57
อายุ 30-39 ปี	17	24.29
อายุ 40-49 ปี	24	34.29
อายุ 50 ปีขึ้นไป	16	22.86
ตำแหน่ง		
ข้าราชการประจำ	11	15.71
ข้าราชการการเมือง	20	28.57
ลูกจ้างประจำ	8	11.43
ลูกจ้างชั่วคราว	9	12.86
พนักงานจ้าง	22	31.43
รวม	70	100.00

จากตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 52.86 โดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 57.14 รองลงมา คือ ระดับ ปวส./อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 21.43 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 14.29 และมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 7.14 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 40-49 ปี ร้อยละ 34.29 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 31-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.29 อายุตั้งแต่ 50 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.86 และอายุต่ำกว่า 30 ปี

คิดเป็นร้อยละ 18.57 โดยส่วนใหญ่พบว่ามิมีตำแหน่งพนักงานจ้าง ร้อยละ 31.43 รองลงมา คือ ตำแหน่งข้าราชการการเมือง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ตำแหน่งข้าราชการประจำ คิดเป็นร้อยละ 15.71 ตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ร้อยละ 12.86 และตำแหน่งลูกจ้างประจำ ร้อยละ 11.43

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว

ในตอนต้นที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว ตามแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ทั้ง 5 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัว ทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน ดังแสดงในตารางที่ 9-14

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากร
ตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริม
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม
และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ด้านการส่งเสริม การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบคมนาคม	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					μ	σ	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. เทศบาลตำบลป่าไร่ ได้มีการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบ คมนาคมให้ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด	8 (11.43)	59 (84.3)	1 (1.43)	0 (0.00)	2 (2.86)	4.01	.63	มาก	1
2. เทศบาลตำบลป่าไร่มี การประสานหรือขอ ความร่วมมือจาก อบจ.สระแก้ว เป็นเจ้าภาพหลัก ในการพัฒนาเส้นทาง คมนาคมที่เป็นเขต ต่อระหว่างเทศบาลตำบล ป่าไร่กับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอื่น	3 (4.29)	54 (77.14)	12 (17.14)	1 (1.43)	0 (0.00)	3.84	.50	มาก	2
3. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดทำป้าย หน่วยงานสองภาษา ให้มีความชัดเจน	0 (0.00)	6 (8.57)	12 (17.14)	44 (62.86)	8 (11.43)	2.23	.76	น้อย	6
4. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดทำป้ายเส้นทาง สองภาษาให้มีความ ชัดเจน	1 (1.43)	5 (7.14)	14 (20.00)	42 (60.00)	8 (11.43)	2.27	.82	น้อย	5

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านการส่งเสริม การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบคมนาคม	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					μ	σ	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
5. หน่วยงานของท่าน ได้มีการจัดฝึกอบรม บุคลากรด้านการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อเตรียม ความพร้อมสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน	4 (5.71)	3 (4.29)	17 (24.29)	37 (52.86)	9 (12.86)	2.37	.97	น้อย	4
6. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ อย่างสร้างสรรค์ เพื่อรองรับประชาคม อาเซียน อาทิเช่น การปรับปรุงภูมิทัศน์ สถานที่ท่องเที่ยว การจัดบริการพื้นฐาน ที่สะดวกและเพียงพอ เป็นต้น	7 (10.00)	48 (68.57)	13 (18.57)	0 (0.00)	2 (2.86)	3.83	.72	มาก	3
รวม						3.09	.57	ปานกลาง	

จากตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ในภาพรวม มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่า ($\mu = 3.09, \sigma = .57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของความคิดเห็นบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า

บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่ในเรื่อง “การก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด” มากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 4.01, \sigma = .63$) รองลงมา คือ “เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการประสานหรือขอความร่วมมือจาก อบจ.สระแก้ว เป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่เป็นเขตต่อระหว่างเทศบาลตำบลป่าไร่กับองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น” ($\mu = 3.84, \sigma = .50$) “เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเศรษฐกิจอย่างสร้างสรรค์ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน อาทิเช่น การปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ท่องเที่ยว การจัดบริการพื้นฐานที่สะดวกและเพียงพอ เป็นต้น” ($\mu = 3.83, \sigma = .72$) “หน่วยงานของท่าน ได้มีการจัดฝึกอบรมบุคลากรด้านการจัดการ โลจิสติกส์ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ($\mu = 2.37, \sigma = .97$) “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำป้ายเส้นทางสองภาษาให้ความชัดเจน” ($\mu = 2.27, \sigma = .82$) และ“เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำป้ายหน่วยงานสองภาษาให้มีความชัดเจน” ($\mu = 2.23, \sigma = .76$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง

ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและรับบริหารจัดการอาเซียน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
7. เทศบาลตำบลป่าไร่ ได้มีการจัดทำมุมอาเซียนบนเว็บไซต์ของหน่วยงาน	3	44	19	2	2	3.63	.745	มาก	2
	(4.29)	(62.86)	(27.14)	(2.86)	(2.86)				
8. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดทำฐานข้อมูลด้านประชาคมอาเซียน	2	47	17	3	1	3.66	.679	มาก	1
	(2.86)	(67.14)	(24.29)	(4.29)	(1.43)				
9. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับทราบสภาพปัญหาหระคมความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	2	23	40	4	1	3.30	.688	ปานกลาง	5
	(2.86)	(32.86)	(57.14)	(5.71)	(1.43)				
10. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการสำรวจตรวจสอบและวิเคราะห์ทัศนคติให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	2	10	51	6	1	3.09	.631	ปานกลาง	7
	(2.86)	(14.29)	(72.86)	(8.57)	(1.43)				

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาศักยภาพ บุคลากรและรับบริหาร จัดการอาเซียน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					μ	σ	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
11. เทศบาลตำบลป่าไร่มี การจัดทำโปสเตอร์ เผยแพร่ข้อมูลการเตรียม ความพร้อมในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	0 (0.00)	12 (17.14)	24 (34.29)	30 (42.86)	4 (5.71)	2.63	.837	ปานกลาง	8
12. เทศบาลตำบลป่าไร่มี การจัดฝึกอบรม เพื่อเตรียมความพร้อม ด้านภาษาให้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	1 (1.43)	25 (35.71)	34 (48.57)	7 (10.00)	3 (4.29)	3.20	.809	ปานกลาง	6
13. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการปรับปรุงโครงสร้าง และแบ่งส่วนงานภายใน เพื่อรองรับภารกิจ ด้านอาเซียน อาทิเช่น ศูนย์บริการข้อมูล อาเซียน	2 (2.89)	33 (47.14)	31 (44.29)	0 (0.00)	4 (5.71)	3.41	.807	มาก	4
14. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดทำแผน อัตรากำลัง เพื่อเกลี่ย อัตรา และสรรหา บุคลากร เพื่อรองรับ ภารกิจงานด้านอาเซียน	1 (1.43)	37 (52.86)	28 (40.0)	2 (2.86)	2 (2.86)	3.47	.717	มาก	3
รวม						3.30	.54	ปานกลาง	

จากตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและรับบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง พบว่า ในภาพรวม มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่า ($\mu = 3.30, \sigma = .54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของความคิดเห็นบุคลากรต่อการเตรียม

ความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า

บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่ในเรื่อง “การจัดทำฐานข้อมูลด้านประชาคมอาเซียน” เป็นอันดับ 1 โดยมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 3.66, \sigma = .679$) รองลงมา คือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำฐานข้อมูลด้านประชาคมอาเซียน” ($\mu = 3.63, \sigma = .745$) “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำแผนอัตรากำลัง เพื่อเกื้ออัตร และสรรหาบุคลากร เพื่อรองรับภารกิจงานด้านอาเซียน” ($\mu = 3.47, \sigma = .717$) “เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการปรับปรุงโครงสร้างและแบ่งส่วนงานภายในเพื่อรองรับภารกิจด้านอาเซียน อาทิเช่น ศูนย์บริการข้อมูลอาเซียน” ($\mu = 3.41, \sigma = .807$) “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อรับทราบสภาพปัญหาหระคมความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ($\mu = 3.30, \sigma = .688$) “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ($\mu = 3.20, \sigma = .809$) “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการสำรวจตรวจสอบและวิเคราะห์เทศบัญญัติให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ($\mu = 3.09, \sigma = .631$) และ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำโปสเตอร์เผยแพร่ข้อมูลการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ($\mu = 2.63, \sigma = .837$) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น

ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์ อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ท้องถิ่น	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					μ	σ	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
	15. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการเตรียมความพร้อม และยกระดับคุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดเพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	5 (7.14)	52 (74.29)	11 (15.71)	1 (1.43)				

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์ อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ท้องถิ่น	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					μ	σ	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
	16. เทศบาลตำบลป่าไร่ ได้มีการจัดโครงการพัฒนา ทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาที่ 3 เช่น ภาษา เขมร เป็นต้น ให้แก่ บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมอาเซียน	5 (7.14)	51 (72.86)	11 (15.71)	1 (1.43)				
17. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการพัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ OTOP สู่ตลาด อาเซียน	5 (7.14)	50 (71.43)	12 (17.14)	1 (1.43)	2 (2.86)	3.80	.672	มาก	2
รวม						3.81	.64	มาก	

จากตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น พบว่า ในภาพรวม มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 3.81, \sigma = .64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของความคิดเห็นบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า

บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่ในเรื่อง “การเตรียมความพร้อมและยกระดับคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” มากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 3.84, \sigma = .629$) รองลงมา คือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการพัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ OTOP สู่ตลาดอาเซียน” ($\mu = 3.80, \sigma = .672$) และ “เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการจัด โครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาที่ 3 เช่น ภาษา เขมร เป็นต้น ให้แก่บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ($\mu = 3.80, \sigma = .714$) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน

ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
18. เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการบริหารจัดการขยะชุมชนเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	14 (20.00)	44 (62.86)	8 (11.43)	2 (2.86)	2 (2.86)	3.94	.832	มาก	2
19. เทศบาลได้ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	14 (20.00)	44 (62.86)	9 (12.86)	2 (2.86)	1 (1.43)	3.97	.761	มาก	1
รวม						3.96	.79	มาก	

จากตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน พบว่า ในภาพรวม มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 3.96, \sigma = .79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของความคิดเห็นบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของความคิดเห็นบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า

บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่ในเรื่อง “การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน” มากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 3.97, \sigma = .761$) รองลงมาคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการบริหารจัดการขยะชุมชนเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน” ($\mu = 3.94, \sigma = .832$) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน

ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
20. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดอบรมการเตรียมความพร้อมด้านการป้องกันควบคุมโรคข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	5 (7.14)	31 (44.29)	31 (44.29)	2 (2.86)	1 (1.43)	3.53	.737	มาก	3
21. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีกิจกรรมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค/อาหารปลอดภัยตามแนวพรมแดน เช่น กิจกรรมการออกตรวจมาตรฐานสินค้าและความสะอาดของอาหารเป็นต้น	0 (0.00)	8 (11.43)	28 (40.00)	31 (44.29)	3 (4.29)	3.59	.752	มาก	2
22. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการณรงค์การป้องกันยาเสพติดในชุมชนและกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาใช้แรงงานในเขตเทศบาล	18 (25.71)	41 (58.57)	8 (11.43)	2 (2.86)	1 (1.43)	4.04	.788	มาก	1
รวม						3.96	.79	มาก	

จากตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน พบว่า ในภาพรวม มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 3.96$, $\sigma = .79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของความคิดเห็นบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า

บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของเทศบาลตำบลป่าไร่ในเรื่อง “การรณรงค์การป้องกันยาเสพติดในชุมชน และกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาใช้แรงงาน

ในเขตเทศบาล”มากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 4.04, \sigma = .788$) รองลงมาคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีกิจกรรมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค/ อาหารปลอดภัยตามแนวพรมแดน เช่น กิจกรรมการออกตรวจมาตรฐานสินค้าและความสะอาดของอาหาร เป็นต้น” ($\mu = 3.59, \sigma = .752$) และ“เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดอบรมการเตรียมความพร้อมด้านการป้องกันควบคุมโรคข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ($\mu = 3.53, \sigma = .737$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกรายด้าน

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	μ	σ	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	3.09	.57	ปานกลาง	5
ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีสมรรถนะสูง	3.30	.54	ปานกลาง	4
ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน และอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.81	.64	มาก	2
ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สืบสานการเจริญเติบโต ที่มีคุณภาพและยั่งยืน	3.96	.79	มาก	1
ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน	3.72	.67	มาก	3
ภาพรวม	3.43	.50	มาก	

จากตารางที่ 14 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ พบว่า ในภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.43, \sigma = .50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน เป็นอันดับ 1 มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.96, \sigma = .79$) รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\mu = 3.81, \sigma = .64$) ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน ($\mu = 3.72, \sigma = .67$) ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง ($\mu = 3.30, \sigma = .54$) และด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ($\mu = 3.09, \sigma = .57$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว

ในตอนที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 15-18

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของความคิดเห็นบุคลากร
ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่
จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นบุคลากรเทศบาล ตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียม ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคม อาเซียน	ชาย			หญิง		
	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ
ด้านการส่งเสริมการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบ คมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้ มาตรฐานสากลเพื่อรองรับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	3.16	.42	ปานกลาง	3.03	.67	ปานกลาง
ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และระบบบริหารจัดการของ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีสมรรถนะสูง	3.32	.47	ปานกลาง	3.28	.61	ปานกลาง
ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์ อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่ง ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.85	.51	มาก	3.78	.75	มาก
ด้านการส่งเสริมการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่ การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพ และยั่งยืน	4.09	.58	มาก	3.84	.94	มาก
ด้านการส่งเสริมศักยภาพ และความสงบเรียบร้อย ของชุมชน	3.87	.52	มาก	3.59	.67	มาก
ภาพรวม	3.49	.37	มาก	3.37	.60	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมาย ของความคิดเห็นบุคลากร ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบล ป่าไร่ จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวม บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่ มีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.49, \sigma = .37$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่า บุคลากรที่เป็นเพศหญิง ที่เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\mu = 3.37, \sigma = .60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนในด้านการส่งเสริมการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว มากกว่า บุคลากรที่เป็นเพศหญิง

2. บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนในด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง มากกว่าบุคลากรที่เป็นเพศหญิง

3. บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนในด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าบุคลากรที่เป็นเพศหญิง

4. บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนในด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สู่อุตสาหกรรมสีเขียวที่มีคุณภาพและยั่งยืน มากกว่าบุคลากรที่เป็นเพศหญิง

5. บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนในด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน มากกว่าบุคลากรที่เป็น เพศหญิง

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของความคิดเห็นบุคลากร
ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่
จำแนกตามการศึกษา

ความคิดเห็น บุคลากรเทศบาล ตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียม ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	มัธยมศึกษาตอนต้น			มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ			อนุปริญญา/ ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง			ปริญญาตรีขึ้นไป		
	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ
ด้านการส่งเสริม การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบ คมนาคมที่มี ประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้ มาตรฐานสากล เพื่อรองรับ การขยายตัวทาง เศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	2.87	.14	ปานกลาง	3.12	.62	ปานกลาง	3.19	.52	ปานกลาง	3.08	.61	ปานกลาง
ด้านการพัฒนา ศักยภาพบุคลากร และระบบบริหาร จัดการ ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้ มีสมรรถนะสูง	3.08	.36	ปานกลาง	3.16	.50	ปานกลาง	3.44	.47	มาก	3.31	.60	ปานกลาง
ด้านการส่งเสริม อัครลักษณ์อาเซียน และอนุรักษ์ไว้ ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ท้องถิ่น	3.40	.55	ปานกลาง	3.90	.22	มาก	3.96	.33	มาก	3.79	.79	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความคิดเห็น บุคลากรเทศบาล ตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียม ความพร้อมเพื่อเข้า สู่ประชาคม อาเซียน	มัธยมศึกษาตอนต้น			มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ			อนุปริญญา/ ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง			ปริญญาตรีขึ้นไป		
	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ
ด้านการส่งเสริม การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม การเจริญเติบโตที่มี คุณภาพและยั่งยืน	4.00	.71	มาก	4.00	.47	มาก	4.13	.52	มาก	3.88	.95	มาก
ด้านการส่งเสริม ศักยภาพและความ สงบเรียบร้อยของ ชุมชน	3.80	.51	มาก	3.87	.57	มาก	3.69	.61	มาก	3.68	.74	มาก
ภาพรวม	3.25	.27	ปานกลาง	3.42	.40	มาก	3.54	.37	มาก	3.41	.59	มาก

จากตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของความคิดเห็นบุคลากร ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวม บุคลากรที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.54, \sigma = .37$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ($\mu = 3.42, \sigma = .40$) ปริญญาตรีขึ้นไป ($\mu = 3.41, \sigma = .59$) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ($\mu = 3.25, \sigma = .27$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. บุคลากรที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่ มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากล เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว มากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ

2. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มี สมรรถนะสูง มากกว่าบุคลากรที่มีระดับปริญญาตรีขึ้นไป ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ

3. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์ อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าบุคลากรที่มี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ

4. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน มากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับปริญญาตรีขึ้นไปตามลำดับ

5. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมศักยภาพ และความสงบเรียบร้อยของชุมชน มากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับอนุปริญญา/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรีขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของความคิดเห็นบุคลากร
ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่
จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นบุคลากร เทศบาลตำบลป่าไร่	อายุต่ำกว่า 30 ปี			อายุ 31-39 ปี			อายุ 40-49 ปี			อายุ 50 ปีขึ้นไป		
			แปล			แปล			แปล			แปล
	μ	σ	ความ	μ	σ	ความ	μ	σ	ความ	μ	σ	ความ
ต่อการเตรียม ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน												
ด้านการส่งเสริม การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบ คมนาคมที่มี ประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้ มาตรฐานสากล เพื่อรองรับการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	3.28	.76	ปานกลาง	2.81	.62	ปานกลาง	3.07	.39	ปานกลาง	3.27	.47	มาก
ด้านการพัฒนา ศักยภาพบุคลากร และระบบบริหาร จัดการของกรม ส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้มี สมรรถนะสูง												
ด้านการส่งเสริม อัตลักษณ์อาเซียน และอนุรักษ์ไว้ซึ่ง ขนบธรรมเนียม ประเพณี และ วัฒนธรรมท้องถิ่น												
ด้านการส่งเสริมการ บริหารจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติ และการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมสู่ การเจริญเติบโต ที่มีคุณภาพและยั่งยืน	3.97	.48	มาก	3.51	.93	มาก	3.81	.64	มาก	4.02	.08	มาก
	4.00	.71	มาก	3.41	1.14	มาก	4.17	.56	มาก	4.19	.40	มาก

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นบุคลากร เทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียม ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	อายุต่ำกว่า 30 ปี			อายุ 31-39 ปี			อายุ 40-49 ปี			อายุ 50 ปีขึ้นไป		
	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ
ด้านการส่งเสริม ศักยภาพ และความสงบ เรียบร้อยของชุมชน	3.92	.61	มาก	3.35	.79	ปานกลาง	3.45	.33	มาก	3.64	.31	มาก
ภาพรวม	3.56	.46	มาก	3.11	.73	ปานกลาง	3.45	.33	มาก	3.64	.31	มาก

จากตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมาย
ของความคิดเห็นบุคลากร ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบล
ป่าไร่ จำแนกตามกลุ่มอายุพบว่า โดยภาพรวม บุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เห็นว่า เทศบาลตำบลป่า
ไร่มีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.64, \sigma = .31$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ย
มากกว่าบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ($\mu = 3.56, \sigma = .46$) อายุ 40-49 ปี ($\mu = 3.45, \sigma = .33$)
และอายุ 31-39 ปี ($\mu = 3.11, \sigma = .73$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. บุคลากรที่อายุต่ำกว่า 30 ปี เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มี
ประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและ
การท่องเที่ยว มากกว่าบุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป อายุ 40-49 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ
2. บุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนในด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง มากกว่าบุคลากรที่มีอายุ
ต่ำกว่า 30 ปี อายุ 40-49 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ
3. บุคลากรที่อายุ 50 ปีขึ้นไป เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี
และวัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าบุคลากรที่มีต่ำกว่า 30 ปี อายุ 40-49 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ
4. บุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน มากกว่าบุคลากรที่มีอายุ 40-49 ปี

ต่ำกว่า 30 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ

5. บุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน มากกว่าบุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป อายุ 40-49 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของความคิดเห็นบุคลากร ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอสามโก้ จังหวัดอ่างทอง

ความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ข้าราชการประจำ			ข้าราชการการเมือง			ลูกจ้างประจำ			ลูกจ้างชั่วคราว			พนักงานจ้าง		
	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ
ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	3.14	.65	ปานกลาง	3.16	.35	ปานกลาง	3.13	.51	ปานกลาง	3.06	.65	ปานกลาง	3.02	.70	ปานกลาง
ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง	3.26	.65	ปานกลาง	3.45	.39	มาก	3.30	.39	ปานกลาง	3.31	.41	ปานกลาง	3.18	.69	ปานกลาง
ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.82	.87	มาก	3.92	.46	มาก	3.96	.49	มาก	3.70	.45	มาก	3.71	.79	มาก

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ความคิดเห็นบุคลากรเทศบาล ตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความ พร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ข้าราชการประจำ		ข้าราชการการเมือง		ลูกจ้างประจำ		ลูกจ้างชั่วคราว		พนักงานจ้าง						
	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ	μ	σ	แปลความ			
ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสาธารณสุข	3.86	1.23	มาก	4.20	.41	มาก	4.00	.53	มาก	3.61	.60	มาก	3.91	.92	มาก
สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มี คุณภาพและยั่งยืน	3.88	.93	มาก	3.72	.46	มาก	3.58	.56	มาก	3.48	.44	มาก	3.79	.79	มาก
ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความ รับผิดชอบต่อชุมชน	3.44	.69	มาก	3.54	.29	มาก	3.44	.38	มาก	3.34	.40	มาก	3.36	.64	มาก
ภาพรวม															

จากตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของความคิดเห็นบุคลากร ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมืองมีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.54, \sigma = .29$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งลูกจ้างประจำ ($\mu = 3.44, \sigma = .38$) ตำแหน่งข้าราชการ ($\mu = 3.44, \sigma = .69$) ตำแหน่งพนักงานจ้าง ($\mu = 3.36, \sigma = .64$) และตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ($\mu = 3.34, \sigma = .40$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. บุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมือง เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการประจำ ตำแหน่งลูกจ้างประจำ ตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว และตำแหน่งพนักงานจ้าง ตามลำดับ

2. บุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมือง เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งลูกจ้างประจำ ข้าราชการประจำ และตำแหน่งพนักงานจ้าง ตามลำดับ

3. บุคลากรที่มีตำแหน่งลูกจ้างประจำเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมืองข้าราชการประจำ ตำแหน่งพนักงานจ้าง และตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ตามลำดับ

4. บุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมือง เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งลูกจ้างประจำ ตำแหน่งข้าราชการประจำ ตำแหน่งพนักงานจ้าง และตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ตามลำดับ

5. บุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการประจำ เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งพนักงานจ้าง ตำแหน่งข้าราชการการเมือง ตำแหน่งลูกจ้างประจำ และตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” มีวัตถุประสงค์การศึกษา คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้วและเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และ ตำแหน่งโดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากประชากรที่เป็นบุคลากรซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว จำนวน 70 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Compare mean) ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคลากรของเทศบาลตำบลป่าไร่ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 40-49 ปี และส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นพนักงานจ้างมากที่สุด
2. ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวม พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
  - 2.1 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า

บุคลากรมีความคิดเห็นว่า “เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด” มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการประสานหรือขอความร่วมมือจาก องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว เป็นเจ้าภาพหลัก ในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่เป็นเขตต่อระหว่างเทศบาลตำบลป่าไร่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น” และลำดับสุดท้าย คือ เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดทำป้ายหน่วยงานสองภาษา ให้มีความชัดเจน

2.2 ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและรับบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ พบว่า

บุคลากรมีความคิดเห็นว่า “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำฐานข้อมูลด้านประชาคมอาเซียน” มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำมคมอาเซียนบนเว็บไซต์ของหน่วยงาน และลำดับสุดท้ายคือ เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำโปสเตอร์เผยแพร่ข้อมูลการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.3 ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ พบว่า

บุคลากรมีความคิดเห็นว่า “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการเตรียมความพร้อมและยกระดับคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เทศบาลตำบลป่าไร่มีการพัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ OTOP สู่ตลาดอาเซียน และลำดับสุดท้ายเทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการจัดโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 เช่นภาษา เขมร เป็นต้น ให้แก่บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.4 ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ พบว่า

บุคลากรมีความคิดเห็นว่า “เทศบาลตำบลป่าไร่ได้ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน” อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง และลำดับสุดท้าย เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการบริหารจัดการขยะชุมชน เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

2.5 ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชนในภาพรวม
อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของความคิดเห็นบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ พบว่า

บุคลากรมีความคิดเห็นว่า “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการรณรงค์การป้องกันยาเสพติด
ในชุมชน และกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาใช้แรงงานในเขตเทศบาล” อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย
มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีกิจกรรมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค/ อาหาร
ปลอดภัยตามแนวพรมแดน” และลำดับสุดท้ายคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดอบรม
การเตรียมความพร้อมด้านการป้องกันควบคุมโรคข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคม
อาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว พบว่า

3.1 เพศ พบว่า โดยภาพรวม บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่
มีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าบุคลากรที่เป็นเพศ
หญิงที่เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม
อาเซียนในด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ
ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว มากกว่า
บุคลากรที่เป็นเพศหญิง

บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม
อาเซียนในด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง มากกว่าบุคลากรที่เป็นเพศหญิง

บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม
อาเซียนในด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี
และวัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าบุคลากรที่เป็นเพศหญิง

บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม
อาเซียน ในด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
สู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน มากกว่าบุคลากรที่เป็นเพศหญิง

บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม
อาเซียน ในด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน มากกว่าบุคลากรที่เป็น
เพศหญิง

3.2 ระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวม บุคลากรที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปริญญาตรีขึ้นไป และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

บุคลากรที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากล เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว มากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง มากกว่าบุคลากรที่มีระดับปริญญาตรีขึ้นไป ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน มากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับปริญญาตรีขึ้นไปตามลำดับ

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน มากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับอนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรีขึ้นไป ตามลำดับ

3.3 อายุ พบว่า โดยภาพรวม บุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่ มีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อายุ 40-49 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

บุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว มากกว่าบุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป อายุ 40-49 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ บุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง มากกว่าบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อายุ 40-49 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ

บุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าบุคลากรที่มีต่ำกว่า 30 ปี อายุ 40-49 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ

บุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน มากกว่าบุคลากรที่มีอายุ 40-49 ปี ต่ำกว่า 30 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ

บุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน มากกว่าบุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป อายุ 40-49 ปี และอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ

3.4 ตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวม บุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมืองมีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งลูกจ้างประจำ ตำแหน่งข้าราชการประจำ ตำแหน่งพนักงานจ้าง และตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

บุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมือง เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการประจำ ตำแหน่งลูกจ้างประจำ ตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว และตำแหน่งพนักงานจ้าง ตามลำดับ

บุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมือง เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งลูกจ้างประจำ ข้าราชการประจำ และตำแหน่งพนักงานจ้าง ตามลำดับ

บุคลากรที่มีตำแหน่งลูกจ้างประจำเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ตำแหน่งพนักงานจ้าง และ ตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ตามลำดับ

บุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมือง เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งลูกจ้างประจำ ตำแหน่งข้าราชการประจำ ตำแหน่งพนักงานจ้าง และตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ตามลำดับ

บุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการประจำ เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งพนักงานจ้าง ตำแหน่งข้าราชการการเมือง ตำแหน่งลูกจ้างประจำ และตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ได้ศึกษาความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรุณประเทศ จังหวัดสระแก้ว และเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรุณประเทศ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง ผู้วิจัยสามารถนำผลการศึกษามาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรุณประเทศ จังหวัดสระแก้ว

จากการศึกษา พบว่าความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ ในภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก พิจารณา

เป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน เป็นอันดับ 1 มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน ด้านการพัฒนา ศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง และด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบ คมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว ตามลำดับ

ซึ่งสอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ทั้ง 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัว ทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน และอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน

อีกทั้งจากทัศนะของผู้วิจัยเห็นว่าได้มีการบรรจุด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการส่งเสริม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพ และยั่งยืน ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น และด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน ได้มีการบรรจุไว้ในแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561)

ของเทศบาลตำบลป่าไร่ อีกทั้งผลการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ัญชกรณ์ ศรีนพรัตน์กุล (2557) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาล เมืองชลบุรี โดยพบว่า บุคลากรสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี มีความคิดเห็นว่าการเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลเมืองชลบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี และงานวิจัยของ สินี เสารอง (2557) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของ โรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด โดยผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการศึกษาใน โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) โดยรวม

และรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของความคิดเห็น บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า “เทศบาลตำบลป่าไร่ ได้มีการก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด” มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการประสานหรือขอความร่วมมือจาก อบจ. สระแก้ว เป็นเจ้าภาพหลัก ในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่เป็นเขตต่อระหว่างเทศบาลตำบลป่าไร่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น” และลำดับสุดท้ายคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำป้ายหน่วยงานสองภาษาให้มีความชัดเจน”

ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ในยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ การส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัว ทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว อันประกอบด้วย ประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ (1) พัฒนาศักยภาพ อปท. ในการก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคม/ โครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด (2) ปรับปรุงประสิทธิภาพความเชื่อมโยงระบบ คมนาคม (3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ อปท. จัดทำป้ายหน่วยงาน/ ป้ายเส้นทางสองภาษาให้มีความชัดเจน อย่างไรก็ตามในทัศนะของผู้วิจัยเห็นว่า ประเด็นทั้ง 3 ประเด็นข้างต้นบางประเด็นเท่านั้นถูกบรรจุในแผน 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) ของเทศบาลตำบลป่าไร่ โดยเฉพาะในประเด็นการพัฒนาศักยภาพ อปท. ในการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบคมนาคม/ โครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด ในขณะที่อีก 2 ประเด็น ที่เหลือมิได้ถูกบรรจุไว้ในแผน 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) ของเทศบาลตำบลป่าไร่ จึงทำให้ระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านนี้มีระดับความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง และผลการศึกษาค้นคว้านี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณาริ นวนสี (2556) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา โดยผลการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องส่งเสริมพัฒนาด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค เพื่อรองรับการค้า การลงทุน การจัดวางผังเมือง การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและโครงข่าย

คมนาคมขนส่ง การพัฒนา ระบบ โลจิสติกส์เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน

1.2 ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำฐานข้อมูลด้านประชาคมอาเซียน” มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำแผนอัตรากำลัง เพื่อเกลี่ยอัตรา และสรรหาบุคลากร เพื่อรองรับภารกิจงานด้านอาเซียน”, “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการปรับปรุงโครงสร้างและแบ่งส่วนงานภายในเพื่อรองรับภารกิจด้านอาเซียน อาทิ เช่นศูนย์บริการข้อมูลอาเซียน” และลำดับสุดท้ายคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำโปสเตอร์เผยแพร่ข้อมูลการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”

ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ในยุทธศาสตร์ที่ 2 คือ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง อันประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ (1) พัฒนาโครงสร้างฐานข้อมูลด้านอาเซียน (2) ทบทวนและปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการเข้ารับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (3) พัฒนาศักยภาพให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่เหมาะสมกับภารกิจงานและพร้อมรับกับการเป็นประชาคมอาเซียน และ (4) ปรับปรุงโครงสร้างองค์การให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับภารกิจด้านอาเซียน อย่างไรก็ตามในทัศนะของผู้วิจัยเห็นว่าประเด็นทั้ง 4 ประเด็นข้างต้น บางประเด็นเท่านั้นถูกรับรองในแผน 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) ของเทศบาลตำบลป่าไร่ โดยเฉพาะในประเด็นพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่เหมาะสมกับภารกิจงานและพร้อมรับกับการเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งถูกรับรองเป็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ ในขณะที่อีก 3 ประเด็นที่เหลือมิได้ถูกรับรองไว้ในแผน 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) ของเทศบาลตำบลป่าไร่ จึงทำให้ระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านนี้มีระดับความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูสาโรชคตฺตัญญู ยศฐาสักดิ์ (2557) ศึกษาเรื่อง ความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของ โรงเรียนศรีราชาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ปัญหาในการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของ โรงเรียนศรีราชาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า โรงเรียนศรีราชาขาดความพร้อมในการรับรู้ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ขาดความสนใจในการพัฒนาตนเอง ขาดงบประมาณ ขาดผู้มีความชำนาญในการทำวิจัย ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาคือ โรงเรียนศรีราชาควรจัดให้มีการอบรมบุคลากรเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการเรียนภาษาอังกฤษ จัดอบรมพัฒนาศักยภาพ

ที่เชี่ยวชาญในสายงาน จัดหาอุปกรณ์ไอซีทีให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ เป็นต้น

1.3 ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการเตรียมความพร้อมและยกระดับคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการพัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ OTOP ตูตลาตอาเซียน”และลำดับสุดท้าย คือ “เทศบาลตำบลป่าไร่ ได้มีการจัดโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 เช่น ภาษา เขมร เป็นต้น ให้แก่บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”

ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ในยุทธศาสตร์ที่ 3 อันประกอบด้วยประเด็นเกี่ยวกับส่งเสริมการเรียนรู้ อัตลักษณ์อาเซียนและการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้กับบุคลากร อปท. และประชาชน ในทัศนะของผู้วิจัยเห็นว่า ประเด็นในเรื่องนี้ถูกบรรจุในแผน 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) ของเทศบาลตำบลป่าไร่ ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ประชาชนมีคุณภาพ ได้แก่ โครงการ ต่าง ๆ ดังนี้ (1) การพัฒนาด้านการศึกษา (2) การอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา (3) การพัฒนาสินค้า OTOP และ (4) โครงการจัดหาครูสอน ภาษาอังกฤษ และภาษากัมพูชา จึงทำให้ระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านนี้มีระดับความพร้อมอยู่ในระดับมาก และผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภครจิรา พรหมสุวิชา (2557) ที่ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยพบว่าแนวทางการเตรียมความพร้อมของคณะศึกษาศาสตร์ ควรพัฒนาหลักสูตรให้รองรับประชาคมอาเซียน และแสดงถึงอัตลักษณ์ของความเป็นครูไทย และควรมีโครงการแลกเปลี่ยน หมุนเวียนอาจารย์ และสนับสนุนให้บุคลากร สื่อสารกับนิสิตต่างชาติได้ และพบอีกว่า สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือการเรียนการสอนและการเตรียมความพร้อมของนิสิตด้านภาษา ด้านการทำความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน

1.4 ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “เทศบาลได้ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำ ธรรมชาติ เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน” มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก และรองลงมา คือ “เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการบริหารจัดการขยะชุมชนเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน”

ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ในยุทธศาสตร์ที่ 4 คือ การส่งเสริม
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน
อันประกอบด้วย ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในทัศนะ
ของผู้วิจัยเห็นว่า ประเด็นในเรื่องนี้ถูกบรรจุในแผน 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) ของเทศบาลตำบลป่าไร่
ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ประกอบด้วย
โครงการต่าง ๆ ดังนี้ (1) พัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ คู คลอง หนอง บึง แหล่งน้ำ
ชลประทาน ให้สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี (2) การจัดการขยะและบำบัดน้ำเสีย และ
(3) ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ และ ในยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
ที่ประกอบด้วย โครงการต่าง ๆ ดังนี้ (1) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว (2) ประชาสัมพันธ์
แหล่งท่องเที่ยว และ (3) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำธรรมชาติ
 ฯลฯ จึงทำให้ระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านนี้ มีระดับ
ความพร้อมอยู่ในระดับมาก และผลการศึกษาครั้งนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณาริ นวนสี
(2556) ที่ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสะเคา จังหวัดสงขลา
โดยผลการศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้ได้
มาตรฐานสากล และควรปรับปรุงร่วมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในเขตพื้นที่

1.5 ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน ในภาพรวม
อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการรณรงค์การป้องกัน
ยาเสพติดในชุมชน และกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาใช้แรงงานในเขตเทศบาล” มีค่าเฉลี่ยมาก
เป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีกิจกรรมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค/
อาหารปลอดภัยตามแนวพรมแดน เช่น กิจกรรมการออกตรวจมาตรฐานสินค้าและความสะอาด
ของอาหาร เป็นต้น” และลำดับสุดท้ายคือ “เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดอบรมการเตรียมความพร้อม
ด้านการป้องกันควบคุมโรคข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”

ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ในยุทธศาสตร์ที่ 5 คือ การส่งเสริม
ศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน อันประกอบด้วย ประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ (1) ส่งเสริม
และสนับสนุน อปท.ในการให้บริการสาธารณสุขขั้นมูลฐาน และ (2) มาตรการรองรับการแพร่
ระบาดของยาเสพติดอันเป็นผลจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน ในทัศนะของผู้วิจัยเห็นว่า ประเด็นทั้ง

2 ประเด็น ข้างต้นถูกบรรจุในแผน 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) ของเทศบาลตำบลป่าไร่ ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ประชาชนมีคุณภาพ อันประกอบด้วยโครงการที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้แก่ (1) การพัฒนา ด้านสาธารณสุข และ (2) การพัฒนาการจัดให้มีความมั่นคงปลอดภัยปลอดภัยปลอดภัยปลอดภัยปลอดภัยปลอดภัย และในยุทธศาสตร์ที่ 6 การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ประกอบด้วยโครงการ ธรรมรงค์ให้เยาวชนและประชาชนตื่นตัวถึงความสำคัญของการป้องกันปัญหาเสพติดโดย ให้มีความร่วมมือกับเยาวชนและประชาชน จึงทำให้ระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนในด้านนี้มีระดับความพร้อมอยู่ในระดับมาก และผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของ วรณารี นวนสี (2556) ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสะเตาะ จังหวัดสงขลา โดยผลการศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะต้อง สร้างเครือข่ายให้กับองค์กรและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหา ด้านอาชญากรรม และยาเสพติด ส่งเสริมและพัฒนาประชาชนเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลง ของประชาคมอาเซียน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น สร้างสังคมที่มั่นคงและปลอดภัยจากยาเสพติด ยกระดับการกินดีอยู่ดีของประชาชน อาเซียน รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้านสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรคำนึงถึง ผลกระทบจากปัญหาสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการ เคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี เช่น โรคระบาด การให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในท้องถิ่น การป้องกัน และควบคุมการให้ความรู้ในโรคติดต่อที่อาจเกิดขึ้น การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชน ในท้องถิ่นด้านสาธารณสุข พบว่าการเพิ่มมาตรฐานการรักษาพยาบาลให้เป็นที่ยอมรับของ ประชาคมอาเซียน การส่งเสริมให้ประชาชน มีสุขภาพ แข็งแรง ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ และอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย ส่วนการควบคุมและการป้องกัน โรคระบาดไม่ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนของบุคลากรในเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง ผู้วิจัยขอนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

2.1 เพศ พบว่า โดยภาพรวม บุคลากรที่เป็นเพศชายเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่ มีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าบุคลากรที่เป็นเพศ

หญิงที่เห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถัดดา หิรัญญา (2555) ซึ่งได้ศึกษาวิจัย เรื่อง นักการบัญชีไทยกับ ความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชี ตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า เพศ ต่างก็มีความพร้อมในด้านมาตรฐานทางการบัญชีแตกต่างกัน กล่าวคือ เพศที่แตกต่างกันทำ ให้มีความพร้อมในการใช้ มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายจะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชี ตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจ อาเซียนมากกว่าเพศหญิง

2.2 ระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวม บุคลากรที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเห็นว่า เทศบาลตำบลป่าไร่มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย มากกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปริญญาตรีขึ้นไป และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ ทั้งนี้สอดคล้อง กับงานวิจัยของ กิตติภรณ์ อินทิปิก (2557) ที่พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผล ต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 อายุ พบว่า โดยภาพรวม บุคลากรที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เห็นว่า มีความคิดเห็น ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากกว่า ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อายุ 40-49 ปี และผู้ที่มีอายุ 31-39 ปี ตามลำดับ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาวรรณ เมฆจินดา (2557) ที่พบว่า นิสิตที่มีอายุแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมสำหรับมุ่งสู่ตลาดแรงงานในประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 แตกต่างกัน

2.4 ตำแหน่ง พบว่าโดยภาพรวม บุคลากรที่มีตำแหน่งข้าราชการการเมือง มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากกว่าผู้ที่มีตำแหน่ง ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ข้าราชการ และพนักงานจ้างตามลำดับ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ชื่นชนก วุฒิพงษ์ปรีชา (2557) ที่พบว่า ตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีผลต่อการเตรียม ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

การกำหนดข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ข้อเสนอแนะ ในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ จำแนกออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่
  - 1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
 จากการศึกษารายชื่อเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ต่อ

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” โดยภาพรวมพบว่า บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะ ในประเด็นเรื่องการจัดทำป้ายเส้นทางสองภาษา และการจัดทำป้ายหน่วยงานสองภาษาให้มีความชัดเจน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับประเด็นอื่น ๆ ในด้านนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย ดังนี้

1.1.1 กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรจุแผนการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ไว้ในแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลป่าไร่ให้มีความชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไปในอนาคต

1.1.2 กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะพื้นที่ค้าขายชายแดนมีการเร่งดำเนินการจัดทำป้ายเส้นทางสองภาษา และการจัดทำป้ายหน่วยงานสองภาษาให้มีความชัดเจน

1.1.3 กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง เช่น นโยบายการปรับปรุงประสิทธิภาพความเชื่อมโยงระบบ คมนาคม เป็นต้น

1.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1.2.1 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว พบว่า บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอันดับสุดท้ายเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ โดยมีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อทำการพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย เมื่อเทียบกับข้ออื่น ๆ คือ ประเด็นเรื่อง (ก) การจัดฝึกอบรมบุคลากรด้านการจัดการ โลจิสติกส์ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ข) การจัดทำป้ายเส้นทางสองภาษา และป้ายหน่วยงานสองภาษาให้มีความชัดเจน เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยจึงได้มีข้อเสนอแนะเพื่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

1.2.1.1 เทศบาลตำบลป่าไร่ควรมีการจัดฝึกอบรมบุคลากรด้านการจัดการ
โลจิสติกส์ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2.1.2 เทศบาลตำบลป่าไร่การจัดทำป้ายเส้นทางสองภาษา และป้าย
หน่วยงานสองภาษาให้มีความชัดเจนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2.2 ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริหารจัดการของกรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง พบว่า บุคลากรเทศบาล
ตำบลป่าไร่มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอันดับ
รองสุดท้าย มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อทำการพิจารณาเป็นรายชื่อ
ที่มีค่าเฉลี่ยน้อย เมื่อเทียบกับข้ออื่น ๆ คือ ประเด็นเรื่อง (ก) การสำรวจตรวจสอบและวิเคราะห์
เทศบัญญัติให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และ (ข) การจัดทำโปสเตอร์เผยแพร่ข้อมูล
การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยจึงได้มีข้อเสนอแนะ เพื่อการเตรียม
ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

1.2.2.1 สภาเทศบัญญัติควรมีการสำรวจตรวจสอบและวิเคราะห์เทศบัญญัติ
ให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากยิ่งขึ้น

1.2.2.2 เทศบาลตำบลป่าไร่ควรมีการจัดทำโปสเตอร์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์
ข้อมูลการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ให้ประชาชน นักท่องเที่ยว ทราบ
อย่างกว้างขวาง

1.2.3 ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน อาเซียน พบว่า
บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
เป็นอันดับ 3 มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อทำการพิจารณาเป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ย
น้อย เมื่อเทียบกับข้ออื่น ๆ คือ ประเด็นเรื่องการจัดอบรมการเตรียมความพร้อมด้านการป้องกัน
ควบคุมโรคข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยจึงได้มีข้อเสนอแนะ
เพื่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

1.2.3.1 เทศบาลตำบลป่าไร่ควรมีการจัดอบรมการเตรียมความพร้อม
ด้านการป้องกันควบคุมโรคข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.2.3.2 เทศบาลตำบลป่าไร่ควรมีการณรงค์ด้านการป้องกันควบคุมโรค
ข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อาทิเช่น การจัดหน่วยบริการแพทย์เคลื่อนที่
เพื่อตรวจสุขภาพของประชาชน และแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ เป็นต้น

1.2.4 ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน จากผลการศึกษา พบว่า บุคลากรเทศบาลตำบล

ป่าไร่มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอันดับ 2 มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อทำการพิจารณาเป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย เมื่อเทียบกับข้ออื่น ๆ คือ ประเด็นเรื่องการบริหารจัดการขยะชุมชนเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยจึงได้มีข้อเสนอแนะ เพื่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

1.2.4.1 สภาเทศบาลฯ ควรมีการปรับปรุง ตำรวจ ตรวจสอบและวิเคราะห์ เทศบาลฯ เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะชุมชนให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อย่างสม่ำเสมอ

1.2.4.2 เทศบาลตำบลป่าไร่ควรมีการบรรจุแผนการบริหารจัดการขยะชุมชนไว้ในแผนพัฒนาของเทศบาล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการขยะชุมชน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.2.4.3 เทศบาลป่าไร่ควรมีการประชาสัมพันธ์ องค์กรการบริหารจัดการขยะชุมชนในพื้นที่อย่างกว้าง

1.2.5 ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น พบว่า บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอันดับ 1 มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อทำการพิจารณาเป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย เมื่อเทียบกับข้ออื่น ๆ คือ ประเด็นเรื่องการจัดโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 เช่น ภาษา เขมร เป็นต้น ให้แก่บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยจึงได้มีข้อเสนอแนะ เพื่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

1.2.5.1 เทศบาลตำบลป่าไร่ควรมีการจัดโครงการฝึกอบรมพัฒนาด้าน ภาษาอังกฤษ ภาษาเขมร เป็นต้น ให้แก่บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.2.5.2 เทศบาลตำบลป่าไร่ควรมีการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ ภาษาเขมร ให้แก่ บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัย ความคิดเห็นของ “ความคิดเห็นของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปถ้าหากต้องการทราบรายละเอียดต่าง ๆ ของข้อมูลเชิงลึก ควรใช้เทคนิค ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ และถ้าหากต้องการข้อมูลในเชิงลึกกว่า ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพ หรือการวิจัยครั้งต่อไปจะต้องศึกษาในการเปรียบเทียบหน่วยงานในรูปแบบ

อื่น ๆ เพื่อให้เกิดมุมมองในหลากหลายมิติ

นอกจากนี้ มีประเด็นการศึกษาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ ที่น่าสนใจศึกษา ตัวอย่างเช่น ประเด็น

2.1 ควรมีการนำแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ไปปรับใช้ในเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อศึกษาถึงกระบวนการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ ตลอดจนปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงผลกระทบ ต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของไทย ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่มีผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถนำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัยที่ได้ไปปรับใช้ต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2558 ก). *แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558*. เข้าถึงได้จาก <http://www.dla.go.th/upload/asean /2014/4/1398308496234.pdf>
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2558 ข). *ร่างแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561)*. สระแก้ว: สำนักปลัดเทศบาลตำบลป่าไร่.
- กรมอาเซียน. (2552). เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th/asean/>
- กรมอาเซียน. (2553). *ความสำคัญของอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th/asean/th/other>
- กรมอาเซียน. (2555). *ความสำคัญของอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th/asean/th/other>
- กรมอาเซียน. (2556 ก). *ความสำคัญของอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th/asean/th/other>
- กรมอาเซียน. (2556 ข). *AEC ประเทศสิงคโปร์*. เข้าถึงได้จาก http://aecbusiness.blogspot.com/2013/08/aec_4011.html
- กระทรวงมหาดไทย. (2556). *การจัดทำแผนกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนภารกิจกระทรวงมหาดไทยด้านอาเซียนในระยะยาว โครงการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการด้านกฎหมายเพื่อเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก www.ppb.moi.go.th/midev01/.../6.%20Strategy%20Plan%202561....
- กองแผนงานวิชาการ สำนักปลัดเทศบาลตำบลป่าไร่ เทศบาลตำบลป่าไร่. (2558). *ข้อมูลแผนเทศบาลตำบลป่าไร่*. สระแก้ว: กองแผนงานวิชาการ สำนักปลัดเทศบาลตำบลป่าไร่ เทศบาลตำบลป่าไร่.
- กาญจนา โปธิ. (2550). *การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกิจการประเภทเซรามิกของจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตติภรณ์ อินธิปก. (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.

- กุสุมา ขกษุ. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการสอบ GAT และ PAT ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง
กรุงเทพมหานคร. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชื่นชนก วุฒิพงศ์ปรีชา. (2557). การพัฒนาทักษะในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ ประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียนของพนักงานธนาคารกรุงไทย พื้นที่จังหวัดลำปาง. การค้นคว้าอิสระ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- ณัฐพล จันทร์เชียว. (2555). การเตรียมความพร้อมของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่
เพื่อรองรับการเข้าเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2559. วิทยานิพนธ์
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐภรณ์ ศรีนพรัตนกุล. (2557). การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ
เทศบาลเมืองชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เทศบาลตำบลป่าไร่. (2558). แผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) ของเทศบาลตำบลป่าไร่. สระแก้ว:
สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลป่าไร่.
- นฤตพงษ์ ไชยวงศ์. (2540). ความพร้อมในการจัดการป่าชุมชน: กรณีศึกษาคณะกรรมการหมู่บ้าน
อำเภอป่า จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นวิรัตน์ สอยเหลือง. (2545). ความพร้อมของพยาบาลตำรวจกับการใช้มาตรการระบบจัดการ
สิ่งแวดล้อม ISO14001. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพยาบาล,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิตาวรรณ สุบรรณเสนีย์. (2556). ความต้องการแรงงานคนไทยที่ความรู้ภาษาพม่าในตลาดแรงงาน
เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC). งานนิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บรรจบ จันทร์เจริญ. (2542). ความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย
ในโรงพยาบาลชุมชน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

- เบญจมาศ วัชโรภาส. (2545). *ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในการให้บริการอินเทอร์เน็ตในจังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณี ชูทัยเงินจิต. (2545). *จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: เสริมสิน พริมเพรส ซิสเต็ม.
- พระครูสาทรทิตติญาณ ขศฐาศักดิ์. (2557). *ความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีราชาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เขวเรศ ทับพันธุ์. (2551). *เศรษฐศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ: ทฤษฎีและนโยบาย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- ลัดดา หิริธูวา. (2555). *นักการบัญชีไทยกับความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชี ตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน*. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ถาวรณ เมฆจินดา. (2557). *การเตรียมความพร้อมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อมุ่งสู่ตลาดแรงงาน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณารี นวนสี. (2556). *การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรปรภา อารีราษฎร์. (2558). *นวัตกรรมการจัดกลุ่มสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- วิทวัส ศรีวิหค. (2555). *การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน ค.ศ. 2015*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

- ศักรินทร์ สารรักษ์. (2557). การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC). วิทยานิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป,
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภครจิรา พรหมสุวิษา. (2557). การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอาเซียน. (2555). โอกาสและประสบการณ์
การลงทุนของ SMEs ไทยใน สปป.ลาว. เข้าถึงได้จาก <http://www.thai-aec.com/291>
- สมใจ กงเดิม. (2556). การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2556, 7-10 กรกฎาคม). AEC world. หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ,
หน้า 19.
- สายฝน ศิริพร. (2546). การเตรียมความพร้อมของผู้ประกันตนต่อการประกันสังคมกรณีว่างงาน
ศึกษาเฉพาะ ในเขตของผู้ประกันตนจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์
สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม,
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). การพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กไทยสู่ประชาคม
อาเซียน. เข้าถึงได้จาก <http://www.obec.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ. (2553). ยุทธศาสตร์
อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558.
กรุงเทพฯ: บางกอกบลิ๊อค.
- สำนักงานจังหวัดสระแก้ว. (2557). บรรยายสรุปจังหวัดสระแก้ว. เข้าถึงได้จาก
<http://www.sakaeo.go.th>
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ และสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ, สำนักปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการกลุ่มประชาสัมพันธ์ และสำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ. (2554).
การจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคง ของอาเซียน (2552-2558). กรุงเทพฯ:
เพจเมคเกอร์.

- สินี เสาธอง. (2557). *ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอป่าไร่ จังหวัดตราด*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวรรณณี รอดบารเอ. (2545). *ความพร้อมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล: กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประชากรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรุณพร เนียมสุวรรณ. (2549). *การเตรียมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ตอนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิตบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน. (2556 ก). *AEC ประเทศกัมพูชา*. เข้าถึงได้จาก http://aec-business.blogspot.com/2013/08/aec_4011.html
- AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน. (2556 ข). *AEC ประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก http://aec-business.blogspot.com/2013/08/aec_4011.html
- AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน. (2556 ค). *AEC ประเทศบรูไน*. เข้าถึงได้จาก http://aec-business.blogspot.com/2013/08/aec_9196.html
- AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน. (2556 ง). *AEC ประเทศพม่า*. เข้าถึงได้จาก http://aec-business.blogspot.com/2013/08/aec_8.html
- AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน. (2556 จ). *AEC ประเทศฟิลิปปินส์*. เข้าถึงได้จาก http://aecbusiness.blogspot.com/2013/08/aec_7101.html
- AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน. (2556 ฉ). *AEC ประเทศมาเลเซีย*. เข้าถึงได้จาก http://aec-business.blogspot.com/2013/08/aec_1801.html
- AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน. (2556 ช). *AEC ประเทศลาว*. เข้าถึงได้จาก http://aec-business.blogspot.com/2013/08/aec_9922.html
- AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน. (2556 ซ). *AEC ประเทศเวียดนาม*. เข้าถึงได้จาก http://aecbusiness.blogspot.com/2013/08/aec_3824.html
- AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน. (2556 ฅ). *AEC ประเทศสิงคโปร์*. เข้าถึงได้จาก http://aec-business.blogspot.com/2013/08/aec_4011.html

AEC Business เพื่อธุรกิจไทยก้าวไกลสู่อาเซียน. (2556 ฅ). *AEC ประเทศอินโดนีเซีย*. เข้าถึงได้จาก http://aec-business.blogspot.com/2013/08/aec_5988.html

Downing J. & Thackrey D. (1971). *Reading readiness*. New York: London, University of London.

Michael, E. P. (1985). Competitive strategy: techniques for analyzing industries and Competitors. *Havard Business Review*, January, p. 85.

Skinner, C. E. (1966). *Education psychology*. New York: Prentie Hall.

Thaccher, V. S. (1963). *The webster dictionary of the english language*. New York: Processing and books.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตารางที่ 19 กรอบแนวคิด แผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

ตัวแปรตาม	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ข้อคำถาม
แผนยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อม ของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ในการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558	1. การส่งเสริมการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบ คมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้ มาตรฐานสากลเพื่อรองรับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	1. พัฒนาศักยภาพ อปท. ในการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบ คมนาคม/ โครงสร้าง พื้นฐานให้ได้ มาตรฐานโดย สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด 2. ปรับปรุง ประสิทธิภาพ ความเชื่อมโยงระบบ คมนาคม 3. ส่งเสริม และสนับสนุน ให้ อปท. จัดทำป้าย หน่วยงาน/ ป้ายเส้นทางสอง ภาษาให้ มีความชัดเจน	1. เทศบาลตำบลป่าไร่ ได้มีการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบ คมนาคมให้ได้ มาตรฐานสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด 2. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการประสานหรือ ขอความร่วมมือจาก อบจ.สระแก้ว เป็นเจ้าของหลัก ในการพัฒนาเส้นทาง คมนาคมที่เป็นเขต ต่อระหว่างเทศบาลตำบล ป่าไร่กับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอื่น 3. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดทำป้าย หน่วยงานสองภาษา ให้มีความชัดเจน 4. เทศบาลตำบลป่าไร่ได้ มีการจัดทำป้ายเส้นทาง สองภาษา ให้มีความชัดเจน

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ข้อความ
		4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ อปท. มีการจัดการ โลจิสติกส์และ การพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	5. หน่วยงานของท่าน ได้มีการจัดฝึกอบรม บุคลากร ด้านการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อเตรียม ความพร้อมสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน
			6. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ อย่างสร้างสรรค์ เพื่อรองรับประชาคม อาเซียน อาทิเช่น การปรับปรุงภูมิทัศน์ สถานที่ท่องเที่ยว การจัดบริการพื้นฐาน ที่สะดวกและเพียงพอ เป็นต้น
	2. การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และระบบบริหารจัดการ ของกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง	1. พัฒนาโครงข่าย ฐานข้อมูล ด้านอาเซียน	7. เทศบาลตำบลป่าไร่ ได้มีการจัดทำมุม อาเซียนบนเว็บไซต์ ของหน่วยงาน
			8. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดทำฐานข้อมูล ด้านประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ข้อคำถาม
		2. ทบทวน และปรับปรุง กฎหมาย และระเบียบ ที่เกี่ยวข้องเพื่อ รองรับการเข้ารับ การเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	9. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการประชุมเชิง ปฏิบัติการเพื่อรับทราบ สภาพปัญหาหระคม ความเห็นและข้อ เสนอแนะเพื่อรองรับ การเข้าสู่ประชาคม อาเซียน
			10. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการสำรวจตรวจสอบ และวิเคราะห์เทศบัญญัติ ให้สอดคล้องกับการเข้า สู่ประชาคมอาเซียน
		3. พัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ ที่เหมาะสมกับภารกิจ งานและพร้อมรับกับ การเป็นประชาคม อาเซียน	11. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดทำโปสเตอร์ เผยแพร่ข้อมูลการเตรียม ความพร้อมในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน
			12. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดฝึกอบรม เพื่อเตรียมความพร้อม ด้านภาษาให้แก่ ข้าราชการลูกจ้าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ข้อคำถาม
		4. ปรับปรุง โครงสร้างให้มี ความสอดคล้อง เหมาะสมกับภารกิจ ด้านอาเซียน	13. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการปรับปรุง โครงสร้างและแบ่ง ส่วนงานภายใน เพื่อรองรับภารกิจ ด้านอาเซียน อาทิเช่น ศูนย์บริการข้อมูล อาเซียน
			14. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดจัดทำแผน อัตรากำลังเพื่อ เกลี่ยอัตรา และสรรหา บุคลากร เพื่อรองรับ ภารกิจงานด้านอาเซียน
3. การส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน และอนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น	1. ส่งเสริมการเรียนรู้ อัตลักษณ์อาเซียน และการอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่น ให้กับบุคลากร อปท. และประชาชน		15. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการเตรียมความพร้อม และยกระดับคุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดเพื่อรองรับ การเข้าสู่ประชาคม อาเซียน
			16. เทศบาลตำบลป่าไร่ ได้มีการจัดโครงการ พัฒนาทักษะ ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาที่ 3 เช่น ภาษา เขมร เป็นต้น ให้แก่บุคลากรเทศบาล ตำบลป่าไร่เพื่อ เตรียมความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	ยุทธศาสตร์	ประเด็น	ข้อคำถาม
			17. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ OTOP ผู้ตลาดอาเซียน
5. การส่งเสริมศักยภาพและความสงบเรียบร้อยของชุมชน		1. ส่งเสริมและสนับสนุน อปท. ในการให้บริการ สาธารณสุข ขั้นมูลฐาน	18. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดอบรมการเตรียมความพร้อมด้านการป้องกันควบคุมโรคข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
			19. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีกิจกรรมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค/ อาหารปลอดภัยตามแนวพรมแดน เช่น กิจกรรมการออกตรวจมาตรฐานสินค้าและความสะอาดของอาหาร เป็นต้น
		2. มีมาตรการรองรับการแพร่ระบาดของของยาเสพติดอันเป็นผลจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน	20. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการรณรงค์การป้องกันยาเสพติดในชุมชนและกลุ่มแรงงานต่างด้าว ที่เข้ามาใช้แรงงานในเขตเทศบาล

ตารางที่ 20 กรอบแนวคิดสำหรับตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับการเตรียมความพร้อม
ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวแปรอิสระ	รูปแบบความสัมพันธ์ กับตัวแปรตาม	งานวิจัย/ ทฤษฎี/ แนวคิดอ้างอิง
1. เพศ	แตกต่างกัน	ถัดดา หิรัญยวา (2555) นักการบัญชีไทยที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพร้อมในด้านมาตรฐานทางการบัญชีแตกต่างกัน กล่าวคือ เพศที่ต่างกันทำให้มีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายจะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจ อาเซียนมากกว่าเพศหญิง
2. ระดับการศึกษา	แตกต่างกัน	กิตติยาภรณ์ อินธิปัก (2557) พบว่า ระดับการศึกษา มีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. อายุ	แตกต่างกัน	ลาวรรณ เมฆจินดา (2557) พบว่า นิสิตที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมสำหรับมุ่งสู่ตลาดแรงงาน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 แตกต่างกัน
4. ตำแหน่ง	แตกต่างกัน	ชื่นชนก วุฒิพงษ์ปรีชา (2557) พบว่า ตำแหน่งงาน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาคผนวก ข

การคำนวณหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบสอบถาม

การคำนวณหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบสอบถาม (IOC)

(Index of item-objective congruence)

เรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

ข้อ	ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3			
1.	เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
2.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการประสานหรือขอความร่วมมือจาก อบจ.สระแก้ว เป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่เป็นเขตต่อระหว่างเทศบาลตำบลป่าไร่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
3.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำป้ายหน่วยงานสองภาษาให้มีความชัดเจน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
4.	เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการจัดทำป้ายเส้นทางสองภาษาให้มีความชัดเจน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
5.	หน่วยงานของท่านได้มีการจัดฝึกอบรมบุคลากรด้านการจัดการ โลจิสติกส์ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3			
6.	เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเศรษฐกิจอย่างสร้างสรรค์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน อาทิเช่น การปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ท่องเที่ยว การจัดบริการพื้นฐานที่สะดวกและเพียงพอ เป็นต้น	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
7.	เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการจัดทำมุมอาเซียนบนเว็บไซต์ของหน่วยงาน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
8.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำฐานข้อมูลด้านประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
9.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับทราบสภาพปัญหา ระดมความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
10.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการสำรวจตรวจสอบและวิเคราะห์เทศบัญญัติให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
11.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำโปสเตอร์เผยแพร่ข้อมูลการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
12.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3			
13.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการปรับปรุงโครงสร้างและแบ่งส่วนงานภายในเพื่อรองรับภารกิจด้านอาเซียน อาทิเช่น ศูนย์บริการข้อมูลอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
14.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำแผนอัตรากำลัง เพื่อเกลี่ยอัตรา และสรรหาบุคลากร เพื่อรองรับภารกิจงานด้านอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
15.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการเตรียมความพร้อมและยกระดับคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
16.	เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการจัดโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 เช่นภาษา เขมร เป็นต้น ให้แก่บุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
17.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ OTOP สู่ตลาดอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
18.	เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการบริหารจัดการขยะชุมชนเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลตำบลป่าไร่ อำเภอศรีนคร จังหวัดสระแก้ว	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3			
19.	เทศบาลได้ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำ ธรรมชาติ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เพื่อเป็นการรองรับประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
20.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดอบรมการเตรียมความพร้อมด้านการป้องกันควบคุมโรคข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
21.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีกิจกรรมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค/ อาหารปลอดภัยตามแนวพรมแดน เช่น กิจกรรมการออกตรวจมาตรฐานสินค้าและความสะอาดของอาหาร เป็นต้น	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
22.	เทศบาลตำบลป่าไร่มีการณรงค์การป้องกันยาเสพติดในชุมชน และกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาใช้แรงงานในเขตเทศบาล	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

Scale: ALL VARIABLES

Case processing summary

		N	%
Cases	Valid	30	96.8
	Excluded ^a	1	3.2
Total		31	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability statistics

Cronbach's alpha	N of items
.952	22

Item statistics

	Mean	Std. deviation	N
b1	2.03	.615	30
b2	2.17	.379	30
b3	3.97	.765	30
b4	3.97	.765	30
b5	4.03	.928	30
b6	2.30	.794	30
b7	2.47	.900	30
c1	2.33	.711	30
c2	2.87	.571	30
c3	3.00	.525	30
c4	3.47	.900	30
c5	2.97	.928	30

	Mean	Std. deviation	N
c6	2.83	1.020	30
c7	2.63	.718	30
d1	2.27	.868	30
d2	2.40	.968	30
d3	2.33	.884	30
e1	2.20	1.064	30
e2	2.20	.961	30
e3	2.57	1.006	30
e4	2.53	1.008	30
e5	2.13	1.008	30

Item-total statistics

	Scale mean if item deleted	Scale variance if item deleted	Corrected item-total correlation	Cronbach's alpha if item deleted
b1	57.63	165.551	.477	.952
b2	57.50	172.810	.052	.954
b3	55.70	164.631	.421	.952
b4	55.70	164.631	.421	.952
b5	55.63	162.309	.436	.953
b6	57.37	159.551	.662	.950
b7	57.20	156.234	.731	.949
c1	57.33	161.126	.656	.950
c2	56.80	164.234	.608	.950
c3	56.67	164.230	.666	.950
c4	56.20	156.786	.705	.949

	Scale mean if item deleted	Scale variance if item deleted	Corrected item-total correlation	Cronbach's alpha if item deleted
c5	56.70	155.941	.719	.949
c6	56.83	150.764	.865	.947
c7	57.03	167.826	.276	.954
d1	57.40	154.593	.839	.947
d2	57.27	152.547	.835	.947
d3	57.33	154.506	.827	.947
e1	57.47	148.740	.910	.946
e2	57.47	152.326	.852	.947
e3	57.10	151.334	.853	.947
e4	57.13	152.947	.782	.948
e5	57.53	151.706	.836	.947

Scale statistics

Mean	Variance	Std. deviation	N of items
59.67	173.471	13.171	22

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม
เรื่องความคิดเห็นของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อ
เข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 26 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบคำถาม จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ จำนวน 22 ข้อ

.....
ส่วนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

( ) 1. ชาย

( ) 2. หญิง

2. ระดับการศึกษา

( ) 1. ประถมศึกษา

( ) 2. มัธยมศึกษาตอนต้น

( ) 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.

( ) 4. ปวส./ อนุปริญญา

( ) 5. ปริญญาตรีขึ้นไป

3. อายุ..... ปี (เต็มปี)

4. ตำแหน่ง

( ) 1. ข้าราชการประจำ

( ) 2. ข้าราชการการเมือง

( ) 3. ลูกจ้างประจำ

( ) 4. ลูกจ้างชั่วคราว

( ) 5. พนักงานจ้าง

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดต่อของบุคลากรเทศบาลตำบลป่าไร่ต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ พร้อมทั้งทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลัง
ข้อความ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคม อาเซียน	ระดับความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ด้านการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว						
1. เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด						
2. เทศบาลตำบลป่าไร่มีการประสานหรือ ขอความร่วมมือจาก อบจ.สระแก้ว เป็นเจ้าภาพ หลักในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่เป็น เขตต่อระหว่างเทศบาลตำบลป่าไร่ กับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น						
3. เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำป้าย หน่วยงานสองภาษาให้มีความชัดเจน						
4. เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำป้ายเส้นทาง สองภาษาให้มีความชัดเจน						
5. หน่วยงานของท่านได้มีการจัดฝึกอบรม บุคลากรด้านการจัดการ โลจิสติกส์ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน						

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคม อาเซียน	ระดับความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
6. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวและเศรษฐกิจอย่างสร้างสรรค์ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน อาทิเช่น การปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ท่องเที่ยว การจัดบริการพื้นฐานที่สะดวกและเพียงพอ เป็นต้น						
ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบ บริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีสมรรถนะสูง						
7. เทศบาลตำบลป่าไร่ ได้มีการจัดทำมุม อาเซียนบนเว็บไซต์ของหน่วยงาน						
8. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดทำฐานข้อมูล ด้านประชาคมอาเซียน						
9. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการประชุม เชิงปฏิบัติการเพื่อรับทราบสภาพปัญหาหระคม ความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อรองรับการ เข้าสู่ประชาคมอาเซียน						
10. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการสำรวจตรวจสอบ และวิเคราะห์เทศบัญญัติให้สอดคล้องกับการ เข้าสู่ประชาคมอาเซียน						
11. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดทำโปสเตอร์ เผยแพร่ข้อมูลการเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน						
12. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการจัดฝึกอบรม เพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน						
13. เทศบาลตำบลป่าไร่ มีการปรับปรุง โครงสร้างและแบ่งส่วนงานภายในเพื่อรองรับ ภารกิจด้านอาเซียน อาทิเช่น ศูนย์บริการข้อมูล อาเซียน						

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคม อาเซียน	ระดับความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
14. เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดทำแผน อัตรากำลัง เพื่อเกลี่ยอัตรา และสรรหาบุคลากร เพื่อรองรับภารกิจงานด้านอาเซียน						
ด้านการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและอนุรักษ์ ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ท้องถิ่น						
15. เทศบาลตำบลป่าไร่มีการเตรียมความ พร้อมและยกระดับคุณภาพการศึกษาขั้น พื้นฐานในสังกัดเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน						
16. เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการจัด โครงการ พัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 เช่นภาษา เขมร เป็นต้น ให้แก่บุคลากรเทศบาล ตำบลป่าไร่ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน						
17. เทศบาลตำบลป่าไร่มีการพัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ OTOP ตูตลาดอาเซียน						
ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมสู่การเจริญเติบโตที่มีคุณภาพ และยั่งยืน						
18. เทศบาลตำบลป่าไร่ได้มีการบริหารจัดการ ขยะชุมชน เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน						
19. เทศบาลได้ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เพื่อรองรับ ประชาคมอาเซียน						

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคม อาเซียน	ระดับความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความสงบ เรียบร้อยของชุมชน						
20. เทศบาลตำบลป่าไร่มีการจัดอบรม การเตรียมความพร้อมด้านการป้องกันควบคุม โรคข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน						
21. เทศบาลตำบลป่าไร่มีกิจกรรมเพื่อคุ้มครอง ผู้บริโภค/ อาหารปลอดภัยตามแนวพรมแดน เช่น กิจกรรมการออกตรวจมาตรฐานสินค้า และความสะอาดของอาหาร เป็นต้น						
22. เทศบาลตำบลป่าไร่มีการรณรงค์การ ป้องกันยาเสพติดในชุมชน และกลุ่มแรงงาน ต่างด้าวที่เข้ามาใช้แรงงานในเขตเทศบาล						